

บทที่ 4

ผลการทดลองและอภิปรายผล

ตอนที่ 1.1 การสำรวจเค้าโครงผลิตภัณฑ์ (Product profile)

ในการสำรวจเค้าโครงผลิตภัณฑ์ โดยใช้วิธี Ideal Ratio Profile Test โดยใช้ผู้ทดสอบ ขึ้นจำนวน 13 คน มีการกำหนดลักษณะคุณภาพทางด้านประสิทธิภาพที่สำคัญ โดยใช้แบบทดสอบขึ้นดังภาคผนวก มีผลการสำรวจดังต่อไปนี้

ลักษณะที่สำคัญของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการพัฒนา ได้แก่

1. ลักษณะปรากฎภัยนอก	ผู้บริโภค 13 คน บอกว่าควรเป็น สีปีกกฎ (ความเข้มสี) ผู้บริโภค 7 คน บอกว่าควรเป็น การกระจายตัวของส่วนผสม ผู้บริโภค 1 คน บอกว่าควรเป็น ปริมาณไยอาหาร ผู้บริโภค 1 คน บอกว่าควรเป็น ความหนาของชั้นตัวอย่าง
2. กลิ่นและรสชาติ	ผู้บริโภค 9 คน บอกว่าควรเป็น กลิ่นปลา ผู้บริโภค 10 คน บอกว่าควรเป็น รสเค็ม ผู้บริโภค 11 คน บอกว่าควรเป็น กลิ่นรสสมุนไพร ผู้บริโภค 3 คน บอกว่าควรเป็น รสหวาน ผู้บริโภค 4 คน บอกว่าควรเป็น กลิ่นเครื่องเทศ
3. ลักษณะเนื้อสัมผัส	ผู้บริโภค 10 คน บอกว่าควรเป็น ความแน่นเนื้อ ผู้บริโภค 10 คน บอกว่าควรเป็น ความจัน้ำ ผู้บริโภค 2 คน บอกว่าควรเป็น ความนุ่มนิ่ม ผู้บริโภค 3 คน บอกว่าควรเป็น ความเป็นเนื้อดียวกัน
4. การยอมรับโดยรวม	ผู้บริโภค 13 คน บอกถึงการยอมรับโดยรวม

จากข้อมูลข้างต้นแสดงว่าลักษณะที่สำคัญของผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญ “ได้แก่

1. สีปูรากู
2. การกระจายตัวของส่วนผสม
3. กลิ่นปลา
4. รสเค็ม
5. กลิ่นรสสมุนไพร
6. ความแน่นเนื้อ
7. ความฉ่ำน้ำ
8. การยอมรับโดยรวม

ส่วนลักษณะอื่น ๆ นั้นไม่ถือว่าเป็นลักษณะที่สำคัญ เนื่องจากผู้บริโภคน้อยกว่าร้อยละ 50 ที่ให้ความสำคัญ

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบเค้าโครงสัดส่วน (Ratio profile test) ทำได้โดย การวัดความยาวจากปลายสุดของเส้นถึงจุดตำแหน่งของตัวอย่าง (Sample) และนำมาหารด้วย ค่าความยาวจากปลายสุดของเส้นถึงจุดแสดงตำแหน่งที่เหมาะสม (Ideal) จึงนำค่าสัดส่วนที่ได้ ของผู้ชี้มั่นแต่ละคนในลักษณะเดียวกันมาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ยที่ได้นำ มา สร้างเค้าโครงผลิตภัณฑ์เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในลักษณะต่าง ๆ ให้เป็นที่ ต้องการของผู้บริโภค ตลอดจนสามารถบอกความต้องการของผู้บริโภคในเชิงปริมาณได้

ความหมายของค่าสัดส่วนเฉลี่ย (Mean ideal ratio score) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ถ้าสัดส่วนเท่ากับ 1.00 หมายความว่า ลักษณะนั้นไม่จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง เป็นลักษณะที่ดีเท่ากับลักษณะที่ต้องการของผู้บริโภคในอุดมคติ

ถ้าสัดส่วนมากกว่า 1.00 หมายความว่า ลักษณะนั้น ๆ มีความจำเป็นต้องลด ความเข้มหรือความแรงของลักษณะนั้น ๆ ลง

ถ้าสัดส่วนน้อยกว่า 1.00 หมายความว่า ลักษณะนั้น ๆ มีความจำเป็นต้องเพิ่ม ความเข้มหรือความแรงของลักษณะนั้น ๆ ขึ้น

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ถ้าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0 หมายความว่า ผู้บริโภcmีความเห็นตรงกัน

ถ้าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.5 หมายความว่า ผู้บริโภcmีความเห็นต่างกันบ้าง

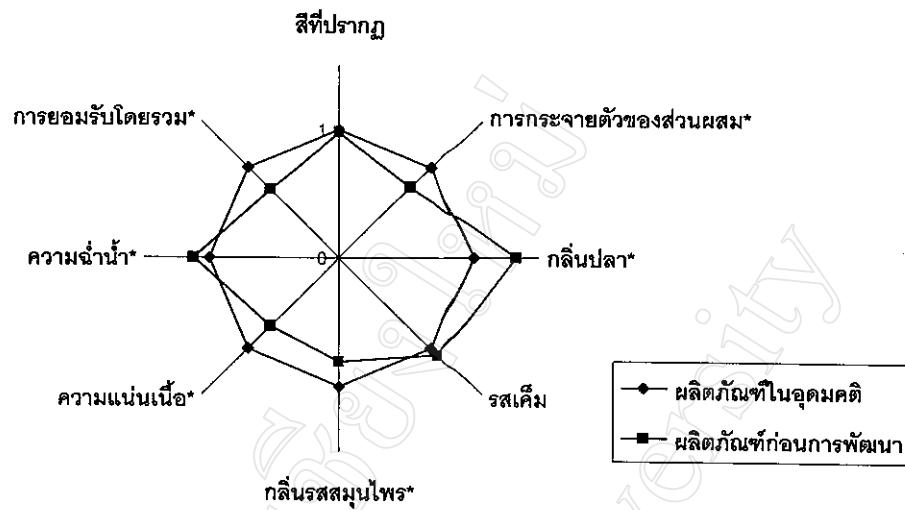
ถ้าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากกว่า 0.5 หมายความว่า ผู้บริโภcmีความเห็นต่างกันมาก ในกรณีนี้จะต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบ ต้องมีเหตุผลอื่นประกอบก่อนที่จะตัดสินใจดำเนินการต่อไป

ข้อมูลจากการทดสอบเค้าโครงผลิตภัณฑ์ เมื่อนำมาหาค่าสัดส่วนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ค่าดังตารางที่ 4.1 ค่าสัดส่วนเฉลี่ยของแต่ละลักษณะและค่าสัดส่วนอุดมคติจะถูกนำมาสร้างเป็นแผนภาพเค้าโครง (Profile) ในรูปแบบกราฟไนเมงมุน แสดงดังภาพที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 : ค่าสัดส่วนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับลักษณะที่สำคัญของผลิตภัณฑ์

ลักษณะสำคัญ	ค่าสัดส่วนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. สีปากງ	0.98	0.13
2. ภาระกระจายตัวของส่วนผสม	0.79*	0.21
3. กลิ่นปลา	1.33*	0.40
4. รสเค็ม	1.06	0.18
5. กลิ่นรสสมุนไพร	0.81*	0.17
6. ความแน่นเนื้อ	0.75*	0.13
7. ความฉ่ำน้ำ	1.12*	0.15
8. การยอมรับโดยรวม	0.76*	0.08

หมายเหตุ * แสดงถึงค่า Ideal ratio score มีความแตกต่างจากค่า Ideal (1.00) ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ($p \leq 0.05$)

ภาพที่ 4.1 : กราฟเด้โครงผลิตภัณฑ์ของปลายอ ลดไนมันผสมเส้นไยาหารและสมุนไพร ต้นแบบ

ภาพที่ 4.1 แสดงให้ทราบว่าผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไนมันผสมเส้นไยาหารและสมุนไพร มีลักษณะสำคัญ 8 ลักษณะที่ต้องพัฒนาไปในแนวทางดังนี้

สีปراภู หมายถึงสีโดยรวมของผลิตภัณฑ์ที่มีความอ่อนหรือเข้ม พบร่วมกับผลิตภัณฑ์ต้นแบบมีคะแนนความชอบด้านสีปราภูใกล้เคียงในอุดมคติแล้ว

การกระจายตัวของส่วนผสมทั้งหมด หมายถึงการกระจายตัวของส่วนผสมทั้งหมดที่สังเกตได้จากภายนอก พบร่วมกับผลิตภัณฑ์ต้นแบบมีการกระจายตัวของส่วนผสมต่างๆ ค่าในอุดมคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) จึงต้องพัฒนาให้มีการกระจายตัวของส่วนผสมมากขึ้น

กลิ่นปลา หมายถึง กลิ่นของเนื้อปลาที่ใช้เป็นส่วนผสมหลักของผลิตภัณฑ์ พบร่วมกับผลิตภัณฑ์ต้นแบบมีกลิ่นปลาสูงกว่าค่าในอุดมคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) จึงต้องพัฒนาโดยการลดกลิ่นปลาลง

รสเค็ม หมายถึงรสเค็มของผลิตภัณฑ์ พบร่วมกับผลิตภัณฑ์ต้นแบบมีรสเค็มใกล้เคียงกับค่าในอุดมคติแล้ว

กลืนรสสุนไพร หมายถึงกลิ่นและรสชาติของสมุนไพรโดยรวมที่ผสมในผลิตภัณฑ์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ต้นแบบมีกลิ่นรสสุนไพรต่างกว่าค่าในอุดมคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) จึงต้องพัฒนาให้มีกลิ่นรสสุนไพรเพิ่มขึ้น

ความแน่นเนื้อ หมายถึงลักษณะเนื้อสัมผัสของผลิตภัณฑ์ที่มีความแน่น ไม่ยุ่ยเละ พบว่า ผลิตภัณฑ์ต้นแบบมีความแน่นเนื้อต่างกว่าค่าในอุดมคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) จึงต้องพัฒนาเพิ่มความแน่นเนื้อของผลิตภัณฑ์

ความชื้นน้ำ หมายถึงปริมาณน้ำที่มีในผลิตภัณฑ์ พบว่าผลิตภัณฑ์ต้นแบบมีความชื้นน้ำสูงกว่าค่าในอุดมคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) จึงต้องพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยการลดความชื้นน้ำในผลิตภัณฑ์

การยอมรับโดยรวม หมายถึงการยอมรับในทุก ๆ ด้านของผลิตภัณฑ์ พบว่าคะแนนความชอบด้านการยอมรับโดยรวมของผลิตภัณฑ์ต้นแบบมีค่าต่างกว่าค่าในอุดมคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) จึงต้องพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคะแนนการยอมรับโดยรวมสูงขึ้น

จากการทดสอบเค้าโครงผลิตภัณฑ์ในครั้งแรก จะสามารถกำหนดค่าอุดมคติ固定 (Fixed ideals) ของแต่ละลักษณะได้ โดยการนำค่าอุดมคติของลักษณะเดียวกันมาหาค่าเฉลี่ยซึ่งจุดอุดมคติภาระนี้จะนำไปใช้ตัดลอกการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในครั้งนี้

ตอนที่ 1.2 การหาอัตราส่วนผสมหลักที่เหมาะสม

ปัจจัยหลักที่เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดอีมัลชันมี 4 ปัจจัย ได้แก่ เนื้อปลา มันหมู น้ำแข็ง และสารทดแทนไขมัน (โปรตีนถ่วงเหลืองกับคาร์บอเจน อัตราส่วน 3:1) วางแผนการทดลองแบบ Mixture design ได้สิ่งทดลองทั้งหมด 10 สิ่งทดลอง และเมื่อนำสูตรการผลิตทั้ง 10 สูตรไปทำการผลิตโดยกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ เป็นปัจจัยคงที่ ผลิตภัณฑ์ที่ได้จะนำวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพ เครมีและปรสاثส์มัลต์ นำข้อมูลที่ได้มามวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS version 10.0 เพื่อหาสมการความสัมพันธ์เชิงเส้น (Linear Regression) ระหว่างตัวแปร และใช้โปรแกรม POM ซึ่งเป็นโปรแกรมเชิงเส้น (Linear Programming) เพื่อหาอัตราส่วนที่ดีที่สุดของส่วนผสมหลัก ทั้งนี้อัตราส่วนดังกล่าวจะต้องอยู่ในข้อจำกัด (Constraints) ที่ตั้งไว้โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Lag range ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพ เครมี และทางปรสاثส์มัลต์ แสดงดังตาราง 4.2, 4.3 และ 4.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพของผลิตภัณฑ์ เมื่อผันแปรปริมาณส่วนผสมหลัก

สิ่งทดลอง	ค่าสี			แรงเฉือน (N)
	L	a	b	
1	67.64 ± 0.54	-0.80 ± 0.14	15.02 ± 0.24	4.18 ± 0.43
2	66.96 ± 0.16	-0.54 ± 0.12	16.15 ± 0.16	2.96 ± 0.25
3	70.28 ± 0.38	-0.44 ± 0.09	16.24 ± 0.19	3.20 ± 0.12
4	66.92 ± 1.13	-0.89 ± 0.03	16.44 ± 0.19	5.05 ± 0.36
5	66.52 ± 0.52	-0.25 ± 0.13	16.43 ± 0.21	4.71 ± 0.50
6	70.48 ± 0.87	-0.40 ± 0.06	16.65 ± 0.38	4.51 ± 0.27
7	65.67 ± 1.08	0.33 ± 0.03	12.54 ± 0.52	2.86 ± 0.49
8	67.28 ± 0.63	0.58 ± 0.03	14.01 ± 0.47	4.88 ± 0.23
9	68.61 ± 0.41	-0.01 ± 0.14	14.48 ± 0.19	3.05 ± 0.07
10	68.40 ± 0.45	-0.06 ± 0.07	15.25 ± 0.24	6.57 ± 1.06

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของ ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.2 แสดงคุณภาพด้านกายภาพของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไนน์ผส ณ เส้นใยอาหารและสมุนไพร พบร วการผันแปรอัตราส่วนผส ณ หลักมีผลโดยตรงกับค่าสี L (ความสว่าง) จากการทดลองผลิตภัณฑ์มีค่าสี L อยู่ในช่วง 65.67 ถึง 70.48 โดยสิ่งทดลองที่ 6 มีค่า สี L สูงที่สุด เนื่องจากมีปริมาณไขมันและสารทดแทนไขมันระดับสูงทำให้ผลิตภัณฑ์ มีความสว่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากทั้งไขมันและสารทดแทนไขมันมีลักษณะมันวาวมีความสว่างมาก ด้านค่าสี a (สีแดง) อยู่ในช่วง -0.89 ถึง 0.58 และ ค่าสี b (สีเหลือง) อยู่ในช่วง 12.54 ถึง 16.65 จะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก การกระจายตัวของส่วนผส ณ ในผลิตภัณฑ์ไม่สม่ำเสมอ แม้ว่าในส่วนผส ณ ทั้งหมดมีปริมาณ เส้นใยอาหารและสมุนไพร ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่ให้สีแดงและสีเหลือง โดยเพิ่มในปริมาณที่เท่า กันในแต่ละสิ่งทดลอง

ด้านเนื้อสัมผัสของผลิตภัณฑ์แสดงผลจากค่าแรงเฉือน ซึ่งถ้าผลิตภัณฑ์มีเนื้อสัมผัสที่ แน่น ไม่เละ จะมีค่าแรงเฉือนสูง จากผลการทดลองพบว่าอัตราส่วนผส ณ หลักที่ผันแปรทำให้ เนื้อสัมผัสของผลิตภัณฑ์แตกต่างกันไป พบร วการใช้สารทดแทนไขมันและไขมันในระดับสูงขึ้นทำ ให้เนื้อสัมผasm มีความแน่นขึ้นโดยพิจารณาจากค่าแรงเฉือนที่สูงขึ้น ทั้งนี้ เพราะไขมันให้คุณสมบัติ ด้านเนื้อสัมผัส เช่น ความแน่นเนื้อแก่ผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้สารทดแทนไขมันที่ใช้ คือ คาร์ราจีแนนและโปรตีนถั่วเหลือง มีคุณสมบัติในการเกิดเจล (Gelation) สามารถจับตัวกับน้ำ (Water binding) ได้ดี เพราะมีคุณสมบัติ Hydrophilic สูงมาก และเกิดปฏิกิริยา กับโปรตีนทำ หน้าที่เป็นตัวประสาน (Emulsifier) (Pietrasik and Duda, 2000 ; Cofrades *et al.*, 2000) จึงทำให้เนื้อสัมผัสของผลิตภัณฑ์มีลักษณะอิมัลชันที่ดี มีความแน่นเนื้อ และมีลักษณะ เห็นiyahn ใจจากการศึกษาการใช้คาร์ราจีแนนในไส้กรอกเนื้อวัวไขมันต่ำ พบร วการcarraجีแนนช่วย เพิ่ม Cooking yield ความแข็งของเนื้อสัมผัส (Hardness) ให้ดีกว่าสารทดแทนไขมันชนิดอื่น (Xiong *et al.*, 1999) นอกจากนี้ผลการวัดเนื้อสัมผasm มีความสัมพันธ์กับผลการทดลองทาง ประสาทสัมผัสด้านความแน่นเนื้อ อีกทั้งน้ำแข็งยังเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผลิตภัณฑ์มีเนื้อสัมผัส นุ่มและ ซึ่งให้ผลสอดคล้องกับการทดลองใช้โปรตีนถั่วเหลืองร่วมกับคาร์ราจีแนนอัตราส่วน 3:1 เพื่อทดแทนไขมันในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูด้วยไขมัน พบร วไขมันและสารทดแทนไขมันที่ใช้ในส่วน ผส ณ ช่วยทำให้เนื้อสัมผัสถูกผลิตภัณฑ์มีความแน่นเพิ่มขึ้น ถ้าลดไขมันลงทำให้เนื้อสัมผัสถูกผลิตภัณฑ์ นุ่ม ไม่เกิดลักษณะอิมัลชันที่ดีและคงตัว (Pietrasik and Duda, 2000)

ตารางที่ 4.3 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางเคมีของผลิตภัณฑ์ เมื่อผ่านกระบวนการส่วนผสมหลัก

ลิ่งทดลอง	ความเป็นกรด – ด่าง	ค่าน้ำที่เป็นประยุกต์	ค่าปริมาณน้ำ
	(pH)	(Aw)	(ร้อยละ)
1	6.63 ± 0.06	0.88 ± 0.03	74.32 ± 0.09
2	6.23 ± 0.02	0.87 ± 0.03	74.12 ± 0.42
3	6.44 ± 0.05	0.88 ± 0.03	66.86 ± 0.22
4	6.24 ± 0.03	0.85 ± 0.03	68.12 ± 0.50
5	6.18 ± 0.01	0.86 ± 0.03	71.44 ± 0.14
6	5.68 ± 0.02	0.90 ± 0.03	68.39 ± 0.07
7	5.75 ± 0.02	0.88 ± 0.03	70.15 ± 0.36
8	5.66 ± 0.27	0.89 ± 0.03	66.37 ± 0.37
9	5.88 ± 0.07	0.86 ± 0.03	69.25 ± 0.17
10	6.64 ± 0.02	0.87 ± 0.03	63.71 ± 0.21

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของ ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าทางเคมีของผลิตภัณฑ์ปลายอุดไชมันผสมเส้นไขอาหารและสมุนไพร ทั้ง 10 ลิ่งทดลอง ที่มีความแตกต่างกันน้อยอยู่กับค่าตราช่วงของส่วนผสมหลักที่ใช้ในแต่ละลิ่งทดลอง ค่าปริมาณน้ำในผลิตภัณฑ์ อยู่ในช่วงร้อยละ 63.71 ถึง 74.32 โดยจะเห็นได้ ค่าปริมาณน้ำในผลิตภัณฑ์จากลิ่งทดลองที่ 10 มีค่าต่ำที่สุด ทั้งนี้เพราะมีองค์ประกอบที่เป็นเหลืองน้ำคือ น้ำเงิน และเนื้อปลาในสูตรการผลิตในปริมาณต่ำ ส่วนค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) และค่าน้ำที่เป็นประยุกต์ (Aw) ของผลิตภัณฑ์แต่ละสูตรไม่มีความแตกต่างกันล้วนๆ ค่าที่ได้ อยู่ในช่วง 5.66 ถึง 6.64 และช่วง 0.85 ถึง 0.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านประสิทธิสมม์สของผลิตภัณฑ์ เมื่อผันแปรปริมาณส่วนผสมหลัก

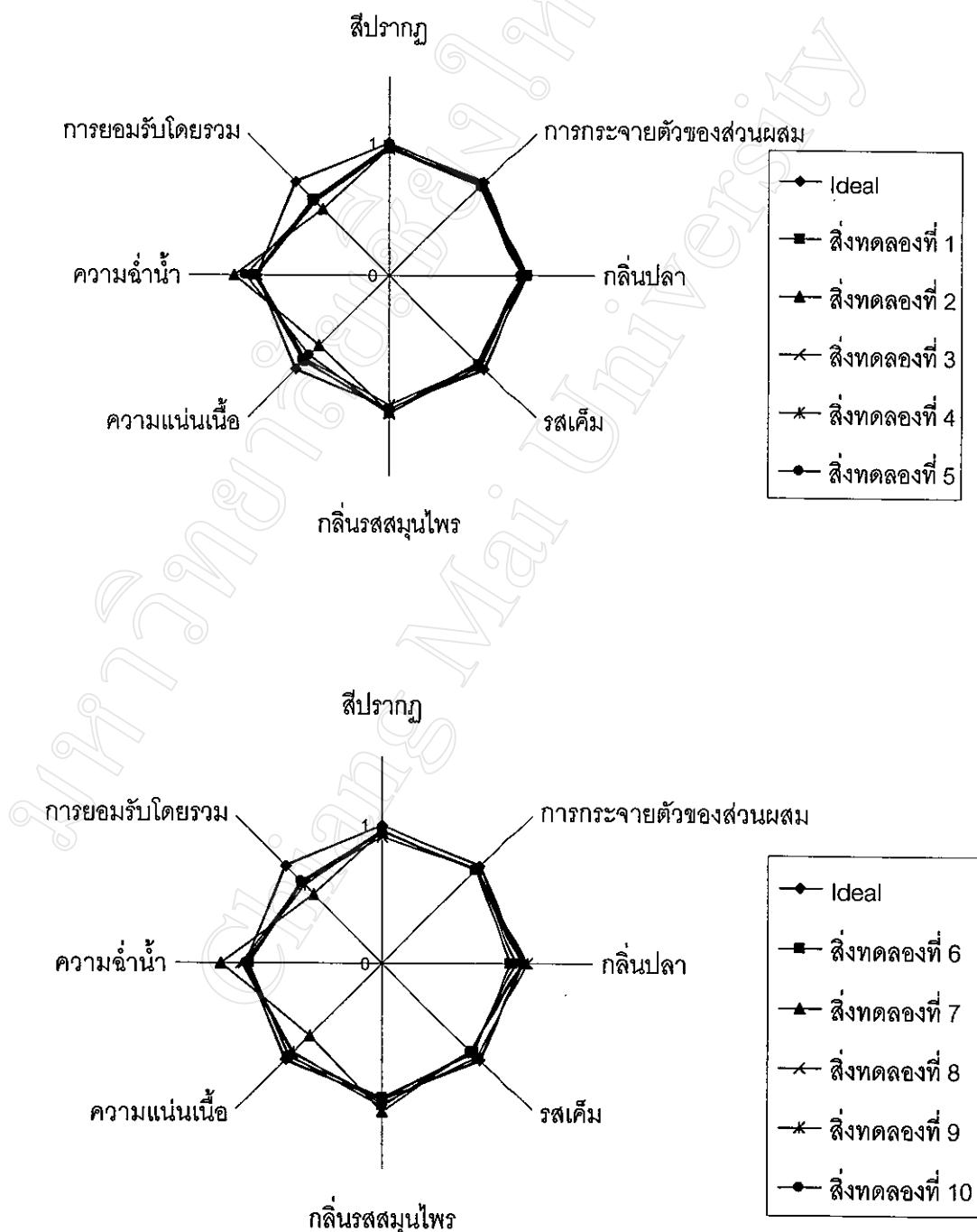
สิ่งทดลอง	คุณภาพด้านประสิทธิสมม์ส			
	สีปีรากู	การกระจายตัวของส่วนผสม	กลินปล่า	รสเด็ด
1	0.98 ± 0.06	0.96 ± 0.07	1.00 ± 0.20	1.01 ± 0.09
2	0.96 ± 0.09	0.96 ± 0.07	0.98 ± 0.11	1.03 ± 0.09
3	0.95 ± 0.09	0.98 ± 0.03	0.97 ± 0.22	1.04 ± 0.14
4	0.96 ± 0.08	0.95 ± 0.07	0.96 ± 0.10	0.97 ± 0.06
5	0.97 ± 0.06	0.98 ± 0.09	0.96 ± 0.10	1.04 ± 0.08
6	0.96 ± 0.09	0.95 ± 0.07	0.93 ± 0.10	0.98 ± 0.05
7	0.95 ± 0.07	0.96 ± 0.03	1.01 ± 0.15	1.08 ± 0.11
8	0.92 ± 0.08	0.96 ± 0.05	0.95 ± 0.16	1.00 ± 0.05
9	0.95 ± 0.09	0.97 ± 0.06	1.03 ± 0.19	1.03 ± 0.09
10	0.95 ± 0.07	0.95 ± 0.06	0.99 ± 0.19	1.05 ± 0.12

สิ่งทดลอง	คุณภาพด้านประสิทธิสมม์ส			
	กลินรส	ความแน่นเนื้อ	ความจืดจาง	การยอมรับโดยรวม
	สมูนไพร			
1	0.94 ± 0.09	0.92 ± 0.13	1.02 ± 0.09	0.81 ± 0.11
2	0.96 ± 0.15	0.75 ± 0.19	1.17 ± 0.20	0.71 ± 0.13
3	0.93 ± 0.11	0.90 ± 0.13	1.00 ± 0.14	0.79 ± 0.10
4	0.95 ± 0.08	0.89 ± 0.18	1.00 ± 0.14	0.80 ± 0.07
5	0.94 ± 0.10	0.85 ± 0.17	1.08 ± 0.15	0.79 ± 0.09
6	0.93 ± 0.17	0.97 ± 0.10	0.97 ± 0.11	0.82 ± 0.10
7	0.90 ± 0.16	0.74 ± 0.15	1.18 ± 0.18	0.71 ± 0.09
8	0.92 ± 0.14	0.93 ± 0.12	1.03 ± 0.09	0.82 ± 0.07
9	0.96 ± 0.13	0.92 ± 0.12	1.01 ± 0.14	0.80 ± 0.08
10	0.90 ± 0.14	0.95 ± 0.08	0.99 ± 0.11	0.83 ± 0.09

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของ ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ค่าสัดส่วนเฉลี่ย (Mean ideal ratio score) ที่ได้จากการทดสอบทางประสานสัมผัสของแต่ละลักษณะในแต่ละสิ่งทดลองจะนำมาสร้างเค้าโครงผลิตภัณฑ์ ในรูปแบบกราฟไนเมงมุน แสดงได้ดังภาพที่ 4.2

ภาพที่ 4.2 : กราฟเค้าโครงผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไก่มันผสมเส้นไอกหารและสมุนไพร เมื่อพันเปรอตราชานาส่วนผสมหลัก

ตารางที่ 4.3 และภาพที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าแต่ละสิ่งทดลองมีค่าแนวความชوبด้านประสาทสัมผัสในแต่ละลักษณะแตกต่างกันบ้าง แต่ในภาพรวมมีทิศทางคล้ายคลึงกันกล่าวคือ สิ่งทดลองมีค่าแนวความชوبด้านสีป่ากฤษ ภาระจ่ายตัวของส่วนผสม กลินปลากะเพร้า รสเค็ม ไก่ลับเดียงค่าในอุดมคติ แต่พบว่าสิ่งทดลองมีค่าแนวความชوبด้านกลินรสสมุนไพรต่ำกว่าค่าในอุดมคติ แสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์มีกลินรสสมุนไพรอยู่บนกราฟดับที่ผู้บริโภคต้องการ ดังนั้นควรเพิ่มปริมาณส่วนผสมสมุนไพรและพริกไทยเพิ่มขึ้นในการทดลองขั้นต่อไป เมื่อพิจารณาความชوبด้านความแน่นเนื้อ พบว่าสิ่งทดลองมีค่าแนวความชوبด้านความแน่นนี้ต่ำกว่าค่าในอุดมคติ แสดงถึงผลิตภัณฑ์มีลักษณะนิ่ม เละ ไม่มีลักษณะอีเมลชันที่ดี โดยอัตราส่วนผสมหลักมีผลต่อลักษณะด้านเนื้อสัมผัสอย่างมากแต่ไม่สามารถปรับเปลี่ยนอัตราส่วนผสมหลักได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดในปริมาณการใช้ จึงควรพัฒนาด้านกระบวนการผลิตให้เหมาะสมและดีที่สุด นอกจากนี้ พบว่าค่าแนวความชوبด้านความชื้นน้ำ มีค่าใกล้เคียงค่าในอุดมคติ แต่มีเพียง 2 สิ่งทดลองเท่านั้นที่มีค่าสูงกว่าค่าในอุดมคติมาก ทั้งนี้ เพราะ 2 สิ่งทดลองนี้มีปริมาณน้ำแข็งในสูตรสูงกว่าสิ่งทดลองอื่น ๆ ด้านการยอมรับโดยรวมแสดงผลเช่นเดียวกับด้านความชื้นน้ำ สามารถอธิบายได้ว่าการยอมรับโดยรวมผู้คนเปรตามความชوبด้านความชื้นน้ำ ดังนั้นถ้าสามารถพัฒนาความชوبด้านความชื้นน้ำได้ ผลิตภัณฑ์จะได้รับการยอมรับเพิ่มมากขึ้น

ในการวิเคราะห์หาอัตราส่วนผสมหลักที่เหมาะสมนั้นทำได้โดยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านประสาทสัมผัส (ค่า Mean ideal ratio) ในแต่ละสิ่งทดลองมาหาความสัมพันธ์เชิงเส้น (Linear regression) ระหว่างอัตราส่วนของปัจจัยหลักที่ใช้ในแต่ละสิ่งทดลองกับลักษณะต่าง ๆ ที่ศึกษา หาความสัมพันธ์ (Regress) ของลักษณะนั้นกับอัตราส่วนของส่วนผสมหลัก 4 ปัจจัย ที่ลักษณะนี้อยู่ในอิทธิพลร่วม (Interaction) ของอัตราส่วนดังกล่าวด้วย อัตราส่วนผสมหลักที่ใช้ในแต่ละสิ่งทดลองและอิทธิพลร่วม (Interaction) แสดงดังตารางที่ 4.1 ในภาคผนวก ง

สมการเชิงเส้น (Linear regression) ที่ได้จะนำมาทำ Partial derivatives และใช้เทคนิค Lag range จากนั้นจึงนำไปวิเคราะห์เพื่อหาอัตราส่วนของปัจจัยหลักที่เหมาะสมต่อลักษณะนั้น ๆ ด้วยโปรแกรมเชิงเส้น (POM) ตัวอย่างการหาอัตราส่วนที่เหมาะสมแสดงได้ดังตัวอย่างที่ 4.1 ในภาคผนวก ง

ตารางที่ 4.5 : อัตราส่วนที่เหมาะสมของส่วนผสมหลักที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมเชิงเส้น

ลักษณะสำคัญ	อัตราส่วนผสมหลัก (ร้อยละ)			
	เนื้อปลา	ไขมัน	น้ำแข็ง	สารทดแทนไขมัน
สีปรากกฎ	73.83	9.11	14.44	2.62
การกระจายตัวของส่วนผสม	74.17	9.17	14.05	2.61
กลินปล่า	73.53	9.22	14.69	2.58
รสเด็ด	74.00	9.16	14.30	2.54
กลินรสสมุนไพร	71.90	11.87	13.26	3.00
ความแน่นเนื้อ	70.88	11.60	14.82	2.72
ความจ่ำน้ำ	71.27	11.00	14.94	2.82
การยอมรับโดยรวม	76.50	9.12	11.74	2.64
ค่าเฉลี่ย (Mean)	73.30	10.00	14.00	2.70
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	1.84	1.23	1.07	0.15

ตารางที่ 4.5 สามารถอธิบายได้ว่า อัตราส่วนที่เหมาะสมของส่วนผสมหลัก ขึ้นอยู่กับลักษณะสำคัญด้าน สีปรากกฎ การกระจายตัวของส่วนผสม กลินปล่า รสเด็ด กลินรสสมุนไพร ความแน่นเนื้อ ความจ่ำน้ำ และการยอมรับโดยรวม เมื่อนำค่าของอัตราส่วนของ เนื้อปลา : ไขมัน : น้ำแข็ง : สารทดแทนไขมัน ของลักษณะทั้งหมดในตารางที่ 4.5 มาเฉลี่ยได้อัตราส่วนที่เหมาะสมดังนี้

เนื้อปลา	ร้อยละ 73.30 ± 1.84
ไขมัน	ร้อยละ 10.00 ± 1.23
น้ำแข็ง	ร้อยละ 14.00 ± 1.07
สารทดแทนไขมัน	ร้อยละ 2.70 ± 0.15

ตอนที่ 1.3 การหาอัตราส่วนของส่วนผสมสมมุนไพรที่เหมาะสม

ส่วนผสมสมมุนไพรที่ทำการศึกษาคือ เศจ กะเพรา เลมอนบาล์ม ในการหาอัตราส่วนที่เหมาะสมทำได้โดยวางแผนการทดลองแบบ Mixture design (ไฟโตร์น์, 2539) ได้สิ่งทดลองห้องหมمد 6 สิ่งทดลอง เมื่อนำสูตรการผลิตทั้ง 6 สูตรไปทำการผลิตผลิตภัณฑ์ โดยใช้อัตราส่วนผสมของส่วนผสมหลักที่ได้จากการทดลอง 1.2 และกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ เป็นปัจจัยคงที่ผลิตภัณฑ์ที่ได้จะนำมาวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพ เครื่องและประสานสัมผัส นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS version 10.0 เพื่อหาสมการความสัมพันธ์เชิงเส้น (Linear Regression) ระหว่างตัวแปรและใช้โปรแกรม POM ซึ่งเป็นโปรแกรมเชิงเส้น (Linear Programming) เพื่อหาอัตราส่วนที่ดีที่สุดของส่วนผสมสมมุนไพร ทั้งนี้อัตราส่วนตั้งกล่าวจะต้องอยู่ในข้อจำกัด (Constraints) ที่ตั้งไว้โดยใช้วิเคราะห์แบบ Lag range ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพ เครื่อง และทางประสานสัมผัส แสดงดังตารางที่ 4.6, 4.7 และ 4.8

ตารางที่ 4.6 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพของผลิตภัณฑ์ เมื่อผันแปรอัตราส่วนผสมสมมุนไพร

สิ่งทดลอง	ค่าสี			แรงเฉือน (N)
	L	a	b	
1	65.24 ± 0.35	1.33 ± 0.13	16.66 ± 0.24	5.07 ± 0.06
2	67.38 ± 0.71	1.33 ± 0.06	17.40 ± 0.30	5.03 ± 0.01
3	67.80 ± 0.54	0.96 ± 0.06	17.40 ± 0.15	5.17 ± 0.04
4	62.49 ± 0.40	1.58 ± 0.10	16.76 ± 0.22	5.69 ± 0.12
5	65.01 ± 0.77	1.30 ± 0.03	16.59 ± 0.32	5.07 ± 0.04
6	69.47 ± 0.80	1.22 ± 0.16	17.99 ± 0.31	5.04 ± 0.03

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของ ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าทางกายภาพของผลิตภัณฑ์ทั้ง 6 สิ่งทดลอง ได้แก่ ค่าสี L, a, b และค่าแรงเฉือน โดยค่าสี L (ความสว่าง) อยู่ในช่วง 62.49 ถึง 69.76 ส่วนค่าสี a (สีแดง-เขียว) อยู่ในช่วง 0.96 ถึง 1.58 และค่าสี b (สีเหลือง-น้ำเงิน) อยู่ในช่วง 16.59 ถึง

17.99 จะเห็นได้ว่าผลิตภัณฑ์ทั้ง 6 สิ่งทดลอง มีค่าสี L, a และ b "ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เพราะ ส่วนผสมสมมุนไฟวทุกชนิด ได้แก่ เศษ เลมอนบาร์ม และกะเพราที่ในสูตรการผลิตแต่ละ สิ่งทดลองให้สีเขียวเหมือนกัน ถึงแม้จะใส่สมุนไฟวแต่ละชนิดแตกต่างกันในส่วนผสม แต่ปริมาณ ส่วนผสมรวมในแต่ละสิ่งทดลองให้ในปริมาณที่เท่ากัน นอกจากนี้ทุกสูตรมีส่วนผสมของ เส้นใยอาหารที่เท่ากัน สำหรับด้านเนื้อสัมผัสพิจารณาจากค่าแรงเสียดทานต่อผลิตภัณฑ์พบว่าแต่ละ สิ่งทดลองไม่มีความแตกต่างกัน โดยมีค่าอยู่ในช่วง 5.03 ถึง 5.69 นิวตัน

ตารางที่ 4.7 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางเคมีของผลิตภัณฑ์ เมื่อผันแปรอัตราส่วนผสม สมุนไฟว

สิ่งทดลอง	ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH)	ค่าน้ำที่เป็นประไยช์ (Aw)	ค่าปริมาณน้ำ
			(ร้อยละ)
1	6.59 ± 0.01	0.89 ± 0.03	63.20 ± 0.08
2	6.56 ± 0.01	0.86 ± 0.03	61.13 ± 0.01
3	6.52 ± 0.01	0.88 ± 0.04	61.58 ± 0.09
4	6.54 ± 0.03	0.86 ± 0.03	62.29 ± 0.23
5	6.52 ± 0.04	0.85 ± 0.05	61.81 ± 0.01
6	6.51 ± 0.01	0.86 ± 0.04	62.17 ± 0.12

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของ ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าทางเคมีของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสมเส้นใยอาหารและ สมุนไฟว ทั้ง 6 สิ่งทดลอง โดยมีค่าค่าน้ำที่เป็นประไยช์ (Aw) อยู่ในช่วง 0.85 ถึง 0.89 ปริมาณน้ำในผลิตภัณฑ์ อยู่ในช่วง 61.13 ถึง 63.20 และความเป็นกรด-ด่าง ของผลิตภัณฑ์แต่ละสูตรไม่มีความแตกต่างกันคือ อยู่ในช่วง 6.51 ถึง 6.59

ตารางที่ 4.8 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านประสิทธิภาพสัมผัสของผลิตภัณฑ์ เมื่อผันแปรอัตราส่วนผสมสมมุนไพร

คุณภาพด้านประสิทธิภาพสัมผัส				
สิ่งทดลอง	สีปากง	การกระจายตัวของส่วนผสม	กลินปลา	รสเดิม
1	0.98 ± 0.16	0.94 ± 0.05	1.02 ± 0.11	0.97 ± 0.06
2	0.96 ± 0.11	0.95 ± 0.05	1.05 ± 0.15	0.95 ± 0.08
3	0.98 ± 0.14	0.90 ± 0.12	1.04 ± 0.17	0.97 ± 0.08
4	1.00 ± 0.14	0.91 ± 0.09	1.01 ± 0.18	0.98 ± 0.06
5	0.97 ± 0.10	0.91 ± 0.12	1.07 ± 0.18	0.96 ± 0.07
6	0.97 ± 0.06	0.93 ± 0.09	1.03 ± 0.14	0.98 ± 0.10

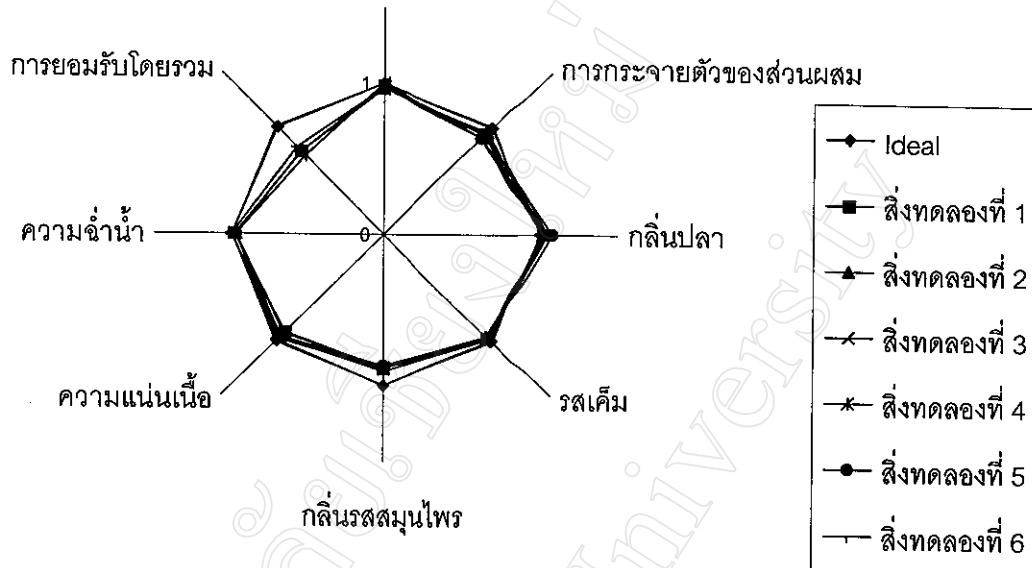

คุณภาพด้านประสิทธิภาพสัมผัส				
สิ่งทดลอง	กลินปลา	ความแน่นเนื้อ	ความเข้มข้น	การยอมรับโดยรวม
สมุนไพร				
1	0.89 ± 0.14	0.92 ± 0.14	0.98 ± 0.07	0.78 ± 0.10
2	0.88 ± 0.13	0.95 ± 0.15	0.97 ± 0.09	0.78 ± 0.09
3	0.89 ± 0.15	0.98 ± 0.09	0.97 ± 0.07	0.77 ± 0.10
4	0.88 ± 0.12	0.93 ± 0.14	0.97 ± 0.12	0.73 ± 0.10
5	0.87 ± 0.09	0.97 ± 0.11	0.97 ± 0.07	0.77 ± 0.09
6	0.91 ± 0.08	0.97 ± 0.07	1.00 ± 0.06	0.81 ± 0.09

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของ ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ค่าสัดส่วนเฉลี่ย (Mean ideal ratio score) ที่ได้จากการทดสอบทางประสิทธิภาพของแต่ละลักษณะในแต่ละสิ่งทดลองจะนำมาสร้างเค้าโครงผลิตภัณฑ์ ในรูปแบบกราฟไข่เมงมุมแสดงได้ดังภาพที่ 4.3

สีปีรากฎ

ภาพที่ 4.3 : กราฟเก้าโครงผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสมเส้นไขอาหารและสมุนไพร เมื่อใช้อัตราส่วนของส่วนผสมสมุนไพรต่างกัน

ตารางที่ 4.8 และภาพที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าแต่ละสิ่งทดลองมีค่าแน่นความชอบด้านประสิทธิภาพสัมผัสในแต่ละลักษณะแตกต่างกันบ้าง แต่ในภาพรวมมีทิศทางคล้ายคลึงกันดังนี้คือ สิ่งทดลองที่มีค่าแน่นความชอบด้านสีปีรากฎ การกระจายตัวของส่วนผสม กลิ่น平淡 รสเค็ม ความแน่นเนื้อ และความจืดใกล้เคียงค่าในอุดมคติ แต่พบว่าสิ่งทดลองที่มีค่าแน่นความชอบด้านกลิ่นรสสมุนไพรต่ำกว่าค่าในอุดมคติ แสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์มีกลิ่นรสสมุนไพรอ่อนกว่าระดับที่ผู้บริโภคต้องการ ดังนั้นควรเพิ่มปริมาณส่วนผสมสมุนไพรและพิริกไทยเพิ่มขึ้นในการทดลองขั้นต่อไป

การวิเคราะห์หาอัตราส่วนผสมสมุนไพรที่เหมาะสม นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านประสิทธิภาพสัมผัส (ค่า Mean ideal ratio) ในแต่ละสิ่งทดลองมาหาความสัมพันธ์เชิงเส้น (Linear regression) ระหว่างอัตราส่วนผสมสมุนไพรที่ใช้ในแต่ละสิ่งทดลองกับลักษณะต่าง ๆ (Attribute) ที่ศึกษา โดยทำการหาความสัมพันธ์ (Regress) ค่าของลักษณะนั้นกับอัตราส่วนผสมสมุนไพร 3 ปัจจัย ที่ลักษณะนี้ รวมถึงอิทธิพลร่วม (Interaction) ของอัตราส่วนต่างกันล่างด้วยสมการเชิงเส้น (Linear regression) ที่ได้จะนำมาทำ Partial derivatives และใช้เทคนิค Lag range จากนั้นจึงนำไปวิเคราะห์เพื่อหาอัตราส่วนผสมสมุนไพรที่เหมาะสมต่อลักษณะนั้น ๆ ด้วย

โปรแกรมเชิงเส้น (POM) ตัวอย่างการหาอัตราส่วนที่เหมาะสมแสดงได้ดังตัวอย่างที่ ๔.๑ ในภาคผนวก ง

ตารางที่ 4.9 : อัตราส่วนที่เหมาะสมของส่วนผสมสมมุนไพรที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมเชิงเส้น

ลักษณะสำคัญ	อัตราส่วนผสมสมมุนไพร (ร้อยละ)		
	เศษ	กะเพรา	เลมอนบาล์ม
สีปีกากู	39.33	30.32	30.36
การกระจายตัวของส่วนผสม	40.30	30.00	29.68
กลิ่นปลา	38.03	29.48	32.49
รสเค็ม	39.53	30.41	30.07
กลิ่นรสสมุนไพร	39.75	30.56	29.69
ความแน่นเนื้อ	39.64	30.12	30.24
ความฉ่ำน้ำ	39.80	30.42	29.81
การยอมรับโดยรวม	40.31	30.42	29.07
ค่าเฉลี่ย (Mean)	39.59	30.22	30.19
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	0.72	0.34	1.02

ตารางที่ 4.9 สามารถอธิบายได้ว่า อัตราส่วนที่เหมาะสมของส่วนผสมสมมุนไพร ขึ้นอยู่ กับลักษณะสำคัญด้าน สีปีกากู การกระจายตัวของส่วนผสม กลิ่นปลา รสเค็ม กลิ่นรสสมุนไพร ความแน่นเนื้อ ความฉ่ำน้ำ และการยอมรับโดยรวม เมื่อนำค่าของอัตราส่วน ของเศษ : เลmonบาล์ม : กะเพรา ของลักษณะทั้งหมดในตารางที่ 4.9 มาเฉลี่ยได้อัตราส่วน ที่เหมาะสมดังนี้

เศษ	ร้อยละ 39.59 ± 0.72
เลmonบาล์ม	ร้อยละ 30.22 ± 0.34
กะเพรา	ร้อยละ 30.19 ± 1.02

ตอนที่ 1.4 การหาอัตราส่วนของส่วนผสมเส้นใยอาหารที่เหมาะสม

ส่วนเส้นใยอาหารที่ทำการศึกษาคือ แครอท เห็ดหอม และสาหร่ายทะเล ทำการหาอัตราส่วนที่เหมาะสมโดยวางแผนการทดลองแบบ Mixture design ได้สิ่งทดลองทั้งหมด 5 สิ่งทดลอง และเมื่อนำสูตรการผลิตทั้ง 5 สูตรไปทำการผลิตผลิตภัณฑ์ โดยใช้อัตราส่วนผสมหลักที่ได้จากการทดลอง 1.2 และใช้อัตราส่วนสมมุนไฟร์ที่ได้จากการทดลอง 1.3 กำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ เป็นปัจจัยคงที่ ผลิตภัณฑ์ที่ได้จะนำมาวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพ เคมีและประสิทธิภาพ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS version 10.0 เพื่อหาสมการความสัมพันธ์เชิงเส้น (Linear Regression) ระหว่างตัวแปรและใช้โปรแกรม POM ซึ่งเป็นโปรแกรมเชิงเส้น (Linear Programming) เพื่อหาอัตราส่วนที่ดีที่สุดส่วนผสมเส้นใยอาหารทั้งนี้อัตราส่วนดังกล่าวจะต้องอยู่ในข้อจำกัด (Constraints) ที่ตั้งไว้โดยใช้วิเคราะห์แบบ Lag range ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพ เคมี และทางประสิทธิภาพ แสดงดังตารางที่ 4.10, 4.11 และ 4.12

ตารางที่ 4.10 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพของผลิตภัณฑ์ เมื่อผันเปลือกตราช่วนผสมเส้นใยอาหาร

สิ่งทดลอง	ค่าสี			แรงเฉือน (N)
	L	a	b	
1	63.81 ± 0.40	2.13 ± 0.20	18.35 ± 0.10	5.01 ± 0.01
2	63.31 ± 0.28	2.39 ± 0.08	18.04 ± 0.19	4.46 ± 0.03
3	57.78 ± 0.26	2.12 ± 0.02	18.87 ± 0.05	5.11 ± 0.11
4	61.88 ± 0.94	1.78 ± 0.14	17.75 ± 0.25	5.94 ± 0.10
5	55.41 ± 0.02	2.37 ± 0.10	18.06 ± 0.06	6.64 ± 0.12

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของ ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.10 พบว่าผลิตภัณฑ์ที่ได้จากสูตรทั้ง 5 มีค่าสี L, a และ b ที่แตกต่างกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปริมาณส่วนประกอบของเส้นใยอาหารในแต่ละสูตร โดยค่าสี L (ความสว่าง) อยู่ในช่วง 55.41 ถึง 63.81 พบร่วมผลิตภัณฑ์ที่ค่าสี L ต่ำโดยแทรกต่างจากสิ่งทดลองอื่นคือ สิ่งทดลอง

ที่ 3 และ 5 เนื่องจากสิ่งทดลองที่ 3 และ 5 มีองค์ประกอบของสาหร่ายทะเลระดับสูงกว่า สิ่งทดลองอื่นและสาหร่ายทะเลมีสีเขียวเข้ม ส่วนค่าสี a (สีแดง-เขียว) อยู่ในช่วง 1.78 ถึง 2.39 และค่าสี b (สีเหลือง-น้ำเงิน) อยู่ในช่วง 17.75 ถึง 18.87 พบร่วมผลิตภัณฑ์ทั้ง 5 สิ่งทดลอง มีค่าสี a และ b ไม่ค่อยแตกต่างกัน ยกเว้นสิ่งทดลองที่ 4 มีค่าสี a และ b ต่ำกว่าสิ่งทดลองอื่น ๆ เนื่องจากสิ่งทดลองที่ 4 มีแครอฟเป็นส่วนประกอบที่ระดับต่ำสุด และยังมีส่วนผสมของสาหร่าย ทะเลและเห็ดหอมที่ระดับสูง สำหรับค่าแรงดึงดูดของผลิตภัณฑ์อยู่ในช่วง 4.46 ถึง 6.64

ตารางที่ 4.11 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางเคมีของผลิตภัณฑ์ เมื่อผ่านประอัตราส่วนผสม เส้นใยอาหาร

สิ่งทดลอง	ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH)	ค่าน้ำที่เป็นประไนซ์ (Aw)	ค่าปริมาณน้ำ (ร้อยละ)
1	6.58 ± 0.08	0.88 ± 0.03	62.37 ± 0.22
2	6.78 ± 0.01	0.91 ± 0.02	62.49 ± 0.13
3	6.82 ± 0.02	0.89 ± 0.02	60.19 ± 0.16
4	6.85 ± 0.03	0.88 ± 0.03	64.22 ± 0.32
5	6.81 ± 0.01	0.90 ± 0.03	62.20 ± 0.15

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของ ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าวิเคราะห์ทางเคมีของผลิตภัณฑ์ปลายอุดตไบมันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพร ทั้ง 5 สิ่งทดลองดังนี้ ค่าน้ำที่เป็นประไนซ์ (Aw) อยู่ในช่วง 0.88 ถึง 0.91 จะเห็นได้ว่าค่า Aw นั้นมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย แต่ปริมาณน้ำในผลิตภัณฑ์ซึ่งอยู่ในช่วง 60.19 ถึง 64.22 มีความแตกต่างกันกล่าวคือ สิ่งทดลอง 4 มีปริมาณน้ำในผลิตภัณฑ์สูงที่สุดเนื่องจากมีเห็ดหอมในส่วนผสมในปริมาณที่สูง และเห็ดหอมมีน้ำเป็นองค์ประกอบอยู่มาก ส่วนความเป็นกรด-ด่าง (pH) ของผลิตภัณฑ์แต่ละสิ่งทดลองไม่มีความแตกต่างกัน โดยมีค่าอยู่ในช่วง 6.58 ถึง 6.85

ตารางที่ 4.12 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านประสิทธิภาพสัมผัสของผลิตภัณฑ์ เมื่อผันแปรขั้ตราส่วนผสมเส้นใยอาหาร

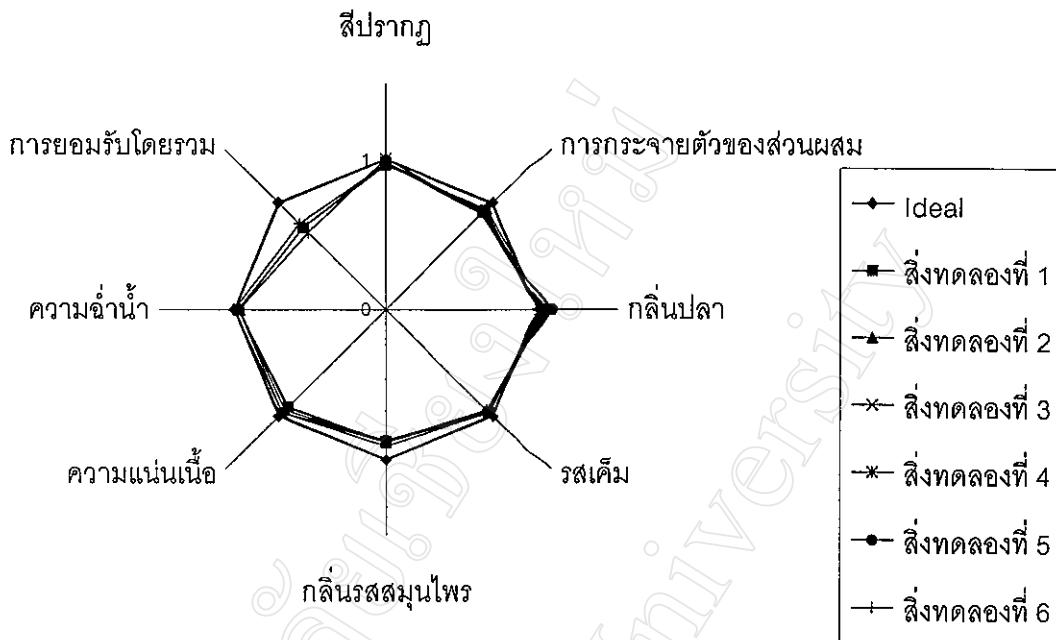
สิ่งทดลอง	คุณภาพด้านประสิทธิภาพสัมผัส			
	สีปีรากว	การกระจายตัว	กลินปลากะบง	รสเด็ด
	ของส่วนผสม			
1	0.99 ± 0.07	0.97 ± 0.05	0.97 ± 0.08	1.07 ± 0.12
2	0.97 ± 0.08	0.88 ± 0.16	0.97 ± 0.12	1.04 ± 0.11
3	0.88 ± 0.16	0.94 ± 0.10	0.99 ± 0.08	1.06 ± 0.16
4	0.87 ± 0.09	0.95 ± 0.08	1.02 ± 0.14	1.00 ± 0.08
5	0.79 ± 0.18	0.91 ± 0.13	0.96 ± 0.13	1.04 ± 0.10

สิ่งทดลอง	คุณภาพด้านประสิทธิภาพสัมผัส			
	กลินรส	ความแน่นเนื้อ	ความจืดจาง	การยอมรับโดยรวม
	สมน้ำพร			
1	0.87 ± 0.14	0.98 ± 0.07	0.96 ± 0.06	0.81 ± 0.08
2	0.86 ± 0.14	0.98 ± 0.11	0.96 ± 0.11	0.80 ± 0.08
3	0.88 ± 0.15	1.02 ± 0.13	0.91 ± 0.11	0.76 ± 0.07
4	0.92 ± 0.15	1.01 ± 0.08	0.92 ± 0.07	0.79 ± 0.08
5	0.93 ± 0.15	1.10 ± 0.11	0.82 ± 0.10	0.70 ± 0.10

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของ ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ค่าสัดส่วนเฉลี่ย (Mean ideal ratio score) ที่ได้จากการทดสอบทางประสิทธิภาพสัมผัสของแต่ละกชณ์ในแต่ละสูตรจะนำมาสร้างเค้าโครงผลิตภัณฑ์ ในรูปแบบกราฟไยเมงมูน แสดงได้ดังภาพที่ 4.4

ภาพที่ 4.4 : กราฟเด้าโครงผลิตภัณฑ์ปลายอย่างไรให้มันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพร เมื่อใช้อัตราส่วนของเส้นใยอาหารต่างกัน

ตารางที่ 4.12 และภาพที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าแต่ละสิ่งทดลองมีค่าคะแนนความชอบด้านประสิทธิภาพสัมผัสในแต่ละลักษณะแตกต่างกันอยู่บ้าง แต่โดยรวมเป็นไปในทิศทางเดียวกันคือแต่ละสิ่งทดลองมีค่าคะแนนความชอบด้านสี กลิ่นปลา รสเค็ม ความแน่นเนื้อ และความชื้นน้ำ ใกล้เคียงค่าในอุดมคติ นอกจากนี้สิ่งทดลองมีค่าคะแนนความชอบด้านสีป่ากง การกระจายตัวของส่วนผสม กลิ่นรสสมุนไพร ต่ำกว่าค่าในอุดมคติ แสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์มีกลิ่นรสสมุนไพร อ่อนกว่าระดับที่ผู้บริโภคต้องการ ดังนั้นควรเพิ่มปริมาณส่วนผสมสมุนไพรและพิริกไทยเพิ่มขึ้นในการทดลองขั้นต่อไป และควรพัฒนากระบวนการผลิตขั้นตอนการสับขนาด เพื่อเพิ่มการกระจายตัวของส่วนผสม

การวิเคราะห์หาอัตราส่วนผสมเส้นใยอาหารที่เหมาะสมนั้น นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านประสิทธิภาพสัมผัส (ค่า Mean ideal ratio) ในแต่ละสิ่งทดลองมาหาความสัมพันธ์เชิงเส้น (Linear regression) ระหว่างอัตราส่วนผสมเส้นใยอาหารที่ใช้ในแต่ละสิ่งทดลองกับลักษณะต่าง ๆ ที่ศึกษา โดยทำการหาความสัมพันธ์ (Regress) ค่าของลักษณะนั้น กับอัตราส่วนของส่วนผสมเส้นใยอาหาร 3 ปัจจัย ที่ลักษณะที่เกี่ยวข้องกัน (Interaction) ของอัตราส่วนดังกล่าวด้วย สมการเชิงเส้นที่ได้จะนำมาราทำ Partial derivatives และใช้เทคนิค

Lag range จากนั้นจึงนำไปวิเคราะห์เพื่อหาอัตราส่วนของปัจจัยหลักที่เหมาะสมสมต่อลักษณะนั้น ๆ ด้วยโปรแกรมเชิงเส้น (POM) ตัวอย่างการหาอัตราส่วนที่เหมาะสมแสดงได้ดังตัวอย่างที่ 4.1 ในภาคผนวก ง

ตารางที่ 4.13 : อัตราส่วนที่เหมาะสมของส่วนผสมเส้นไยอาหารที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมเชิงเส้น

ลักษณะสำคัญ	แครอท (ร้อยละ)	เห็ดหอม (ร้อยละ)	สาหร่ายทะเล (ร้อยละ)
สีปีกกฎ	47.56	41.67	10.77
การกระจายตัวของส่วนผสม	49.66	38.55	11.80
กลิ่นปลา	50.70	38.05	11.24
กลิ่นรสสมุนไพร	49.83	38.20	11.93
ความแน่นเนื้อ	42.26	47.52	10.23
ค่าเฉลี่ย (Mean)	48.00	40.80	11.20
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	3.41	4.04	0.71

ตารางที่ 4.13 สามารถอธิบายได้ว่า อัตราส่วนที่เหมาะสมของส่วนผสมเส้นไยอาหาร ขึ้นอยู่กับลักษณะสำคัญด้านสีปีกกฎ การกระจายตัวของส่วนผสม กลิ่นปลา กลิ่นรสสมุนไพร และความแน่นเนื้อ เมื่อนำค่าของอัตราส่วนของ แครอท : เห็ดหอม : สาหร่ายทะเล ของลักษณะทั้งหมดในตารางที่ 4.13 มาเฉลี่ยได้อัตราส่วนที่เหมาะสมดังนี้

แครอท	ร้อยละ 48.00 ± 3.41
เห็ดหอม	ร้อยละ 40.80 ± 4.04
สาหร่ายทะเล	ร้อยละ 11.20 ± 0.71

ตอนที่ 1.5 ผลการกลั่นกรองปั๊จจัยทดลองเพื่อหาปั๊จจัยที่มีความสำคัญต่อคุณภาพผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพรที่ผลิตนี้ นอกจากมีส่วนผสมหลักที่ถือว่าเป็นองค์ประกอบหลักแล้ว ยังประกอบด้วย เกลือ น้ำตาล ผงชูรส พริกไทย โขเดียมไดร์โพลีฟอสเฟต พอกเกสเชียร์มอร์เบท ส่วนผสมสมุนไพร และส่วนผสมเส้นใยอาหาร ซึ่งทั้งหมดล้วนเป็นปั๊จจัยที่ต้องทดลองหาอัตราส่วนที่เหมาะสม การทดลองนี้จึงเป็นการศึกษาอิทธิพลของปั๊จจัยต่าง ๆ ว่ามีผลต่อคุณภาพผลิตภัณฑ์อย่างไรบ้าง แล้วจึงทำการกลั่นกรองให้ได้เฉพาะปั๊จจัยที่มีความสำคัญต่อผลิตภัณฑ์ โดยใช้แผนกราฟทดลองแบบ Plackett and Burman ซึ่งประกอบด้วยสิ่งทดลองทั้งหมด 12 สิ่งทดลอง ผลการทดลองแสดงดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.14 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านกายภาพของผลิตภัณฑ์ จากการกลั่นกรองปั๊จจัยทดลอง

สิ่งทดลอง	ค่าสี			แรงเฉือน (N)
	L	a	b	
1	69.19 ± 0.44	-0.40 ± 0.09	15.76 ± 0.31	2.94 ± 0.10
2	68.56 ± 1.27	0.90 ± 0.15	17.56 ± 0.41	3.68 ± 0.06
3	62.65 ± 0.22	-0.14 ± 0.11	19.73 ± 0.46	4.30 ± 0.14
4	65.13 ± 2.62	0.39 ± 0.08	17.18 ± 0.52	4.64 ± 0.38
5	68.07 ± 0.68	-0.62 ± 0.05	19.50 ± 0.11	3.30 ± 0.22
6	64.73 ± 0.46	-0.45 ± 0.04	18.39 ± 0.65	3.70 ± 0.20
7	72.05 ± 0.63	-0.57 ± 0.01	16.34 ± 0.32	4.40 ± 0.14
8	68.94 ± 0.77	0.39 ± 0.18	18.77 ± 0.36	5.12 ± 0.49
9	69.74 ± 0.30	-0.59 ± 0.07	18.62 ± 0.27	3.34 ± 0.29
10	63.44 ± 1.10	-0.05 ± 0.06	18.69 ± 0.29	3.65 ± 0.18
11	63.09 ± 1.62	0.42 ± 0.07	17.03 ± 0.26	4.19 ± 0.16
12	71.50 ± 0.51	-0.17 ± 0.20	16.53 ± 0.07	3.20 ± 0.13

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของ ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.15 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านเคมีของผลิตภัณฑ์
จากการกลั่นกรอง
ปัจจัยทดลอง

ปัจจัยทดลอง	ความเป็นกรด – ด่าง	ค่าน้ำที่เป็นประยุชน์	ค่าปริมาณน้ำ
	(pH)	(Aw)	(ร้อยละ)
1	6.52 ± 0.15	0.86 ± 0.04	66.90 ± 0.05
2	6.70 ± 0.03	0.88 ± 0.04	67.90 ± 0.07
3	6.73 ± 0.02	0.88 ± 0.04	66.71 ± 0.04
4	6.71 ± 0.01	0.89 ± 0.04	66.25 ± 0.05
5	6.72 ± 0.01	0.86 ± 0.05	68.64 ± 0.13
6	6.67 ± 0.04	0.88 ± 0.04	67.09 ± 0.04
7	6.79 ± 0.01	0.89 ± 0.04	68.89 ± 0.04
8	6.73 ± 0.02	0.89 ± 0.04	68.11 ± 0.08
9	6.79 ± 0.03	0.89 ± 0.04	66.85 ± 0.10
10	6.66 ± 0.02	0.87 ± 0.04	65.87 ± 0.01
11	6.71 ± 0.06	0.88 ± 0.04	65.67 ± 0.07
12	6.79 ± 0.01	0.87 ± 0.03	68.86 ± 0.37

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของ ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.16 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านประสิทธิสมัพส์ของผลิตภัณฑ์จากการกลั่นกรองปั๊จจัยทดลอง

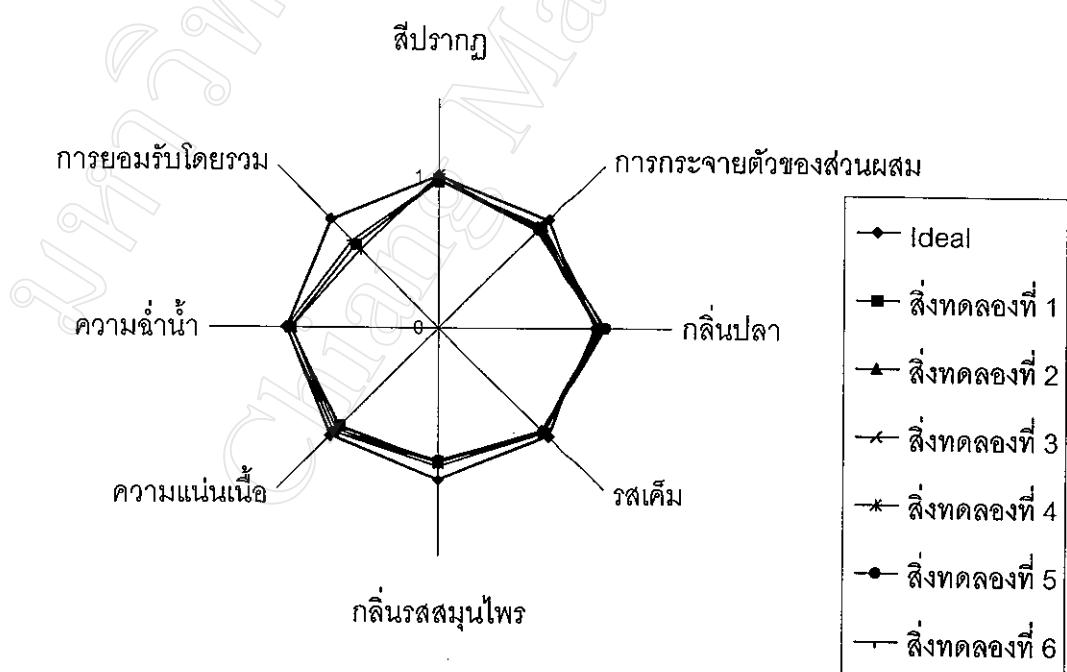
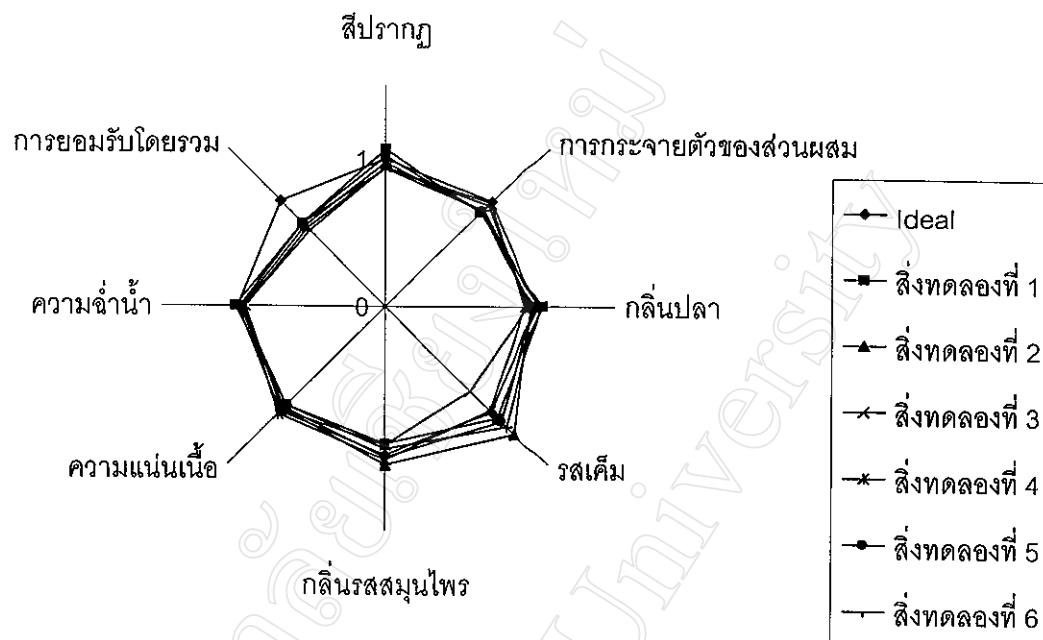
ตัวอย่างทดลอง	คุณภาพด้านประสิทธิสมัพส์			
	สีปูรากู	การกระจายตัว ของส่วนผสม	กลินปลา	รสเค็ม
1	1.06 ± 0.14	0.90 ± 0.15	1.02 ± 0.10	1.06 ± 0.16
2	0.97 ± 0.05	0.91 ± 0.11	0.97 ± 0.15	1.21 ± 0.20
3	0.94 ± 0.08	0.96 ± 0.10	0.95 ± 0.17	0.81 ± 0.13
4	0.94 ± 0.10	0.99 ± 0.04	0.93 ± 0.15	0.99 ± 0.20
5	1.01 ± 0.10	0.92 ± 0.13	0.98 ± 0.08	1.09 ± 0.17
6	0.93 ± 0.13	0.93 ± 0.12	1.01 ± 0.09	1.14 ± 0.15
7	0.98 ± 0.12	0.94 ± 0.07	1.00 ± 0.15	0.86 ± 0.15
8	0.96 ± 0.10	0.94 ± 0.10	0.95 ± 0.22	0.86 ± 0.14
9	0.95 ± 0.08	0.94 ± 0.11	1.04 ± 0.15	0.81 ± 0.14
10	0.83 ± 0.30	0.97 ± 0.11	0.89 ± 0.17	1.34 ± 0.27
11	0.93 ± 0.15	0.97 ± 0.05	0.97 ± 0.17	0.87 ± 0.16
12	1.07 ± 0.15	0.92 ± 0.13	1.02 ± 0.13	0.85 ± 0.15

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของ ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.16 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านประสิทธิภาพสัมผัสของผลิตภัณฑ์จากการกลั่นกรองปั๊จจัยทดลอง (ต่อ)

สิ่งทดลอง	คุณภาพด้านประสิทธิภาพสัมผัส			
	กลืนรส สมุนไพร	ความแน่นเนื้อ	ความเข้มข้น	การยอมรับ โดยรวม
1	0.92 ± 0.09	0.95 ± 0.10	1.01 ± 0.04	0.79 ± 0.12
2	1.07 ± 0.21	0.98 ± 0.07	0.96 ± 0.04	0.77 ± 0.14
3	0.93 ± 0.13	0.99 ± 0.02	0.95 ± 0.05	0.72 ± 0.06
4	1.03 ± 0.10	1.02 ± 0.06	0.95 ± 0.05	0.74 ± 0.10
5	1.01 ± 0.12	0.96 ± 0.09	0.98 ± 0.04	0.79 ± 0.15
6	0.96 ± 0.07	0.95 ± 0.05	0.98 ± 0.07	0.79 ± 0.07
7	1.02 ± 0.11	1.026 ± 0.06	0.95 ± 0.06	0.78 ± 0.09
8	1.10 ± 0.21	1.02 ± 0.05	0.91 ± 0.07	0.71 ± 0.13
9	0.97 ± 0.04	0.97 ± 0.04	0.96 ± 0.06	0.79 ± 0.06
10	1.12 ± 0.15	1.01 ± 0.06	0.98 ± 0.08	0.69 ± 0.10
11	1.11 ± 0.16	0.98 ± 0.11	0.95 ± 0.12	0.67 ± 0.11
12	0.92 ± 0.11	0.98 ± 0.07	0.97 ± 0.04	0.76 ± 0.11

ค่าสัดส่วนเฉลี่ย (Mean ideal ratio score) ที่ได้จากการทดสอบทางประสิทธิภาพสัมผัสของแต่ละลักษณะในแต่ละสูตรจะนำมาสร้างเค้าโครงผลิตภัณฑ์ ในรูปแบบกราฟไบเมงมูน ดังแสดงในภาพที่ 4.5

ภาพที่ 4.5 : กราฟเค้าโครงผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไนร์นผสมเส้นไขอาหารและสมุนไพร จากการกลั่นกรองปัจจัยทดลอง

ผลของปัจจัยทดลองที่มีต่อคุณภาพผลิตภัณฑ์มากน้อยต่างกัน ทำให้สามารถแบ่งประเภทของปัจจัยทดลองออกเป็น 2 แบบ ได้แก่ ปัจจัยหลัก (Major factors) คือปัจจัยที่มีผลอย่างมากต่อคุณภาพผลิตภัณฑ์ และปัจจัยรอง (Minor factors) คือปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพผลิตภัณฑ์เล็กน้อย เกณฑ์ในการพิจารณาขึ้นอยู่กับแต่ละปัจจัยทดลองมีผลกรอบต่อคุณภาพผลิตภัณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมากน้อยเพียงไร

การวิเคราะห์ทางสถิติ

ค่าเฉลี่ยคุณภาพแต่ละลักษณะของสิ่งทดลองจะนำมาหาผล (Effect) ของปัจจัยทดลองที่มีต่อลักษณะนั้น ๆ ดังสมการต่อไปนี้

$$\text{ผลของปัจจัย} = \frac{\text{ผลตอบสนองเมื่อใช้ที่ระดับสูง}}{\text{จำนวนสิ่งทดลองที่ใช้ระดับสูง}} - \frac{\text{ผลตอบสนองเมื่อใช้ที่ระดับต่ำ}}{\text{จำนวนสิ่งทดลองที่ใช้ระดับต่ำ}}$$

ผลของ Dummy (Effect of Dummy) จะถูกนำมาคำนวณเพื่อประมาณค่าความแปรปรวนของผลจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

$$\text{ความแปรปรวน (Varience of effect)} = \frac{(\text{ผลรวมของ Dummy})^2}{\text{จำนวนของ Dummy}}$$

$$\text{ดังนั้น ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานจากผลของ Dummy คำนวนได้ดังนี้} \\ \text{ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน} = (\text{ความแปรปรวน})^{1/2}$$

ความแตกต่างทางสถิติของแต่ละปัจจัยสามารถคำนวณได้โดยใช้ t-test

$$t\text{-value} = \frac{\text{ผลของปัจจัยแต่ละปัจจัย}}{\text{ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน}}$$

การทดสอบความแตกต่างทางสถิติทำได้โดยนำค่า t-value ที่คำนวนได้ไปเปรียบเทียบกับ ตารางค่า t-test ที่มีค่า Degree of freedom เท่ากับจำนวนของ Dummy ในการทดลอง

และมีระดับความเชื่อมั่นของการทดสอบคือร้อยละ 85 หรือ $p \leq 0.15$ เนตุที่ใช้ระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่าเพื่อลดการมองข้ามปัจจัยที่น่าจะมีความสำคัญด้วย

ปัจจัยที่มีความสำคัญคือปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหลาย ๆ ด้าน นอกเหนือนี้การคำนวณผลของปัจจัยซึ่งมีค่าบวกหรือลบ ยังแสดงให้เห็นว่าการใช้ปัจจัยระดับต่ำหรือสูงให้ผลอย่างไรต่อผลิตภัณฑ์ ทำให้ทราบแนวโน้มว่าควรใช้ระดับของปัจจัยสูงหรือต่ำจึงจะทำให้คุณภาพผลิตภัณฑ์เป็นไปตามความต้องการมากที่สุด ข้อพึงระวังในการพิจารณาคือแผนการทดลองนี้เป็นการศึกษาผลของปัจจัยโดยคำนึงถึงอิทธิพลหลัก (Main effect) เท่านั้น ไม่สามารถอธิบายอิทธิพลร่วม (Interaction effect) ของปัจจัยได้ (ໄไโรจน์, 2539)

ตารางที่ 4.17 : อิทธิพลของปัจจัยทดลองที่มีต่อคุณภาพด้านประสิทธิภาพสัมผัสของผลิตภัณฑ์ปลายอุด ลดไขมันผสมเส้นใยอาหารและสมูนไพร

ตารางที่ 4.17 : อิทธิพลของปัจจัยทดลองที่มีต่อคุณภาพด้านประสิทธิสมรรถนะของผลิตภัณฑ์ปลายอุดไวน์สมสันไยอาหารและสมุนไพร (ต่อ)

ตารางที่ 4.18 : อิทธิพลของปัจจัยทดลองที่มีต่อคุณภาพด้านกายภาพของผลิตภัณฑ์ปลายอุดไนมันผสมเส้นใยอาหารและสมูนไฟว์

ตารางที่ 4.19 : อิทธิพลของปัจจัยทดลองที่มีต่อคุณภาพด้านเคมีของผลิตภัณฑ์ปลายอุดไนมันผสมเส้นไயอาหารและสมุนไพร

ปัจจัยทดลอง	ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH)		ค่าที่เป็นประยุกต์ (Aw)		ค่าปริมาณนำ (ร้อยละ)	
	Effect	t-value	Effect	t-value	Effect	t-value
เกลือ	-0.093 ^a	-2.211	-0.011	-1.282	-0.407	-0.715
น้ำตาล	-0.027	-0.632	-0.001	-0.120	-0.950	-1.670
พิริกไทย	-0.007	-0.158	0.007	0.801	-1.120	-1.969 ^a
ผงชูรส	-0.023	-0.553	0.001	0.080	-0.250	-0.439
STPP	-0.047	-1.106	0.004	0.441	-0.450	-0.791
โพแทสเซียมชอრ์บีบท	-0.043	-1.027	-0.007	-0.841	0.070	0.123
ส่วนผสมสมุนไพร	0.023	0.553	0.009	1.122	-1.083	-1.904
ส่วนผสมเส้นไยาหาร	0.013	0.316	-0.003	-0.361	-0.200	-0.352

หมายเหตุ ค่า Degree of freedom เท่ากับ 3

ตัวอักษรภาษาอังกฤษแสดงถึงระดับความมีนัยสำคัญดังนี้

- a หมายถึงมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 85 มีค่า t-table เท่ากับ 1.924
- b หมายถึงมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 มีค่า t-table เท่ากับ 2.353
- c หมายถึงมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มีค่า t-table เท่ากับ 3.182

ผลของปัจจัยทดลองที่มีต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ปลายอุดไนมันผสมเส้นไยาหารและสมุนไพร อธิบายได้ดังต่อไปนี้

เกลือ มีผลต่อคุณภาพด้านเคมีของผลิตภัณฑ์ พบร่วงการเพิ่มปริมาณเกลือทำให้ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) ของผลิตภัณฑ์ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.15$) และเมื่อพิจารณาผลต่อคุณภาพด้านประสิทธิภาพพบว่า การเพิ่มปริมาณเกลือทำให้คะแนนความชอบด้านรสเด็ดเพิ่มขึ้น ($p \leq 0.05$) และความชื้นเพิ่มขึ้น ($p \leq 0.15$) ในทางตรงข้ามเมื่อไม่เพิ่มทำให้ความชอบด้านกลิ่นปล螅ลดลง ($p \leq 0.05$) และการกระจายตัวของส่วนผสมลดลง ($p \leq 0.15$) จะเห็นได้ว่าการใช้เกลือในระดับสูงทำให้เกิดผลดีต่อผลิตภัณฑ์มากกว่า จึงควรทำการทดลองหาปริมาณเกลือที่

หมายความโดยผันแปรปริมาณเกลือให้สูงขึ้น แต่ไม่ควรสูงเกินกว่าที่กำหนดไว้ร้อยละ 2.5 เนื่องจากสิ่งทดลองที่ใช้เกลือระดับสูงมีค่าແນ່ນຄວາມຂອບດ້ານຮສເຄີມສູງກວ່າຄ່າໃນອຸດົມຄຕິ ($=1.00$)

ນໍ້າຕາລ มີຜລຕ່ອຄຸນກາພດ້ານປະສາທສັມຜັສ ກລ່າວຄືອກາເພີ່ມປຣິມານນໍ້າຕາລທຳໄໝຄວາມຂອບດ້ານກາງກະຈາຍຕ້າວຂອງສ່ວນຜສມແລກລື່ນປລາເພີ່ມຂຶ້ນ ($p\leq0.10$) ແຕ່ທຳໄໝຄວາມຂອບດ້ານຮສເຄີມລດລົງ ($p\leq0.15$) ຈະເຫັນໄໝວ່າກາຣໃໝ່ນໍ້າຕາລທີ່ຮະດັບສູງໃໝ່ຜລດີຕ່ອຜລິຕັກັນທີ່ເນື່ອຈາກຊ່ວຍລົດຮສເຄີມຂອງຜລິຕັກັນທີ່ເນື່ອຈາກຜລິຕັກັນທີ່ມີຄະແນນຄວາມຂອບດ້ານຮສເຄີມສູງກວ່າຄ່າໃນອຸດົມຄຕິ ແລະ ຂ່ວຍທຳໄໝຄວາມຂອບດ້ານກາງກະຈາຍຕ້າວຂອງສ່ວນຜສມແລກລື່ນປລາເພີ່ມຂຶ້ນ ດັ່ງນັ້ນກາຽທົດລອງຕ່ອໄປຈຶ່ງກຳທັນໄໝໃໝ່ປຣິມານນໍ້າຕາລທີ່ຮະດັບສູງ

ພຣິກໄທຍ ມີຜລຕ່ອຄຸນກາພດ້ານເຄີມແລກຍາກາພດັ່ງນີ້ຄື່ອ ກາຣເພີ່ມປຣິມານພຣິກໄທຍທຳໄໝຄ່າສີ L (ຄວາມສ່ວ່າງ) ແລະປຣິມານນໍ້າໃໝ່ຜລິຕັກັນທີ່ລດລົງ ($p\leq0.15$) ແຕ່ທຳໄໝຜລິຕັກັນທີ່ມີຄ່າສີ a (ສື່ແດງ) ເພີ່ມຂຶ້ນ ນອກຈາກນີ້ພົນວ່າພຣິກໄທຍມີຜລຕ່ອຄຸນກາພດ້ານປະສາທສັມຜັສດັ່ງນີ້ຄື່ອ ຮະດັບພຣິກໄທຍທີ່ສູງຂຶ້ນທຳໄໝຄະແນນຄວາມຂອບດ້ານກລື່ນຮສສມຸນໄພຣ ($p\leq0.10$) ກາຣກະຈາຍຕ້າວຂອງສ່ວນຜສມ ($p\leq0.05$) ແລະຄວາມແໜ່ນເນື້ອສູງຂຶ້ນ ($p\leq0.15$) ແຕ່ທຳໄໝຄະແນນຄວາມຂອບດ້ານສີປາກງູແລກລື່ນປລາລດລົງ ($p\leq0.05$) ຈາກຜລກາຽທົດລອງແສດງໃໝ່ເຫັນວ່າກາຣໃໝ່ພຣິກໄທຍຮະດັບສູງໃໝ່ຜລດີຕ່ອຜລິຕັກັນທີ່ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງກາຣທົດລອງຫາປຣິມານທີ່ແໜ່າສູນຂອງພຣິກໄທຍໂດຍຜັນແປ່ປຣິມານພຣິກໄທຍໃໝ່ສູງຂຶ້ນ ແຕ່ໄໝວ່າກາຣສູງເກີນໄປເນື່ອຈາກພຣິກໄທຍມີຂໍ້ອຈັດດ້ານຄວາມເຜີດ

ຝ່າງຊູຮສ ມີຜລຕ່ອຄຸນກາພດ້ານປະສາທສັມຜັສ ກລ່າວຄືອກາເພີ່ມປຣິມານຝ່າງຊູຮສທຳໄໝຄວາມຂອບດ້ານສີປາກງູແລກຍາກາກະຈາຍຕ້າວຂອງສ່ວນຜສມລດລົງ ($p\leq0.15$) ຈະເຫັນໄໝວ່າກາຣໃໝ່ຝ່າງຊູຮສທີ່ຮະດັບຕໍ່ໄໝຜລດີຕ່ອຜລິຕັກັນທີ່ ດັ່ງນັ້ນກາຽທົດລອງຕ່ອໄປຈຶ່ງກຳທັນໄໝໃໝ່ປຣິມານຝ່າງຊູຮສທີ່ຮະດັບຕໍ່

ໂຫເດີຍໄຕຣໂພລືຟຝອສເຟ ມີຜລຕ່ອຄຸນກາພດ້ານປະສາທສັມຜັສດັ່ງນີ້ຄື່ອ ກາຣເພີ່ມປຣິມານໂຫເດີຍໄຕຣໂພລືຟຝອສເຟທຳໄໝຄະແນນຄວາມຂອບດ້ານກາງກະຈາຍຕ້າວຂອງສ່ວນຜສມລດລົງ ($p\leq0.05$) ແຕ່ທຳໄໝຄວາມຂອບດ້ານກລື່ນປລາເພີ່ມຂຶ້ນ ($p\leq0.05$) ຈະເຫັນໄໝວ່າກາຣໃໝ່ໂຫເດີຍໄຕຣໂພລືຟຝອສເຟທີ່ຮະດັບຕໍ່ໄໝຜລດີຕ່ອຜລິຕັກັນທີ່ເນື່ອຈາກຊ່ວຍເພີ່ມກາງກະຈາຍຕ້າວຂອງສ່ວນຜສມແລກທຳໄໝກລື່ນປລາລດລົງ ດັ່ງນັ້ນກາຽທົດລອງຕ່ອໄປຈຶ່ງກຳທັນໄໝໃໝ່ປຣິມານໂຫເດີຍໄຕຣໂພລືຟຝອສເຟທີ່ຮະດັບຕໍ່

โพแทสเซียมซอร์เบท มีผลต่อคุณภาพด้านประสิทธิภาพสัมผัส กล่าวคือการเพิ่มปริมาณโพแทสเซียมซอร์เบททำให้ความชอบด้านกลิ่นรสสมุนไพรเพิ่มขึ้น ($p \leq 0.15$) แต่ทำให้ความชอบด้านกลิ่นปลาลดลง ($p \leq 0.05$) จะเห็นได้ว่าการใช้โพแทสเซียมซอร์เบทที่ระดับสูงให้ผลดีต่อผลิตภัณฑ์ ดังนั้นการทดลองต่อไปจึงกำหนดให้ใช้ปริมาณโพแทสเซียมซอร์เบทที่ระดับสูง

ส่วนผสมสมุนไพร มีผลต่อคุณภาพด้านประสิทธิภาพสัมผัส กล่าวคือการเพิ่มปริมาณส่วนผสมสมุนไพรทำให้ความชอบด้านสีปากว (รูปแบบ) ($p \leq 0.15$) และกลิ่นปลาลดลง ($p \leq 0.10$) แต่ทำให้ความชอบด้านการกระจายตัวของส่วนผสมเพิ่มขึ้น ($p \leq 0.15$) จะเห็นได้ว่าการใช้ส่วนผสมสมุนไพรที่ระดับต่ำให้ผลดีต่อผลิตภัณฑ์ ดังนั้นการทดลองต่อไปจึงกำหนดให้ใช้ปริมาณส่วนผสมสมุนไพรที่ระดับต่ำ

ส่วนผสมไขอาหาร มีผลต่อคุณภาพด้านประสิทธิภาพสัมผัส กล่าวคือการเพิ่มปริมาณส่วนผสมไขอาหารทำให้ความชอบด้านสีปากวและกลิ่นปลาลดลง ($p \leq 0.15$) จะเห็นได้ว่าการใช้ส่วนผสมไขอาหารที่ระดับต่ำให้ผลดีต่อผลิตภัณฑ์ ดังนั้นการทดลองต่อไปจึงกำหนดให้ใช้ปริมาณส่วนผสมไขอาหารที่ระดับต่ำ

จากผลการทดลองสามารถแบ่งปัจจัยได้ 2 แบบ คือ

1. ปัจจัยรอง (Minor factors) เป็นปัจจัยที่มีผลน้อยยิ่งต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ สามารถกำหนดระดับการใช้ได้ดังนี้

■ น้ำตาล	ใช้ระดับสูง คือร้อยละ 3.0
■ ผงชูรส	ใช้ระดับต่ำ คือร้อยละ 0.5
■ ไซเดียมไตรโพลีฟอสเฟต	ใช้ระดับต่ำ คือร้อยละ 0.1
■ โพแทสเซียมซอร์เบท	ใช้ระดับสูง คือร้อยละ 0.1
■ ส่วนผสมสมุนไพร	ใช้ระดับต่ำ คือร้อยละ 0.2
■ ส่วนผสมเส้นไขอาหาร	ใช้ระดับต่ำ คือร้อยละ 4.0

2. ปัจจัยที่มีผลมากที่สุดต่อคุณภาพด้านเต่ง ๆ ของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นตั้งแต่ร้อยละ 85 ขึ้นไป ($p \leq 0.15$) เรียกว่า ปัจจัยหลัก (Major factors) ซึ่งมี 2 ปัจจัยได้แก่ เกลือ และพริกไทย

ปัจจัยหลักจะทำการทดลองหาระดับที่เหมาะสมต่อไป โดยผ่านแปรรูประดับที่ทดลองเป็นดังนี้

- เกลือ   ช่วงระดับที่ทดลองเดิมคือร้อยละ 1 – 2.5
กำหนดใหม่เป็นร้อยละ 1.5 - 2.5
- พริกไทย   ช่วงระดับที่ทดลองเดิมคือร้อยละ 0.5 – 2.0
กำหนดใหม่เป็นร้อยละ 1.5 - 2.5

ตอนที่ 1.6 ผลการทดลองหาระดับที่เหมาะสมของเกลือและพริกไทย

ผลการสั่นกรองปั๊บจัจย์ทดลองทำให้ทราบว่ามีปั๊บจัจย์ทดลองหลัก 2 ปั๊บจัจย์ที่มีความสำคัญต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพรได้แก่ เกลือ และพริกไทย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาระดับที่เหมาะสมโดยทำการทดลองแบบ 2^2 Factorial experiment (Central composite design, CCD) คุ้งค่า α คำนวณได้ดังนี้

$$\alpha = 2^{(k-p)/4}$$

เมื่อ α = Length of star Point

$k = 2$ (Number of factor)

$p = 0$ (Fractionalization element)

$$\text{ดังนั้น } \alpha = 2^{(2-0)/4}$$

$$= 1.414$$

ค่า α ที่ได้จะนำมากำหนดระดับปั๊บจัจย์โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ระดับสูงสุดได้แก่ $+ \alpha$ หรือ $+1.414$ และระดับต่ำสุดคือ $-\alpha$ หรือ -1.414 จากนั้นคำนวณระดับการใช้ที่ระดับ -1 และ +1 จากสูตร

$$(+1/-1) = \text{จุดกึ่งกลาง} (\text{ระดับ } 0) \pm \text{ระยะห่างจากจุดกึ่งกลางถึงจุดสูงสุด } (+\alpha) \text{ หรือจุดต่ำสุด } (-\alpha)$$

$$\begin{aligned} \text{ตัวอย่างเช่น } & \quad \text{เมื่อ } \alpha = \text{จุดสูงสุดของเกลือเท่ากับร้อยละ } 2.5 \\ & \quad \text{จุดต่ำสุดของเกลือเท่ากับร้อยละ } 1.5 \\ & \quad \text{จุดกึ่งกลางของเกลือเท่ากับร้อยละ } 2 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ระดับ } +1 \text{ คำนวณได้จาก } 2 + (2.5 - 2) &= 2.35 \\ &\hline 1.414 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ระดับ } -1 \text{ คำนวณได้จาก } 2 - (2 - 1.5) &= 1.65 \\ &\hline 1.414 \end{aligned}$$

ตารางที่ 4.20 : แสดงปริมาณการใช้เกลือและพิริกไถยแต่ละสิ่งทดลอง

สิ่งทดลอง	รหัส	เกลือ (A)		พิริกไถย (B)	
		ระดับ	ปริมาณการใช้ (ร้อยละ)	ระดับ	ปริมาณการใช้ (ร้อยละ)
1	(1)	-1	1.65	-1	1.65
2	a	+1	2.35	-1	1.65
3	b	-1	1.65	+1	2.35
4	ab	+1	2.35	+1	2.35
5	$-\alpha a$	$-\alpha$	1.5	0	2
6	$+\alpha a$	$+\alpha$	2.5	0	2
7	$-\alpha b$	0	2	$-\alpha$	1.5
8	$+\alpha b$	0	2	$+\alpha$	2.5
9	cp1	0	2	0	2
10	cp2	0	2	0	2

ตั้งน้ำน้ำการทดลองหาระดับที่เหมาะสมของเกลือและพิริกไถย มีจำนวนสิ่งทดลองทั้งหมด 10 สิ่งทดลอง ทำการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านกายภาพ เครมี และประสาทสัมผัส และแสดงในตารางที่ 4.21 4.22 และ 4.23

ตารางที่ 4.21 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านกลไกภาพของผลิตภัณฑ์ เมื่อผ่านแบร์บีโรมาน เกลือและพริกไทย

สิ่งทดลอง	ค่าสี			แรงดึงดูด (N)
	L	a	b	
1	64.79 ± 0.78	0.24 ± 0.07	15.52 ± 0.28	3.70 ± 0.23
2	65.72 ± 1.48	0.62 ± 0.09	15.44 ± 0.31	2.97 ± 0.09
3	63.51 ± 1.64	-0.12 ± 0.09	17.40 ± 0.31	3.36 ± 0.34
4	63.45 ± 1.59	0.01 ± 0.11	16.73 ± 0.52	3.13 ± 0.32
5	65.36 ± 1.17	0.18 ± 0.25	16.06 ± 0.44	3.17 ± 0.25
6	65.01 ± 1.17	0.24 ± 0.03	16.98 ± 0.33	3.20 ± 0.21
7	68.30 ± 0.86	0.56 ± 0.09	16.36 ± 0.23	3.21 ± 0.22
8	62.84 ± 2.62	0.12 ± 0.08	16.65 ± 0.74	3.51 ± 0.24
9	63.68 ± 2.34	0.40 ± 0.10	15.71 ± 0.42	3.46 ± 0.40
10	62.71 ± 0.76	0.31 ± 0.09	16.35 ± 0.02	3.74 ± 0.20

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของ ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.22 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านเคมีของผลิตภัณฑ์ เมื่อผันแปรปริมาณเกลือและพิริกไทย

สิ่งทดลอง	ความเป็นกรด – ด่าง	ค่าน้ำที่เป็นประยุทธ์	ค่าปริมาณน้ำ
	(pH)	(Aw)	(ร้อยละ)
1	6.67 ± 0.16	0.87 ± 0.04	68.29 ± 0.15
2	6.88 ± 0.03	0.91 ± 0.04	69.74 ± 0.14
3	6.89 ± 0.02	0.87 ± 0.05	64.16 ± 0.11
4	6.81 ± 0.10	0.88 ± 0.05	68.45 ± 0.21
5	6.91 ± 0.01	0.86 ± 0.04	68.64 ± 0.08
6	6.87 ± 0.01	0.88 ± 0.04	64.39 ± 0.13
7	6.89 ± 0.01	0.87 ± 0.05	67.97 ± 0.15
8	6.85 ± 0.01	0.88 ± 0.05	68.21 ± 0.26
9	6.93 ± 0.01	0.89 ± 0.04	68.77 ± 0.22
10	6.93 ± 0.01	0.89 ± 0.04	68.43 ± 0.14

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของ ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.23 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านประสิทธิสมัพต์ของผลิตภัณฑ์ เมื่อผันแปรปริมาณเกลือและพิริกไทย

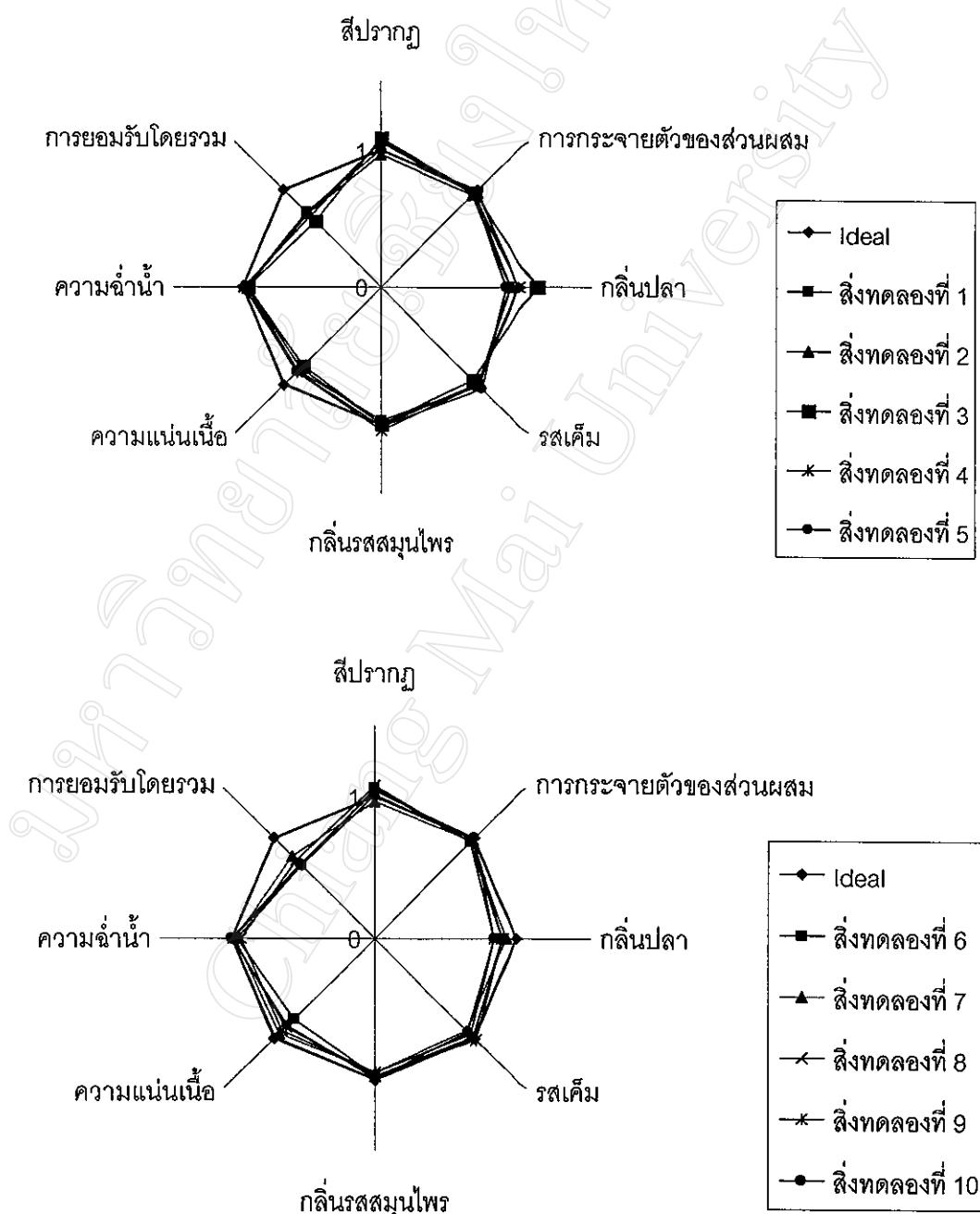
สิ่งทดลอง	คุณภาพด้านประสิทธิสมัพต์			
	สีปากกู	การกระจายตัว	กลินปล่า	รสเดิม
	ของส่วนผสม			
1	1.00 ± 0.15	0.98 ± 0.05	0.94 ± 0.13	1.02 ± 0.24
2	0.97 ± 0.19	0.95 ± 0.07	0.94 ± 0.24	1.00 ± 0.25
3	1.09 ± 0.12	0.98 ± 0.05	1.11 ± 0.31	0.95 ± 0.25
4	1.07 ± 0.13	0.97 ± 0.04	1.00 ± 0.20	1.00 ± 0.22
5	1.06 ± 0.13	0.97 ± 0.09	0.91 ± 0.17	1.04 ± 0.19
6	1.06 ± 0.13	0.97 ± 0.05	0.90 ± 0.24	0.99 ± 0.19
7	0.97 ± 0.15	0.98 ± 0.08	0.93 ± 0.17	0.93 ± 0.20
8	1.08 ± 0.13	0.97 ± 0.05	0.85 ± 0.21	0.97 ± 0.24
9	1.01 ± 0.10	0.99 ± 0.06	0.90 ± 0.22	1.01 ± 0.25
10	1.04 ± 0.11	1.00 ± 0.06	0.85 ± 0.20	0.94 ± 0.20

สิ่งทดลอง	คุณภาพด้านประสิทธิสมัพต์			
	กลินรส	ความแน่นเนื้อ	ความจืดฟ้า	การยอมรับโดยรวม
	สมูนไพร			
1	0.97 ± 0.11	0.86 ± 0.19	0.98 ± 0.14	0.76 ± 0.14
2	0.99 ± 0.15	0.84 ± 0.17	0.97 ± 0.14	0.75 ± 0.15
3	0.99 ± 0.09	0.81 ± 0.25	0.97 ± 0.24	0.68 ± 0.20
4	1.04 ± 0.11	0.87 ± 0.19	0.99 ± 0.16	0.73 ± 0.14
5	1.01 ± 0.13	0.87 ± 0.19	0.97 ± 0.13	0.75 ± 0.14
6	0.98 ± 0.12	0.80 ± 0.24	0.97 ± 0.17	0.73 ± 0.16
7	0.95 ± 0.12	0.95 ± 0.09	0.98 ± 0.13	0.82 ± 0.16
8	0.95 ± 0.14	0.92 ± 0.11	0.94 ± 0.13	0.78 ± 0.15
9	0.98 ± 0.10	0.88 ± 0.09	0.99 ± 0.15	0.73 ± 0.18
10	0.99 ± 0.13	0.87 ± 0.10	1.00 ± 0.16	0.74 ± 0.15

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของ ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ค่าสัดส่วนเฉลี่ย (Mean ideal ratio score) ที่ได้จากการทดสอบทางประสาทสัมผัสของแต่ละลักษณะในแต่ละสูตรจะนำมาสร้างเค้าโครงผลิตภัณฑ์ ในรูปแบบกราฟไขเมงมุม แสดงได้ดังภาพที่ 4.6

ภาพที่ 4.6 : กราฟเค้าโครงผลิตภัณฑ์ปลายอุดໄขมันผสมเส้นไขอาหารและสมุนไพร เมื่อผันแปรปริมาณเกลือและพริกไทย

การวิเคราะห์ทางสถิติ

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคุณภาพทางด้านต่าง ๆ ที่ได้ แล้วนำไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาสมการถดถอย (Stepwise multiple regression) และหาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระหลายตัว (ได้แก่เกลือและพริกไทย) กับตัวแปรตาม (ได้แก่คุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านต่าง ๆ) โดยเลือกตัวแปรอิสระทั้งสองเข้ามาในโมเดลของสมการ แต่การสร้างสมการด้วย Stepwise regression จะคัดเลือกเฉพาะตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น และตัวที่ไม่มีผลต่อตัวแปรตามจะถูกตัดออก เพื่อให้ได้สมการที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามได้อย่างถูกต้อง (อนันต์, 2536)

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยด้วยโปรแกรม SPSS version 10.0 โดยใช้ความสัมพันธ์แบบ Polynomial ลำดับสองหรือกำลังสอง (Quadratic regression model) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p \leq 0.05$) พบร่วมกันมีผลต่อคุณภาพต่าง ๆ ดังสมการ (Coded equation) ต่อไปนี้

ลักษณะทางประสานสัมผัส

$$\begin{array}{ll} \text{สีปูราก} & = 1.022 + 0.0423(P) + 0.01607(S)^2 \\ \text{ความแน่นเนื้อ} & = 0.898 - 0.03858(S)^2 \end{array} \quad R^2 = 0.9170 \quad R^2 = 0.4530$$

ลักษณะทางกายภาพและเคมี

$$\begin{array}{ll} \text{ค่าน้ำที่เป็นประโยชน์ (Aw)} & = 0.878 + 0.01212(S) \\ \text{ค่าสี L} & = 64.537 - 1.409(P) \\ \text{ค่าสี a} & = 0.256 - 0.199(P) \\ \text{ค่าสี b} & = 16.32 - 0.448(P) \end{array} \quad R^2 = 0.4530 \quad R^2 = 0.6180 \quad R^2 = 0.6670 \quad R^2 = 0.4290$$

เมื่อ S หมายถึง ปริมาณเกลือ (ร้อยละ)

P หมายถึง ปริมาณพริกไทย (ร้อยละ)

R^2 คือ Coefficient of determination

สมการที่ได้อบุญคูปี้ยังไม่ได้ถอดรหัส (Coded equation) จึงต้องทำการถอดรหัสของปัจจัยเพื่อให้ได้สมการที่ถอดรหัส (Decoded equation) จากการทดลองเลือกเฉพาะที่มี R^2 สูงมากกว่าหรือเท่ากับ 0.8000 ซึ่งแสดงว่าสมการนั้นใช้อธิบายความสัมพันธ์ได้ดีและสามารถใช้เป็นสมการทำนาย (Predict equation) ได้

การถอดรหัสแสดงในสมการดังนี้

$$\text{ค่าที่ถอดรหัสแล้วของแต่ละปัจจัย} = \frac{\text{ค่าจริง} - [(\text{ค่าที่ระดับสูง} + \text{ค่าที่ระดับต่ำ})/2]}{[(\text{ค่าที่ระดับสูง} - \text{ค่าที่ระดับต่ำ})/2]}$$

สมการที่ถอดรหัสแล้ว (Decoded equation) แสดงได้ดังนี้

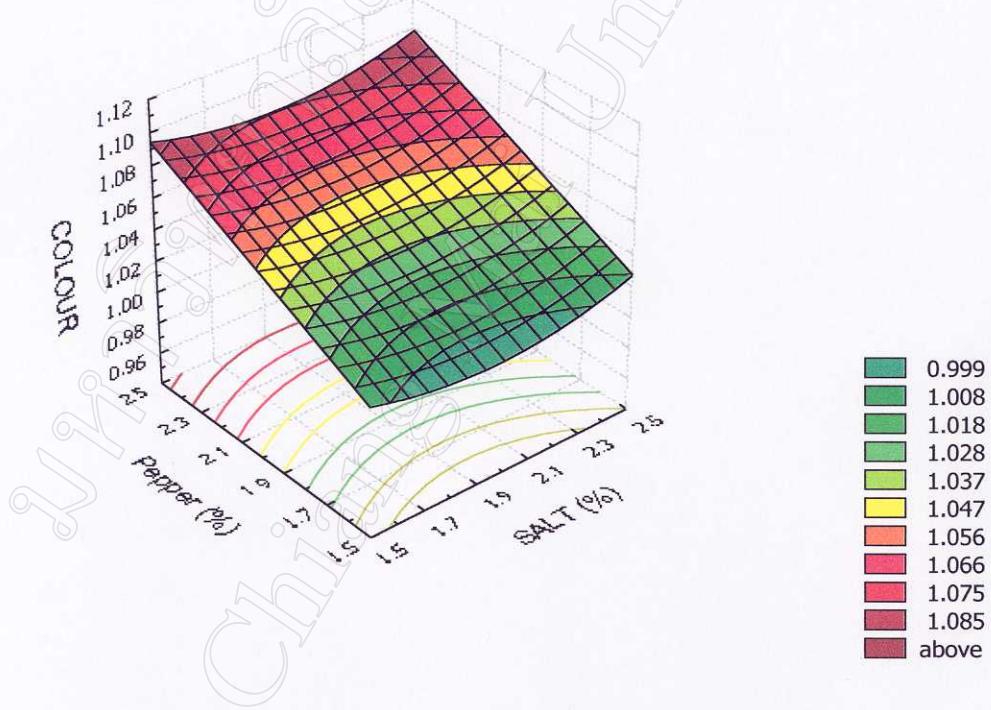
$$\text{สีป่ากู} = 1.106 + 0.0864(P) - 0.2517(S) + 0.06428(S)^2 \quad R^2 = 0.9170$$

สมการของคุณภาพด้านประสิทธิภาพสัมผัสสัมผัสนั้น สามารถนำมาหาระดับที่เหมาะสมของปัจจัยทดลองคือ เกลือ และพริกไทยได้ โดยมีหลักเกณฑ์คือ เลือกระดับของปัจจัยทดลองที่ทำให้คะแนนความชอบเข้าใกล้ค่าในอุดมคติมากที่สุด จากสมการข้างต้นเมื่อแทนค่าปริมาณเกลือ และพริกไทยในช่วงของการทดลอง จะทำให้สามารถทำนายคะแนนความชอบด้านสีป่ากูได้ดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 : การทำนายคะแนนความชอบด้านสีป่ากู จากการผันแปรปริมาณเกลือและพริกไทย

ปริมาณส่วนผสม (ร้อยละ)		คะแนนความชอบ
เกลือ	พริกไทย	ด้านสีป่ากู
1.6	1.5	0.99
1.8	1.5	0.99
2.0	1.6	0.99
2.0	1.5	0.98
2.2	1.6	1.00
2.2	1.8	1.02
2.3	1.6	1.01

การสร้างกราฟพื้นผิวตอบสนองของลักษณะด้านสีปรากฏที่เกิดจากปัจจัยทดลองหรือ Response Surface Methodology (RSM) มีประโยชน์ทำให้สามารถหาจุดที่เหมาะสมของปัจจัยทดลองได้ดังภาพ 4.7 เป็นกราฟพื้นผิวตอบสนองของความชอบด้านสีปรากฏที่เกิดจากปัจจัยทดลองคือ เกลือ และพริกไทย อธิบายได้ว่าคุณลักษณะทางประสานสัมผัสด้านสีปรากฏ มีความสัมพันธ์กับปริมาณเกลือและพริกไทยที่ใช้ รวมถึงความสัมพันธ์ร่วม (Interaction) ระหว่างปริมาณเกลือและพริกไทย ซึ่งสามารถอธิบายได้จากสมการตัดอย่างรูปสมการยกกำลังสอง (Quadratic equation) จากภาพที่ 4.7 และตารางที่ 4.24 ทำให้สามารถสรุปได้ว่าควรใช้ปริมาณเกลือและพริกไทยดังนี้คือ เกลือปริมาณร้อยละ 2.2 และพริกไทยปริมาณร้อยละ 1.6 ซึ่งจะทำให้ความชอบด้านสีปรากฏเท่ากับ 1.00 ซึ่งถือว่าเข้าใกล้ค่าในอุดมคติมากที่สุด

ภาพที่ 4.7 : กราฟพื้นผิวตอบสนองของคะแนนความชอบด้านสีปรากฏ เมื่อผันแปรปริมาณเกลือและพริกไทย

ตอนที่ 2.1 ผลการทดลองหากำหนดการสับนวดที่เหมาะสม

ในการศึกษากระบวนการสับนวด โดยทำการศึกษา 2 ปัจจัยทดลองคือ อัตราเจ็วและระยะเวลาในการสับนวด วางแผนการทดลองแบบ 2^2 Factorial experiment รวมกับการทดลองที่จุดกึ่งกลาง (ไฟโจรน์, 2539) แสดงผลค่าทางกายภาพ เคมี และประสิทธิภาพ ดังตารางที่ 4.25, 4.26 และ 4.27 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านกายภาพของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไนมันผสม เส้นใยอาหารและสมุนไพร จากการศึกษาอัตราเจ็วและเวลาในการสับนวด

ลิ้งทดลอง	ค่าสี			แรงเฉือน (N)
	L	a	b	
1	68.35 ± 1.77	0.34 ± 0.43	14.17 ± 0.55	3.51 ± 0.98
2	68.64 ± 1.91	-0.02 ± 0.48	14.79 ± 0.91	2.84 ± 0.25
3	65.23 ± 1.14	0.11 ± 0.22	14.46 ± 0.64	2.92 ± 0.20
4	68.80 ± 0.57	-0.27 ± 0.21	15.27 ± 0.28	2.60 ± 0.38
5	68.68 ± 2.19	-0.07 ± 0.50	15.67 ± 1.04	2.91 ± 0.42

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของ ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.26 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านเคมีของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไนมันผสม เส้นใยอาหารและสมุนไพร จากการศึกษาอัตราเจ็วและเวลาในการสับนวด

ลิ้งทดลอง	ความเป็นกรด – ด่าง (pH)	ค่าน้ำที่เป็นประโยชน์ (Aw)	ค่าปริมาณน้ำ (ร้อยละ)
1	6.79 ± 0.02	0.89 ± 0.04	64.78 ± 0.08
2	6.83 ± 0.05	0.90 ± 0.04	65.05 ± 0.16
3	6.81 ± 0.06	0.90 ± 0.05	65.50 ± 0.09
4	6.80 ± 0.04	0.90 ± 0.05	64.93 ± 0.71
5	6.76 ± 0.02	0.91 ± 0.04	63.63 ± 1.56

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของ ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.27 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ปลายอุดไนเม็นผสมเต็นไนอาหารและสมุนไพร จากการศึกษาอัตราเร็วและเวลาในการสับนวด

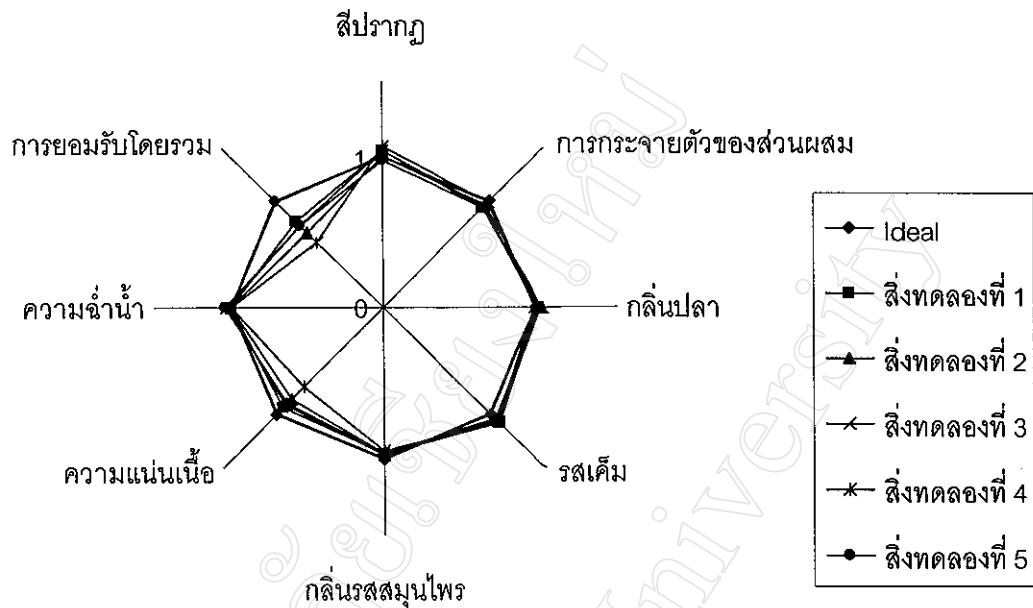
สิ่งทดลอง	คุณภาพด้านประสิทธิภาพ			
	สีปากฎ	การกระจายตัว	กลินปลากะเพรา	รสเค็ม
	ของส่วนผสม			
1	1.04 ± 0.07	0.94 ± 0.09	1.02 ± 0.15	1.08 ± 0.13
2	1.00 ± 0.11	0.97 ± 0.10	1.04 ± 0.14	1.04 ± 0.15
3	1.04 ± 0.07	0.95 ± 0.08	1.01 ± 0.11	1.06 ± 0.13
4	1.06 ± 0.10	0.98 ± 0.18	1.00 ± 0.15	1.07 ± 0.11
5	0.98 ± 0.08	0.94 ± 0.11	1.03 ± 0.17	1.07 ± 0.16

สิ่งทดลอง	คุณภาพด้านประสิทธิภาพ			
	กลินปลากะเพรา	ความแน่นเนื้อ	ความชื้นนำไปรับประทาน	การยอมรับโดยรวม
	สมุนไพร			
1	0.96 ± 0.11	0.94 ± 0.09^a	1.00 ± 0.09	0.81 ± 0.08^a
2	0.96 ± 0.16	0.87 ± 0.13^a	1.01 ± 0.14	0.71 ± 0.11^b
3	0.98 ± 0.09	0.91 ± 0.13^a	1.03 ± 0.12	0.77 ± 0.08^{ab}
4	0.91 ± 0.18	0.73 ± 0.25^b	1.00 ± 0.19	0.60 ± 0.17^c
5	0.97 ± 0.12	0.90 ± 0.12^a	1.04 ± 0.13	0.77 ± 0.09^{ab}

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน *ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่กำกับค่าของข้อมูลในแนวตั้งเดียวกัน แสดงว่าให้ค่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P \leq 0.05$

ค่าสัดส่วนเฉลี่ย (Mean ideal ratio score) ที่ได้จากการทดสอบทางประสิทธิภาพของแต่ละลักษณะในแต่ละสูตรจะนำมาสร้างค่าคงผลิตภัณฑ์ ในรูปแบบกราฟไบเมงมูม แสดงได้ดังภาพที่ 4.8

ภาพที่ 4.8 : กราฟเดาโครงผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสมเต้นที่อาหารและสมุนไพร จากการศึกษาอัตราเร็วและเวลาในการสับนวด

ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านกายภาพ ดังตารางที่ 4.25 แสดงให้เห็นว่าอัตราเร็ว และเวลาในการสับนวดไม่มีผลทำให้คุณภาพด้านกายภาพของผลิตภัณฑ์แต่ละสิ่งทดลองแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) โดยผลิตภัณฑ์มีค่าสี L (ความสว่าง) อยู่ในช่วง 65.23 – 68.80 ค่าสี a (สีแดง-สีเขียว) อยู่ในช่วง -0.27 – 0.34 ค่าสี b (สีเหลือง-สีน้ำเงิน) อยู่ในช่วง 14.17 – 15.67 และค่าแรงเสื่อม อยู่ในช่วง 2.60 – 3.51 นิวตัน

ตารางที่ 4.27 และภาพที่ 4.10 แสดงผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านประสิทธิภาพสัมผัส แสดงให้เห็นว่าอัตราเร็วและเวลาในการสับนวดผลิตภัณฑ์ไม่มีผลต่อคุณภาพทางด้าน ประสิทธิภาพสัมผัสด้านสีป่ากง การกระจายตัวของส่วนผสม กลิ่นปลา กลิ่นรสสมุนไพร รสเค็ม และความจำเป็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) โดยผลิตภัณฑ์มีคะแนนความชอบด้าน สีป่ากง อยู่ในช่วง 0.98 – 1.04 การกระจายตัวของส่วนผสม อยู่ในช่วง 0.94 – 0.98 กลิ่นปลาอยู่ในช่วง 1.00 – 1.04 รสเค็ม อยู่ในช่วง 1.04 – 1.08 กลิ่นรสสมุนไพร อยู่ในช่วง 0.91 – 0.98 และความจำเป็นอยู่ในช่วง 1.00 – 1.04 แต่พบว่าอัตราเร็วและเวลาในการสับนวด ผลิตภัณฑ์มีผลทำให้ความชอบด้านความแน่นหนื้นและการยอมรับโดยรวมของผลิตภัณฑ์แต่ละ สิ่งทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\leq 0.05$) จะเห็นได้ว่าการใช้อัตราเร็วสูง

และเวลาในการสับนวดนาน ทำให้เนื้อสัมผัสของผลิตภัณฑ์นุ่ม และ ไม่แห้งเนื้อ ทั้งนี้ เพราะ การสับนวดนานเกินไป (Over chopping) เป็นผลให้มีดไขมันถูกตัดแบ่งเป็นเม็ดเล็ก ๆ ไขมันมีเส้นผ่าศูนย์กลางเล็กลงและพิวหน้าของเม็ดไขมันเพิ่มขึ้น จนกระทั่งพิวของไขมันมีความมันสดใสมากจนสารละลายโปรดีนไม่สามารถหุ้มไว้ได้ อีมลชั้นจึงไม่เกาะตัว (Pearson and Gillett, 1999) เมื่อพิจารณาที่ความชอบด้านความแน่นเนื้อนั้น พบร่วมกับ สิงหลดลงที่ 1 ได้รับความชอบด้านความแน่นเนื่องมาที่สุดซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.94 ถือว่าเข้าใกล้ 1 มา ก นอกจากนี้การยอมรับโดยรวมของสิงหลดลงที่ 1 ได้รับการยอมรับมากที่สุดด้วย โดยมีคะแนนเท่ากับ 0.81 ดังนั้นเมื่อพิจารณาลักษณะที่มีความแตกต่างกัน 2 ด้านคือ ความแน่นเนื้อและการยอมรับโดยรวมนั้น จะเห็นได้ว่าสิงหลดลงที่ 1 เป็นสิงหลดลงที่ได้รับการยอมรับมากที่สุด นอกจากนี้แล้วลักษณะสำคัญด้านอื่น ๆ ก็ได้รับคะแนนเข้าใกล้ 1 ดังนี้ ด้านการกระจายตัวของส่วนผสม 0.94 ด้านกลิ่นปลา 1.02 ด้านกลิ่นรสสมุนไพร 0.96 ด้านรสเด็ด 1.08 และด้านความฉ่ำน้ำ 1.00

กระบวนการสับนวดที่เหมาะสมในการผลิตปลายอ ลดไขมันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพรนั้นเข้าอยู่กับอัตราเร็วและเวลาในการสับนวด ซึ่งส่งผลต่อคุณลักษณะด้านความแน่นเนื้อ และการยอมรับโดยรวม โดยอัตราเร็วและเวลาในการสับนวดที่เหมาะสมที่สุดคือ สิงหลดลงที่ 1 คือใช้อัตราเร็ว 1273 rpm เวลาหั่นหมัด 8 นาที

ตอนที่ 2.2 ผลการศึกษาอุณหภูมิและเวลาในการต้มผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสม เส้นใยอาหารและสมุนไพร

การศึกษาอุณหภูมิและเวลาในการต้มผลิตภัณฑ์ โดยวางแผนการทดลองแบบ 2^2 Factorial experiment รวมกับการทดลองที่จุดกึ่งกลาง แสดงผลค่าทางกายภาพ เคมี และประสานสัมผัส ดังตารางที่ 4.28, 4.29 และ 4.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านกายภาพของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสม เส้นใยอาหารและสมุนไพร จากการศึกษาอุณหภูมิและเวลาในการต้ม

สิ่งทดลอง	ค่าสี			แรงเนื้อ (N)
	L	a	b	
1	69.87 ± 0.86	-0.01 ± 0.11	14.59 ± 0.37	3.51 ± 0.30
2	65.45 ± 0.24	0.05 ± 0.02	16.53 ± 0.30	3.33 ± 0.30
3	68.00 ± 0.46	0.26 ± 0.10	15.99 ± 0.29	2.79 ± 0.18
4	67.13 ± 0.37	0.25 ± 0.09	18.81 ± 0.09	3.37 ± 0.14
5	60.91 ± 1.79	0.34 ± 0.09	17.31 ± 0.56	3.66 ± 0.31
6	68.78 ± 3.15	-0.15 ± 0.06	17.14 ± 0.54	3.69 ± 0.27

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของ ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.29 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านเคมีของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสม เส้นใยอาหารและสมุนไพร จากการศึกษาอุณหภูมิและเวลาในการต้ม

สิ่งทดลอง	ความเป็นกรด – ด่าง (pH)	ค่าน้ำที่เป็นประโยชน์ (Aw)	ค่าปริมาณน้ำ (ร้อยละ)
1	6.67 ± 0.16	0.90 ± 0.03	65.55 ± 0.11
2	6.88 ± 0.03	0.88 ± 0.04	67.45 ± 0.08
3	6.89 ± 0.02	0.88 ± 0.04	65.33 ± 0.14
4	6.81 ± 0.10	0.89 ± 0.03	65.63 ± 0.34
5	6.93 ± 0.01	0.88 ± 0.04	67.45 ± 0.04
6	6.93 ± 0.01	0.87 ± 0.04	69.57 ± 0.10

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของ ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.30 : ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านประสิทธิภาพของผู้ติดภัยที่ปลายอ ลดไนมัน ผสมเส้นไอกาหารและสมุนไพร จากการศึกษาอุณหภูมิและเวลาในการต้ม

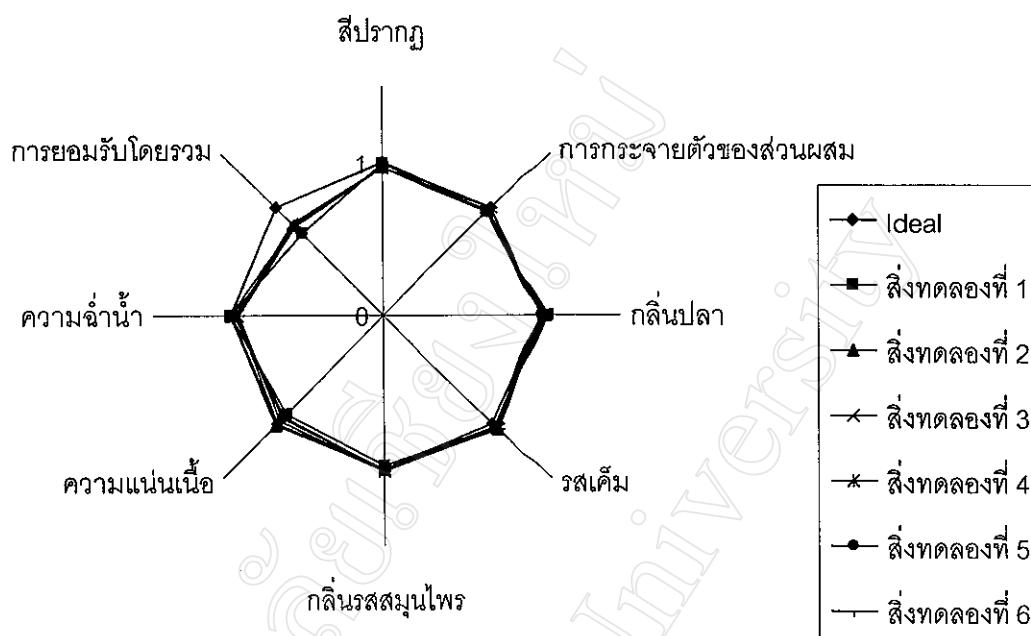
สิ่งทดลอง	คุณภาพด้านประสิทธิภาพ				รสเด็ด
	สีปากกู	การกระจายตัว	กลืนบล่า		
	ของสวนผสม				
1	0.99 ± 0.11	0.96 ± 0.08	1.04 ± 0.09	1.03 ± 0.05	
2	0.97 ± 0.10	0.97 ± 0.08	1.02 ± 0.04	1.05 ± 0.08	
3	0.97 ± 0.10	1.00 ± 0.01	1.01 ± 0.06	1.05 ± 0.08	
4	0.97 ± 0.10	0.96 ± 0.08	1.02 ± 0.08	1.03 ± 0.05	
5	0.97 ± 0.10	0.96 ± 0.08	1.00 ± 0.06	1.02 ± 0.08	
6	0.97 ± 0.10	0.98 ± 0.04	1.01 ± 0.03	1.05 ± 0.08	

สิ่งทดลอง	คุณภาพด้านประสิทธิภาพ				การยอมรับโดยรวม
	กลืนรส	ความแน่นหนื้อ	ความช้ำน้ำ		
	สมุนไพร				
1	0.98 ± 0.09	0.90 ± 0.13	1.00 ± 0.07	0.76 ± 0.08	
2	1.00 ± 0.05	1.01 ± 0.08	1.00 ± 0.05	0.83 ± 0.07	
3	1.01 ± 0.05	0.99 ± 0.06	0.96 ± 0.10	0.85 ± 0.07	
4	1.01 ± 0.05	0.93 ± 0.10	0.98 ± 0.11	0.81 ± 0.09	
5	1.00 ± 0.05	0.95 ± 0.08	0.98 ± 0.05	0.82 ± 0.11	
6	1.01 ± 0.05	0.97 ± 0.09	0.95 ± 0.10	0.82 ± 0.10	

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของ ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ค่าสัดส่วนเฉลี่ย (Mean ideal ratio score) ที่ได้จากการทดสอบทางประสิทธิภาพของแต่ละลักษณะในแต่ละสูตรจะนำมาสร้างเค้าโครงผลิตภัณฑ์ ในรูปแบบกราฟไยเมงมุน แสดงได้ดังภาพที่ 4.9

ภาพที่ 4.9 : กราฟเด้าโครงผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันสมส่วนไขอาหารและสมุนไพร จากการศึกษาอุณหภูมิและเวลาในการต้ม

การวิเคราะห์ทางสถิติ

เมื่อนำค่าเฉลี่ยคุณภาพทางด้านต่าง ๆ ไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาสมการถดถอย (Stepwise multiple regression) และหาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระหลายตัว (ได้แก่ อุณหภูมิและเวลา) กับตัวแปรตาม (ได้แก่ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านต่าง ๆ) โดยเลือกตัวแปรอิสระทั้งสองเข้ามาในโมเดลของสมการ แต่การสร้างสมการด้วย Stepwise regression จะคัดเลือกเฉพาะตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น ตัวที่ไม่มีผลต่อตัวแปรตามจะถูกตัดออก เพื่อให้ได้สมการที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามได้อย่างถูกต้อง (อนันต์, 2536)

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยด้วยโปรแกรม SPSS version 10.0 โดยใช้ความสัมพันธ์แบบ Polynomial ลำดับสองหรือกำลังสอง (Quadratic regression model) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p \leq 0.05$) พบว่าเกลือและน้ำตาลมีผลต่อคุณภาพต่าง ๆ ดังสมการ (Coded equation) ต่อไปนี้

ลักษณะทางประสาทสัมผัส

$$\text{ความแน่นเนื้อ} = 0.958 - 0.0425(T^*M) \quad R^2 = 0.8940$$

$$\text{การยอมรับโดยรวม} = 0.815 - 0.0275(T^*M) + 0.0175(M) \quad R^2 = 0.9340$$

เมื่อ T หมายถึง อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)

M หมายถึง เวลา (นาที)

R^2 คือ Coefficient of determination

สมการที่ได้อุปนิสัยไม่ได้ถอดรหัส (Coded equation) จึงต้องทำการถอดรหัสของปัจจัยเพื่อให้ได้สมการที่ถอดรหัส (Decoded equation) จากการทดลองเลือกเฉพาะที่มี R^2 สูงมากกว่าหรือเท่ากับ 0.8000 โดยการถอดรหัสแสดงดังตัวอย่างการทดลองที่ 1.6

สมการที่ถอดรหัสแล้ว (Decoded equation) แสดงได้ดังนี้

$$\text{ความแน่นเนื้อ} = -1.471 - 8.673 \cdot 10^{-4}(T^*M) + 0.0304(T) + 0.0694(M) \quad R^2 = 0.8940$$

$$\begin{aligned} \text{การยอมรับ} &= -0.8439 - 5.612 \cdot 10^{-4}(T^*M) + 0.0196(T) + 0.0474(M) \quad R^2 = 0.9340 \\ \text{โดยรวม} \end{aligned}$$

เมื่อ T หมายถึง อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)

M หมายถึง เวลา (นาที)

R^2 คือ Coefficient of determination

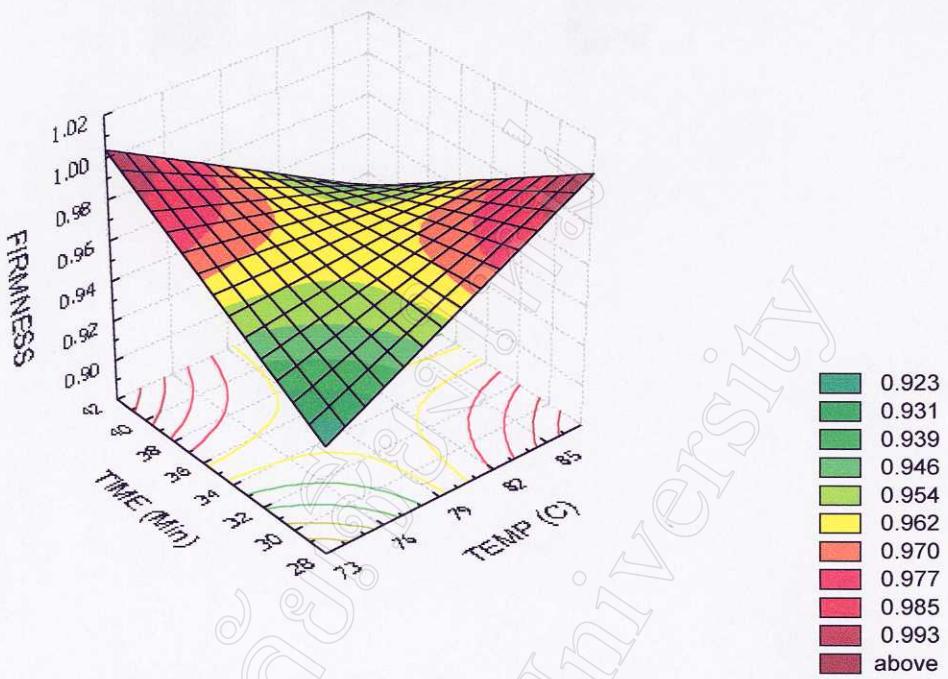
เมื่อนำสมการถอดโดยมาสร้างกราฟพื้นที่ตอบสนองเพื่อหาระดับอุณหภูมิและเวลาต้มที่ทำให้ความชอบด้านเนื้อสัมผัส และการยอมรับโดยรวมเข้าใกล้ 1 มากที่สุด ดังแสดงในภาพที่ 4.10 และ 4.11 ตามลำดับ พบว่าความชอบด้านความแน่นเนื้อมีค่าใกล้เคียงกับ 1 เมื่อใช้อุณหภูมิและเวลาที่ระดับสูงหรือต่ำ โดยทั่วไปอุณหภูมิสูงควรใช้เวลาน้อยในการต้ม ในขณะที่ถ้าเลือกใช้อุณหภูมิต่ำควรเลือกใช้เวลานาน เมื่อพิจารณาด้านการยอมรับโดยรวมจากกราฟพื้นที่ตอบสนองพบว่า ผลิตภัณฑ์จะได้รับการยอมรับมากที่สุดถ้าใช้อุณหภูมิต่ำและเวลานานในการต้ม

ผลิตภัณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับความชอบด้านความแน่นเนื้อ ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบอุณหภูมิและเวลาในการต้มผลิตภัณฑ์ สามารถทำนายค่าแน่นความชอบด้านความแน่นเนื้อและการยอมรับโดยรวมได้ดังตารางที่ 4.31

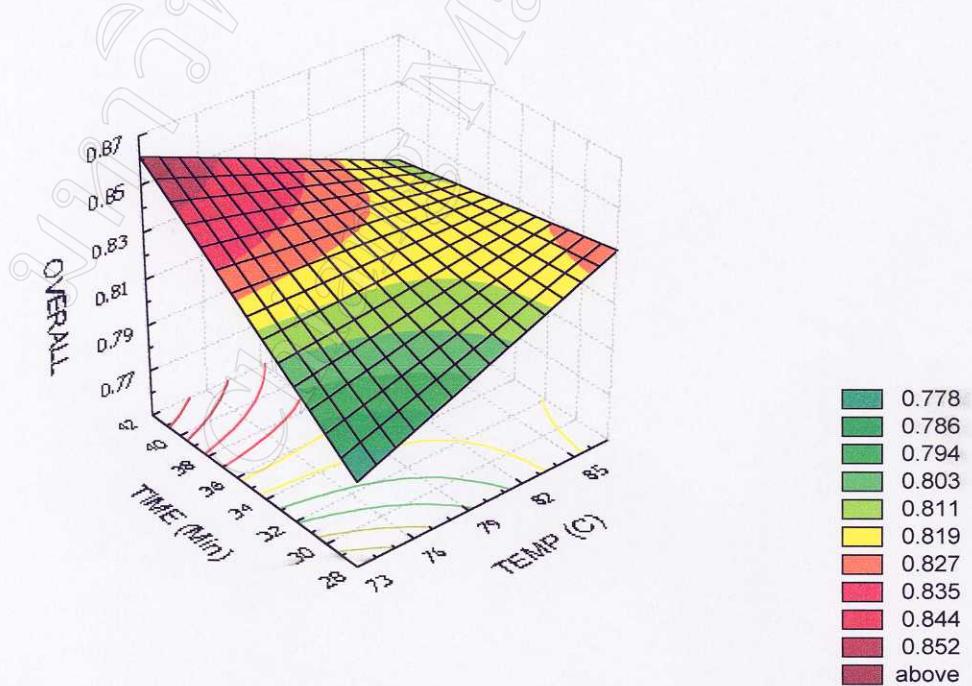
ตารางที่ 4.31 : การทำนายค่าแน่นความชอบด้านความแน่นเนื้อและการยอมรับโดยรวม เมื่อผันแปรอุณหภูมิและเวลาในการต้มผลิตภัณฑ์

กระบวนการต้ม		ค่าแน่นความชอบ	
อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	เวลา (นาที)	ความแน่นเนื้อ	การยอมรับโดยรวม
73	40	0.99	0.85
73	41	0.99	0.85
73	42	1.00	0.86
87	28	1.00	0.83
86	29	0.99	0.82

ตารางที่ 4.31 แสดงให้เห็นว่าอุณหภูมิในการต้ม 73 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 42 นาที จะทำให้ผลิตภัณฑ์ได้รับค่าแน่นความชอบด้านความแน่นเนื้อและการยอมรับโดยรวมเข้าใกล้ 1 มากที่สุด โดยได้รับค่าแน่นความชอบด้านความแน่นเนื้อ เท่ากับ 1.00 และได้รับการยอมรับโดยรวมเท่ากับ 0.86 ดังนั้นจึงถือเป็นอุณหภูมิและเวลาในการต้มผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมที่ทำให้ผลิตภัณฑ์ได้รับการยอมรับมากที่สุด

ภาพที่ 4.10 : กราฟพื้นผิวตอบสนองของคะแนนความชอบด้านความแน่นเนื้อ เมื่อผันแปร ปริมาณอุณหภูมิและเวลาในการต้ม

ภาพที่ 4.11 : กราฟพื้นผิวตอบสนองของคะแนนความชอบด้านการยอมรับโดยรวม เมื่อผันแปร ปริมาณอุณหภูมิและเวลาในการต้ม

ตอนที่ 3 การผลิตผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพรจากสูตรและกรรมวิธีการผลิตที่เหมาะสม

การทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการผลิตผลิตภัณฑ์จากสูตรและกระบวนการผลิตที่ได้ทำการศึกษามาแล้ว พัฒนาทั้งวิเคราะห์คุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านกายภาพ เช่น อุลซีวิทยา และทางประสาทสัมผัส

สูตรการผลิต

■ ส่วนผสมหลัก

เนื้อปลา	ร้อยละ 73.30
ไขมัน	ร้อยละ 10.00
น้ำแข็ง	ร้อยละ 14.00
สารทดแทนไขมัน	ร้อยละ 2.70
(ประกอบด้วยโปรตีนถั่วเหลืองกับคาร์บஜีแวนน อัตราส่วน 3:1)	

■ ส่วนผสมสมุนไพร

เศจ	ร้อยละ 0.20 ของส่วนผสมหลัก ประกอบด้วย
เลมอนบาล์ม	ร้อยละ 39.59
กะเพรา	ร้อยละ 30.22
	ร้อยละ 30.19

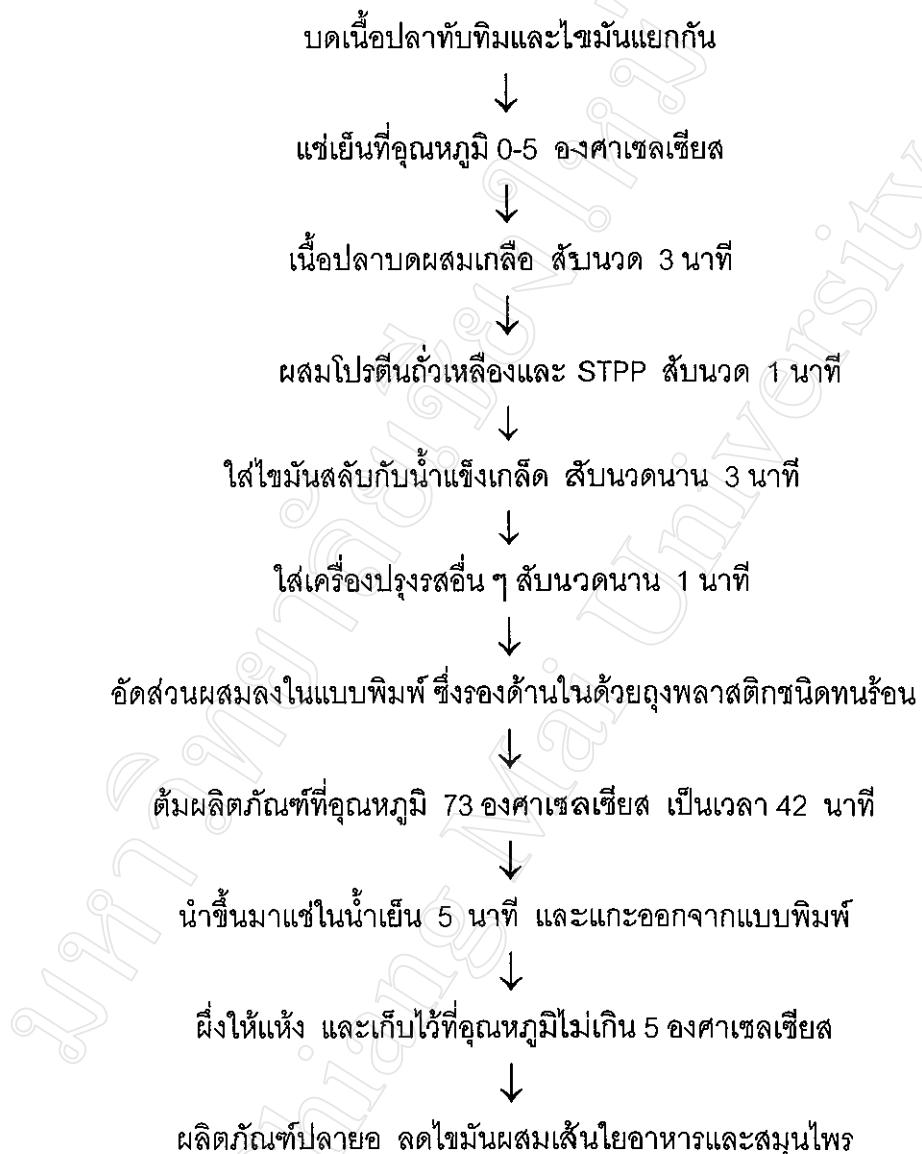
■ ส่วนผสมเส้นใยอาหาร

แครอท	ร้อยละ 4.00 ของส่วนผสมหลัก ประกอบด้วย
เห็ดหอม	ร้อยละ 48.00
สาหร่ายทะเล	ร้อยละ 40.80

■ ส่วนประกอบอื่น ๆ

เกลือ	ร้อยละ 2.20 ของส่วนผสมหลัก
น้ำตาล	ร้อยละ 3.00 ของส่วนผสมหลัก
พริกไทย	ร้อยละ 1.60 ของส่วนผสมหลัก
ผงชูรส	ร้อยละ 0.20 ของส่วนผสมหลัก
โซเดียมไตรโพลีฟอสเฟต	ร้อยละ 0.10 ของส่วนผสมหลัก
โพแทสเซียมซอร์บेट	ร้อยละ 0.10 ของส่วนผสมหลัก

กระบวนการผลิต แสดงได้ดังภาพที่ 4.12

ภาพที่ 4.12 : กระบวนการผลิตปลายอ ลดไขมันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพร

ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านประสิทธิภาพสัมผัส กายภาพ เคมีและทางชลีวิทยาของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไนมันผสมเส้นใยอาหารและสมูนไพรที่ผลิตจากหญ้าและกระบวนการผลิตที่เหมาะสมแสดงดังต่อไปนี้

คุณภาพด้านประสิทธิภาพสัมผัส

สีป่ากฤษณา	1.01 ± 0.02
การกระจายตัวของส่วนผสม	1.00 ± 0.01
กลิ่นปลา	1.01 ± 0.02
รสเค็ม	1.00 ± 0.01
กลิ่นรสสมุนไพร	0.97 ± 0.05
ความแน่นเนื้อ	0.94 ± 0.04
ความฉ่ำน้ำ	$1.04 \pm 0.05^*$
การยอมรับโดยรวม	$0.92 \pm 0.08^*$

คุณภาพด้านกายภาพ

ค่าสี L (ความสว่าง)	69.19 ± 0.49
ค่าสี a (สีแดง – เขียว)	0.31 ± 0.07
ค่าสี b (สีเหลือง – น้ำเงิน)	15.04 ± 0.39
ค่าแรงเสียบ (นิวตัน)	6.06 ± 0.12

คุณภาพด้านเคมี

ค่าน้ำที่เป็นประโยชน์ (Aw)	0.90 ± 0.03
ปริมาณน้ำ (ร้อยละ)	69.20 ± 0.15
ค่าความเป็นกรด – ด่าง (pH)	6.85 ± 0.01
ปริมาณเด็กัทั้งหมด (ร้อยละ)	2.73 ± 0.12
ปริมาณโปรตีน (ร้อยละ)	26.29 ± 0.07
ปริมาณไขมัน (ร้อยละ)	7.87 ± 0.03
ปริมาณเส้นใย (ร้อยละ)	2.34 ± 0.31
ปริมาณเกลือ (ร้อยละ)	1.85 ± 0.12
ค่า Thiobarbituric acid number	0.51 ± 0.02

ปริมาณกรดซูร์บิก

 280.27 ± 2.34

คุณภาพด้านจุลทรรศ์

เชื้อจุลทรรศ์ทั้งหมด

< 30 โคลนี/กรัม

ปีสต์และรา

ไม่พบ

Escherichia coli.

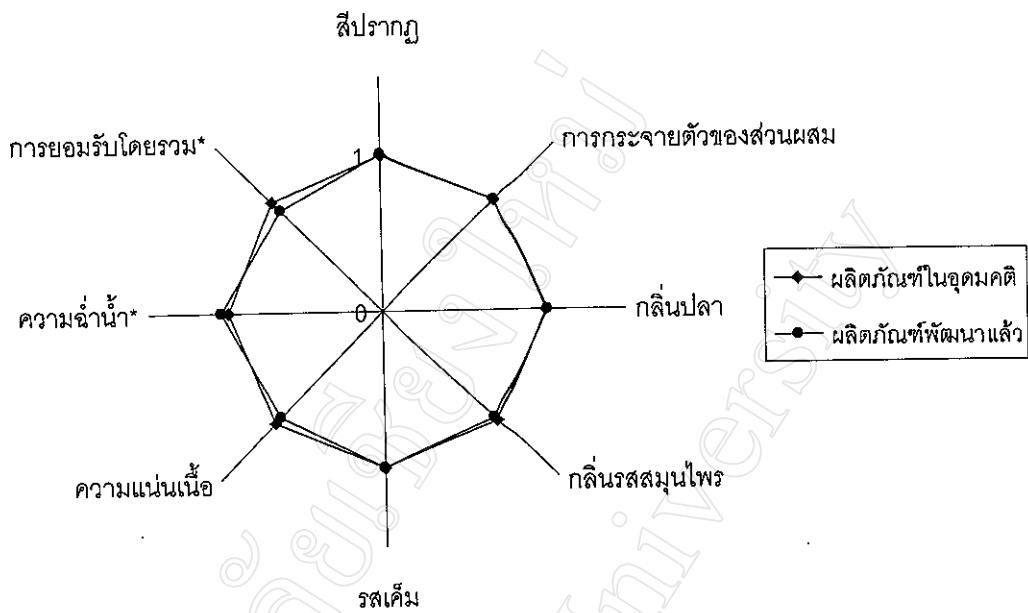
ไม่พบ

หมายเหตุ : ค่าของข้อมูลแสดงในค่าของค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

*แสดงค่าสัดส่วนเฉลี่ยมีความแตกต่างกับค่าสัดส่วนอุดมคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$)

เมื่อพิจารณาคุณลักษณะทางเคมี กายภาพ และจุลชีววิทยา พบร่วมผลิตภัณฑ์มีระดับโปรดีนค่อนข้างสูงถึงร้อยละ 26.29 ทั้งนี้เพราะผลิตภัณฑ์มีโปรดีนจากเนื้อปลาและโปรดีนถั่วเหลืองที่ใช้ในสูตรการผลิตเพื่อทดแทนไขมัน ส่วนปริมาณไขมันเพียงร้อยละ 7.87 ซึ่งเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์เนื้อคีมลชั้นตามห้องตลาดซึ่งมีไขมันในปริมาณร้อยละ 20 – 30 แสดงว่าผลิตภัณฑ์ที่พัฒนานี้มีปริมาณไขมันต่ำกว่าผลิตภัณฑ์ตามห้องตลาดถึงร้อยละ 60.65 – 73.76 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์กำหนดตามเงื่อนไขการกล่าวอ้างด้านโภชนาการในประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 182 พ.ศ. 2541 เรื่องฉลากโภชนาการ กำหนดให้อาหารที่สามารถกล่าวอ้างว่ามีการลดไขมันนั้นต้องมีปริมาณไขมันต่ำกว่าผลิตภัณฑ์เทียบเคียงตั้งแต่ร้อยละ 25 ขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายอาหารของสหรัฐอเมริกา (Pearson and Gillett, 1999) ส่วนด้านคุณภาพในด้านจุลทรรศ์ซึ่งเป็นตัวบ่งถึงความปลอดภัยของผู้บริโภคนั้น อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ตามเกณฑ์คุณภาพทางจุลชีววิทยาของอาหารและภาชนะสัมผัสอาหาร ประเภทอาหารปูงสุกทั่วไป ตามประกาศของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กล่าวไว้ว่าผลิตภัณฑ์ปลายอัดเป็นอาหารประเภทปูงสุกทั่วไป มีปริมาณจุลทรรศ์ทั้งหมดได้ไม่เกิน 1×10^6 cfu/กรัม ไม่พบปีสต์และรา โคลิฟอร์มโดยวิธี MPN น้อยกว่า 500 cfu/กรัม และ *E. coli* น้อยกว่า 3 cfu/กรัม

ผลการทดสอบทางด้านประสิทธิภาพด้วยวิธี Ideal ratio profile technique ของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสมเส้นไขอาหารและสมุนไพรที่ผลิตจากสูตรและกระบวนการผลิตที่เหมาะสม นำมาสร้างกราฟเด้าโครงผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสมเส้นไขอาหารและสมุนไพรแสดงดังภาพที่ 4.13

ภาพที่ 4.13 : กราฟเด้าโครงผลิตภัณฑ์ปลายอ ลด้วยมันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพรที่ได้หลังการพัฒนาสูตรและกระบวนการผลิต

กราฟเด้าโครงผลิตภัณฑ์ปลายอ ลด้วยมันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพรจากสูตรและกระบวนการผลิตที่เหมาะสม พบว่า ค่าสัดส่วนเฉลี่ยของลักษณะต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์ ซึ่งประกอบด้วย สีปีกกะทูน การกระจายตัวของส่วนผสม รสเค็ม กลิ่นรสสมุนไพร ความแน่นเนื้อ ความชื่นชา และการยอมรับโดยรวม มีค่าใกล้เคียงกับค่าสัดส่วนอุดมคติมาก คือเมื่อค่าสัดส่วนเฉลี่ยของลักษณะด้านสีปีกกะทูน 1.01 ± 0.02 การกระจายตัวของส่วนผสม 1.00 ± 0.01 กลิ่นปลา 1.01 ± 0.02 รสเค็ม 1.00 ± 0.01 กลิ่นรสสมุนไพร 0.97 ± 0.05 ความแน่นเนื้อ 0.94 ± 0.04 ความชื่นชา 1.04 ± 0.05 และการยอมรับโดยรวม 0.92 ± 0.08 จากการเปรียบเทียบค่าสัดส่วนเฉลี่ยและค่าสัดส่วนอุดมคติของลักษณะต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์ พบว่าค่าสัดส่วนเฉลี่ยของลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ สีปีกกะทูน การกระจายตัวของส่วนผสม รสเค็ม กลิ่นรสสมุนไพร และความแน่นเนื้อ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) ส่วนด้านความชื่นชาที่มีค่าสัดส่วนเฉลี่ยสูงกว่าค่าสัดส่วนอุดมคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) แต่ด้านการยอมรับโดยรวมนั้นค่าสัดส่วนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าสัดส่วนอุดมคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$)

เมื่อนำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบทางประสาทสัมผัสมากความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับโดยรวมกับลักษณะต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์ โดยใช้ Multiple regression ผลการวิเคราะห์ได้สมการความสัมพันธ์ คือ

$$\text{การยอมรับโดยรวม} = 0.297 + 1.643(\text{กลืนรสสมุนไพร}) - 0.781 (\text{สีปรากฏ}) - 0.182(\text{ความช้ำน้ำ}) \quad R^2 = 0.9990$$

ในสมการแสดงให้เห็นว่าการตัดสินใจยอมรับผลิตภัณฑ์ปลายอุดมั่นสมส่วนไปยังอาหารและสมุนไพรที่ทำการพัฒนาแล้วนั้น ผู้บริโภคพิจารณาทั้งลักษณะทางด้านลักษณะปรากฏ รวมถึงกลิ่นรส และลักษณะเนื้อสัมผัส โดยลักษณะปรากฏที่พิจารณาได้แก่ สีปรากฏ ด้านกลิ่นและรสชาติผู้บริโภคจะพิจารณาลักษณะกลิ่นรสสมุนไพร ด้านเนื้อสัมผัสผู้บริโภคพิจารณาด้านความช้ำน้ำของผลิตภัณฑ์

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาอุณหภูมิและเวลาในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมัน ผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพร

ผลของการผลิตปลายอ ลดไขมันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพรตามสูตรและกระบวนการที่สรุปได้จากการทดลองตอนที่ 1 และ 2 นำผลิตภัณฑ์ไปศึกษาผลของอุณหภูมิต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพด้านต่าง ๆ ระหว่างการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์

ศึกษาอุณหภูมิในการเก็บรักษา 5 อุณหภูมิ ได้แก่ 1, 5, 10, 20 และ 30 องศาเซลเซียส บรรจุผลิตภัณฑ์ในถุงของแบบพิมพ์ชีนิด Polypropylene (PP) จากนั้นนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ ที่กำหนด แล้วสูบตัวอย่างมาวิเคราะห์คุณภาพที่ระยะเวลาการเก็บรักษาในวันเริ่มต้น และช่วงที่มีอายุการเก็บรักษาเป็นเวลา 7, 14, 21, 28 และ 35 วัน รวมเป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์

ผลสรุปการศึกษาอุณหภูมิการเก็บรักษาต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพระหว่างการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพร

ผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพรเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณน้ำและค่าน้ำที่เป็นประโยชน์สูง ดังนั้นจึงเสื่อมเสียได้ง่ายจากจุลินทรีย์ นอกจากนี้แสงและอุณหภูมิยังเป็นปัจจัยสำคัญที่เร่งการเกิดปฏิกิริยาเคมีที่ไม่ต้องการ เช่น การเปลี่ยนแปลงสี การเหม็นหืน การเกิด Syneresis เป็นต้น

ผลการทดลองการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ พบร ผลิตภัณฑ์เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วที่อุณหภูมิการเก็บรักษา 20 และ 30 องศาเซลเซียส ซึ่งจากการสังเกตได้ด้วยตาเปล่า ผลิตภัณฑ์มีลักษณะเปลี่ยนแปลงด้านสีปรากฏ เนื้อสัมผัส กลิ่นรส และเกิดการเสื่อมเสียในลักษณะที่ไม่สามารถริบากได้ ตั้งแต่วันที่ 2 ของการเก็บรักษา ดังนั้นผลการทดลองการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์จึงไม่มีข้อมูลที่อุณหภูมิการเก็บรักษาที่ 20 และ 30 องศาเซลเซียส

การศึกษาอุณหภูมิการเก็บรักษาที่ 1, 5 และ 10 องศาเซลเซียส พบร ผลต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ทางกายภาพ เคมี จุลชีววิทยา และทางประสาทสัมผัส ดังนี้

การเปลี่ยนแปลงแรงเฉือน (Shear force) ของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันสมสันไข อาหารและสมุนไพรในสภาวะการเก็บที่แตกต่างกัน

การเปลี่ยนแปลงค่าแรงเฉือนของผลิตภัณฑ์แสดงในตารางที่ 4.32 และภาพที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่าค่าแรงเฉือนลดลงเมื่อเวลาการเก็บรักษานานขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) โดยมีค่าสูงสุดเมื่อวันเริ่มต้นเป็น 6.06 และมีค่าลดลงจนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อเวลาการเก็บตั้งแต่ 7 วัน อุณหภูมิในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไม่มีผลทำให้ค่าแรงเฉือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงแรงเฉือนของผลิตภัณฑ์ แสดงให้เห็นว่าผลการวิเคราะห์มีลักษณะไม่เป็นแนวโน้มเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องจากความไม่สม่ำเสมอในการวัดแรงเฉือนของผลิตภัณฑ์ เกิดจากเล่น yi อาหารที่เป็นส่วนผสมในผลิตภัณฑ์ซึ่งมีลักษณะเป็นชิ้น และไม่เป็นเนื้อเดียวกันกับผลิตภัณฑ์ ทำให้ถ้าการวัดครั้งใดใบมีดสัมผัสกับชิ้นเด่น yi อาหาร ผลการวัดค่าแรงเฉือนจะมีค่าสูง เพราะต้องใช้แรงในการตัดผลิตภัณฑ์สูงกว่าชิ้นตัวอย่างที่ตัดแล้วไม่สัมผัสกับชิ้นเด่น yi อาหาร แม้จะสูมจากตัวอย่างผลิตภัณฑ์แห่งเดียวกันก็ตาม

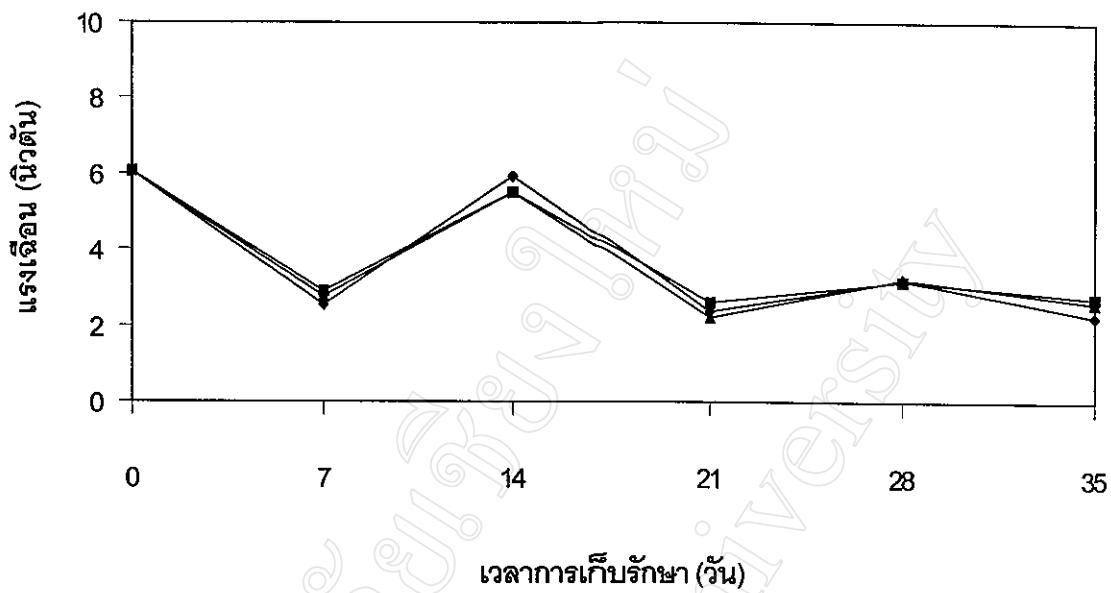
การเปลี่ยนแปลงค่าสี L (ความสว่าง) ของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันสมสันไข อาหารและสมุนไพรในสภาวะการเก็บที่แตกต่างกัน

การเปลี่ยนแปลงค่าสี L (ความสว่าง) ของผลิตภัณฑ์แสดงในตารางที่ 4.32 และภาพที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่าค่าสี L (ความสว่าง) ของผลิตภัณฑ์ไม่มีการเปลี่ยนแปลงช่วงการเก็บรักษา เพราะทุก ๆ ระยะเวลาการเก็บรักษาต่าง ๆ ผลิตภัณฑ์มีค่าสี L (ความสว่าง) “ไม่แตกต่างที่เวลาเริ่มต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)” นอกจากนี้แล้วอุณหภูมิในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ก็ไม่มีผลทำให้ค่าสี L (ความสว่าง) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

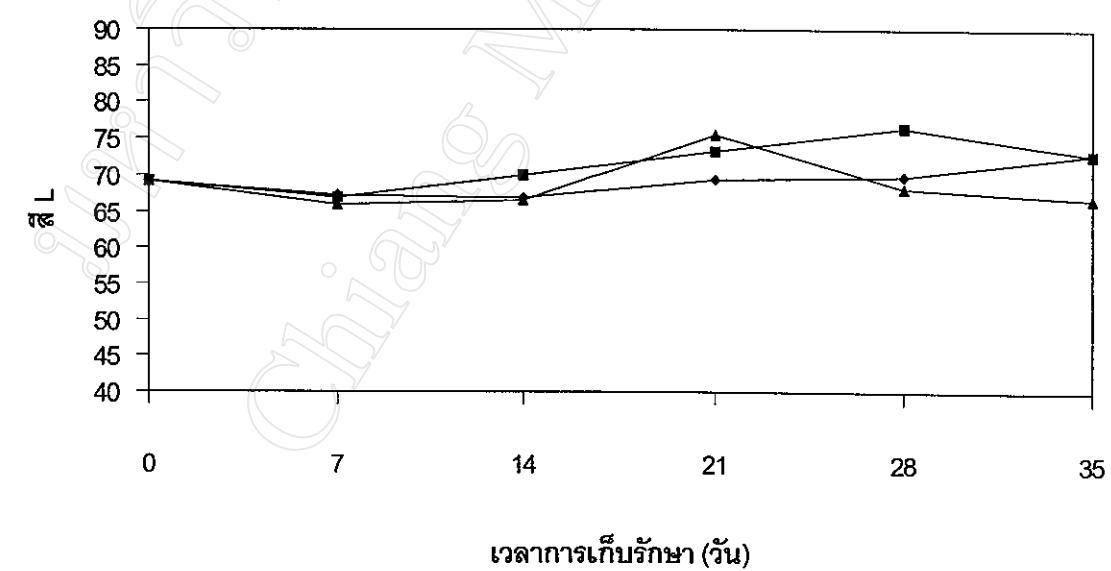
ตารางที่ 4.32 : การเปลี่ยนแปลงค่าแรงเนื้อคน และค่าสี L (ความส่อง) ของผู้ติดภัยพยาธิ ลดลงเมื่อผู้ติดภัยพยาธิได้รับสมบัติอาหารและสมูปพร้อมรับประทาน

รักษาเป็นระยะเวลา 5 วัน/คราฟ

ลักษณะภัยพยาธิ (องค์ความเรียบ)		แรงเรือง (นิยมต้น)			
ลักษณะภัยพยาธิ (องค์ความเรียบ)	เครื่องดื่มน้ำ	อายุภารโรง	อายุภารโรง	อายุภารโรง	อายุภารโรง
1	6.06 ± 0.12	2.53 ± 0.14	5.92 ± 0.16	2.38 ± 0.11	3.19 ± 0.16
5	6.06 ± 0.12	2.90 ± 0.47	5.49 ± 0.31	2.59 ± 0.44	3.15 ± 0.09
10	6.06 ± 0.12	2.76 ± 0.30	5.49 ± 0.21	2.23 ± 0.14	3.23 ± 0.28
เฉลี่ย*	6.06 ± 0.01^a	2.73 ± 0.19^a	5.63 ± 0.24^c	2.40 ± 0.18^a	3.19 ± 0.04^b
ค่าสี L (ความสว่าง)					
ลักษณะภัยพยาธิ (องค์ความเรียบ)	เครื่องดื่มน้ำ	อายุภารโรง	อายุภารโรง	อายุภารโรง	อายุภารโรง
1	69.19 ± 0.49	67.28 ± 0.31	66.80 ± 0.55	69.37 ± 1.24	69.76 ± 0.47
5	69.19 ± 0.49	66.85 ± 0.16	70.00 ± 0.18	73.25 ± 1.49	76.55 ± 0.83
10	69.19 ± 0.49	65.85 ± 0.18	66.53 ± 0.75	75.50 ± 0.43	68.15 ± 0.90
เฉลี่ย*	69.19 ± 0.01^{ab}	66.67 ± 0.71^a	67.78 ± 1.93^{ab}	72.71 ± 3.10^b	71.49 ± 4.45^{ab}
ค่าเบรนช์มาครูวน (ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่นำตัวอักษรซ้ำในแบบเดียวกัน แสดงว่าให้ค่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P \leq 0.05$)					
** ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบนจ์มาครูวน ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่นำตัวอักษรซ้ำในแบบเดียวกัน แสดงว่าให้ค่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P \leq 0.05$					

ภาพที่ 4.14 : การเปลี่ยนแปลงคุณภาพของแรงเฉือน (Shear force) ระหว่างการเก็บรักษา เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์

ภาพที่ 4.15 : การเปลี่ยนแปลงคุณภาพของค่าสี L (ความสว่าง) ระหว่างการเก็บรักษาเป็น เวลา 5 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์

◆ อุณหภูมิ 1 องศาเซลเซียส ■ อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ▲ อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส

การเปลี่ยนแปลงค่าสี a (สีแดง-สีเขียว) ของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันสมเส้นไขอาหารและสมุนไพรในสภาวะการเก็บที่แตกต่างกัน

การเปลี่ยนแปลงค่าสี a (สีแดง-สีเขียว) ของผลิตภัณฑ์แสดงในตารางที่ 4.33 และภาพที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่าค่าสี a (สีแดง-สีเขียว) มีค่าเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาการเก็บรักษานานขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) โดยมีค่าต่ำสุดเมื่อวันเริ่มต้นเป็น 0.31 และมีค่าเพิ่มขึ้นตามลำดับจนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเวลาการเก็บรักษา 28 และ 35 วัน แต่อุณหภูมิในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไม่มีผลทำให้ค่าสี a (สีแดง-สีเขียว) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

การเปลี่ยนแปลงค่าสี b (สีเหลือง-สีน้ำเงิน) ของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันสมเส้นไขอาหารและสมุนไพรในสภาวะการเก็บที่แตกต่างกัน

การเปลี่ยนแปลงค่าสี b (สีเหลือง-สีน้ำเงิน) ของผลิตภัณฑ์แสดงในตารางที่ 4.33 และภาพที่ 4.17 แสดงให้เห็นว่าทั้งอุณหภูมิและเวลาในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไม่มีผลทำให้ค่าสี b (สีเหลือง-สีน้ำเงิน) ของผลิตภัณฑ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

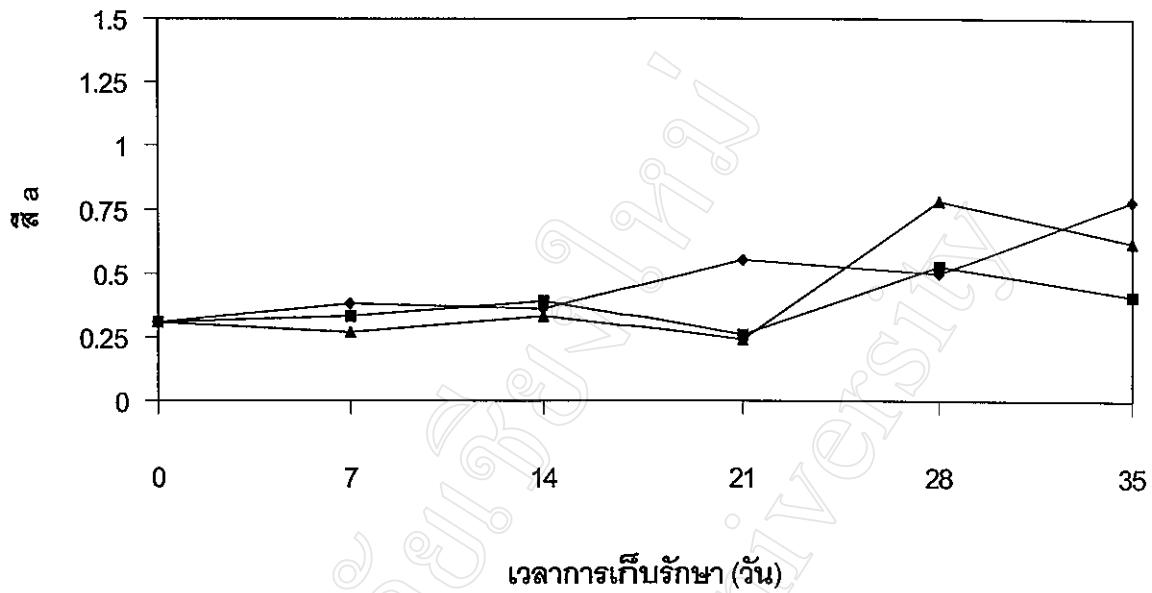
ตารางที่ 4.33 : การเปลี่ยนแปลงปริมาณค่าสี a (สีแดง-สีเขียว) และค่าสี b (สีเหลือง-สีน้ำเงิน) ของผิวหนังที่ถูกตัด ลดไขมันผิวหนังโดยหัวใจและกระชากในรากเหง้า 5 สปีเดาท์

ค่าสี a (สีแดง-สีเขียว)					
สภาวะการเก็บ (องศาเซลเซียส)	เริ่มต้น	อย่างแรก	อย่างสอง	อย่างสาม	เฉลี่ย**
1	0.31 ± 0.07	0.38 ± 0.06	0.36 ± 0.10	0.55 ± 0.14	0.50 ± 0.09
5	0.31 ± 0.07	0.33 ± 0.14	0.39 ± 0.07	0.26 ± 0.16	0.53 ± 0.22
10	0.31 ± 0.07	0.27 ± 0.09	0.33 ± 0.10	0.24 ± 0.14	0.78 ± 0.09
เฉลี่ย*	0.31 ± 0.01^a	0.36 ± 0.05^a	0.36 ± 0.03^a	0.35 ± 0.17^a	0.60 ± 0.15^b
ค่าสี b (สีเหลือง-สีน้ำเงิน)					
สภาวะการเก็บ (องศาเซลเซียส)	เริ่มต้น	อย่างแรก	อย่างสอง	อย่างสาม	เฉลี่ย**
1	15.04 ± 0.39	14.25 ± 0.19	13.86 ± 0.16	13.94 ± 0.35	14.47 ± 0.38
5	15.04 ± 0.39	14.26 ± 0.26	14.40 ± 0.13	15.06 ± 0.04	15.43 ± 0.16
10	15.04 ± 0.39	14.00 ± 0.34	14.53 ± 0.17	16.02 ± 0.20	14.92 ± 0.20
เฉลี่ย*	15.04 ± 0.01	14.17 ± 0.14	14.26 ± 0.36	15.01 ± 1.04	14.94 ± 0.48

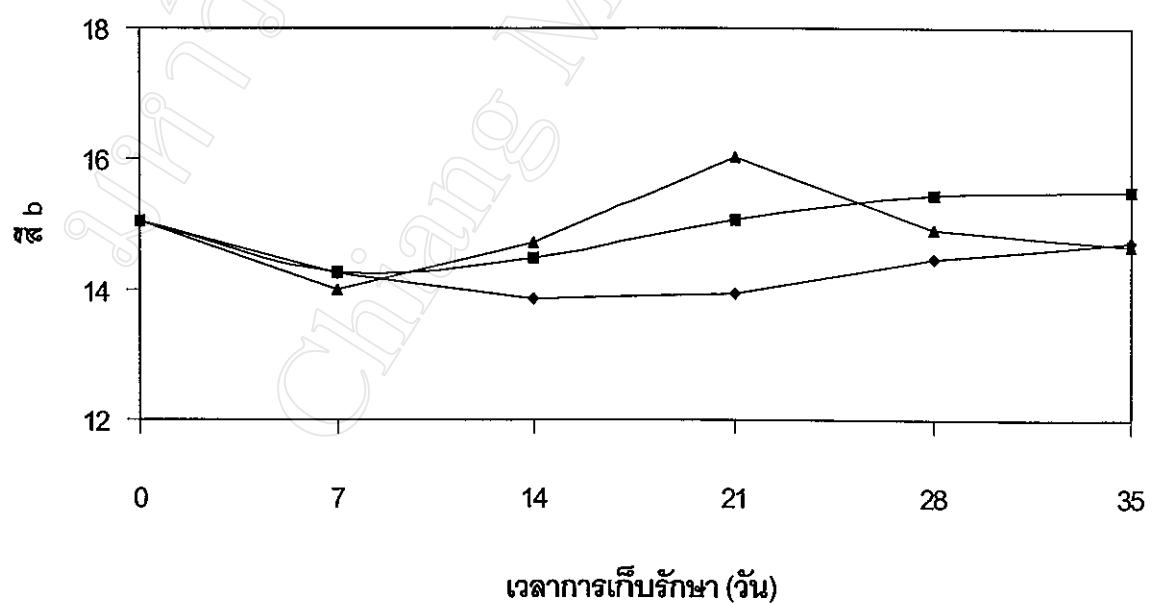
111

*ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงบานมาตรฐาน ทั้งค่าที่ปรับค่าของรากอนุโมติในแนวอนุเดียวกัน และค่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P \leq 0.05$

** ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงบานมาตรฐาน ทั้งค่าที่ปรับค่าของรากอนุโมติในแนวเดียวกัน และค่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P \leq 0.05$

ภาพที่ 4.16 : การเปลี่ยนแปลงคุณภาพของค่าสี a (สีแดง-สีเขียว) ระหว่างการเก็บรักษาเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์

ภาพที่ 4.17 : การเปลี่ยนแปลงคุณภาพของค่าสี b (สีเหลือง - สีน้ำเงิน) ระหว่างการเก็บรักษาเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์

————◆———— อุณหภูมิ 1 องศาเซลเซียส   ———■———— อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส   ———▲———— อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส

การเปลี่ยนแปลงปริมาณน้ำของผลิตภัณฑ์ป้ายอ ลดไขมันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพรในสภาวะการเก็บที่แตกต่างกัน

การเปลี่ยนแปลงปริมาณน้ำของผลิตภัณฑ์แสดงในตารางที่ 4.34 และภาพที่ 4.18 แสดงว่าปริมาณน้ำในผลิตภัณฑ์ มีค่าเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาการเก็บรักษานานขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) โดยมีค่าต่ำสุดเมื่อวันเริ่มต้นเป็น 69.20 และมีค่าสูงสุดที่อายุการเก็บรักษา 35 วัน นอกจากนี้แล้วปริมาณน้ำยังเพิ่มขึ้นตามลำดับจนถึงระดับมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเวลาการเก็บรักษาตั้งแต่ 7 วันขึ้นไป แต่อุณหภูมิในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไม่มีผลทำให้ปริมาณน้ำในผลิตภัณฑ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

การเปลี่ยนแปลงค่าน้ำที่เป็นประโยชน์ (Aw) ของผลิตภัณฑ์ป้ายอ ลดไขมันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพรในสภาวะการเก็บที่แตกต่างกัน

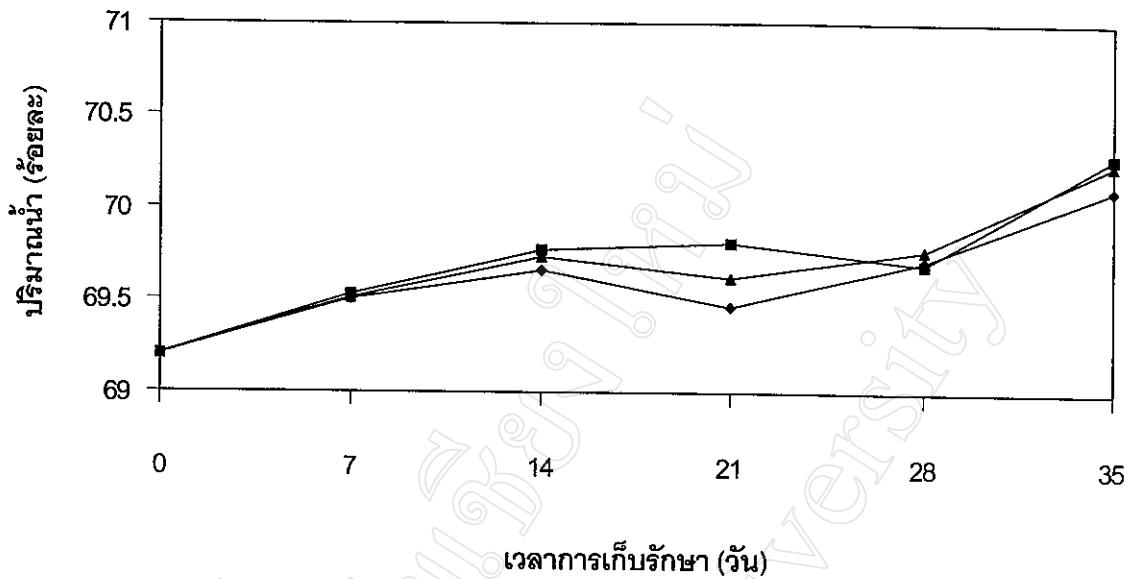
การเปลี่ยนแปลงค่าน้ำที่เป็นประโยชน์ (Aw) ของผลิตภัณฑ์แสดงในตารางที่ 4.34 และภาพที่ 4.19 แสดงให้เห็นว่าทั้งอุณหภูมิและเวลาในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไม่มีผลทำให้ค่าน้ำที่เป็นประโยชน์ (Aw) ของผลิตภัณฑ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

ตารางที่ 4.34 : การเปลี่ยนแปลงปริมาณน้ำในผลิตภัณฑ์และค่าที่เป็นประภัยของ (Aw) ของผิวเผินที่ปลายอ่อน ลดลงเมื่อเพิ่มไขยาหารและลดลงไม่พิเศษหลังการเก็บรักษาในระบบเหลว 5 สายค่าที่

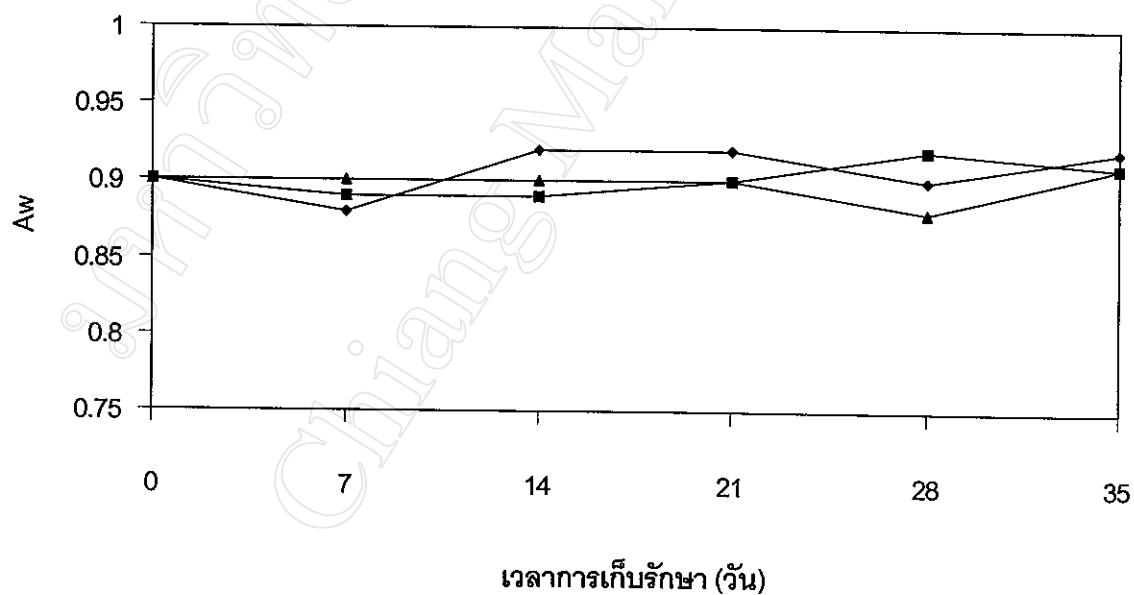
ปริมาณน้ำในผลิตภัณฑ์ (ร้อยละ)						
สภาวะการเก็บ (องค์ประกอบเชิง)	ผิวเผิน	อายุการเก็บ 7 วัน	อายุการเก็บ 14 วัน	อายุการเก็บ 21 วัน	อายุการเก็บ 28 วัน	อายุการเก็บ 35 วัน
1	69.20 ± 0.15	69.50 ± 0.11	69.66 ± 0.11	69.46 ± 0.12	69.71 ± 0.04	70.10 ± 0.29
5	69.20 ± 0.15	69.53 ± 0.09	69.77 ± 0.12	69.81 ± 0.24	69.69 ± 0.08	70.28 ± 0.22
10	69.20 ± 0.15	70.17 ± 0.16	69.73 ± 0.05	69.62 ± 0.01	69.77 ± 0.07	70.24 ± 0.09
เฉลี่ย*	69.20 ± 0.01^a	69.51 ± 0.01^b	69.72 ± 0.05^c	69.63 ± 0.18^{bc}	69.70 ± 0.01^c	70.21 ± 0.09^d
ค่าน้ำที่เป็นปริมาณ (Aw)						
สภาวะการเก็บ (องค์ประกอบเชิง)	ผิวเผิน	อายุการเก็บ 7 วัน	อายุการเก็บ 14 วัน	อายุการเก็บ 21 วัน	อายุการเก็บ 28 วัน	อายุการเก็บ 35 วัน
1	0.90 ± 0.03	0.88 ± 0.01	0.92 ± 0.02	0.92 ± 0.02	0.90 ± 0.04	0.92 ± 0.02
5	0.90 ± 0.03	0.89 ± 0.05	0.89 ± 0.06	0.90 ± 0.03	0.92 ± 0.04	0.91 ± 0.03
10	0.90 ± 0.03	0.90 ± 0.04	0.90 ± 0.02	0.90 ± 0.03	0.88 ± 0.05	0.91 ± 0.04
เฉลี่ย*	0.90 ± 0.01	0.89 ± 0.01	0.90 ± 0.02	0.91 ± 0.01	0.90 ± 0.02	0.91 ± 0.01

*ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงบานมาตรฐาน ตัวอย่างรากฟันที่กำกับค่าของรากฟันอยู่ในแม่นยำชนิดเดียวทั้งนั้น แสดงว่าให้ค่าที่แท้จริงน้อยกว่าค่าที่ทางสถาบันที่ $P \leq 0.05$

** ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงบานมาตรฐาน ตัวอย่างรากฟันที่กำกับค่าของรากฟันในแม่นยำชนิดเดียวทั้งนั้น แสดงว่าให้ค่าที่แท้จริงน้อยกว่าค่าที่ทางสถาบันที่ $P \leq 0.05$

ภาพที่ 4.18 : การเปลี่ยนแปลงคุณภาพของปริมาณน้ำในผลิตภัณฑ์ ระหว่างการเก็บรักษาเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์

ภาพที่ 4.19 : การเปลี่ยนแปลงคุณภาพของค่าน้ำที่เป็นประไชน์ (Aw) ระหว่างการเก็บรักษาเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์

————◆———— อุณหภูมิ 1 องศาเซลเซียส   ———■———— อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส   ———▲———— อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส

การเปลี่ยนแปลงค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) ของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสมเส้นไขอาหารและสมุนไพรในสภาวะการเก็บที่แตกต่างกัน

การเปลี่ยนแปลงค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) ของผลิตภัณฑ์แสดงในตารางที่ 4.35 และภาพที่ 4.20 แสดงให้เห็นว่าค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) ของผลิตภัณฑ์มีค่าลดลงตามระยะเวลาการเก็บรักษานานขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) โดยมีค่าสูงสุดเมื่อวันเริ่มต้นวันที่ 7 และวันที่ 21 ของการเก็บรักษาเท่ากับ 6.85 และมีค่าต่ำสุดที่อายุการเก็บรักษา 14 วัน แต่อุณหภูมิในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไม่มีผลทำให้ปริมาณน้ำในผลิตภัณฑ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

การเปลี่ยนแปลงค่า Thiobarbituric acid number ของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสมเส้นไขอาหารและสมุนไพรในสภาวะการเก็บที่แตกต่างกัน

การเปลี่ยนแปลงค่า Thiobarbituric acid number ของผลิตภัณฑ์แสดงในตารางที่ 4.35 และภาพที่ 4.21 แสดงให้เห็นว่าทั้งอุณหภูมิและเวลาในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไม่มีผลทำให้ค่า Thiobarbituric acid number ของผลิตภัณฑ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) เนื่องจาก ค่า Thiobarbituric acid number แสดงถึงการเกิด Lipid oxidation ในอาหาร ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าองค์ประกอบที่เป็นไขมันในผลิตภัณฑ์ไม่เกิดการ Oxidation ระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสมเส้นไขอาหารและสมุนไพร มีองค์ประกอบของไขมันต่ำเพียงร้อยละ 7.87

ตารางที่ 4.35 : การเปลี่ยนแปลงค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) และค่า Thiobarbituric acid number ของสิริตาร์บิทูริก-ปลาย ลด "ไข่" ผสมเมล็ดข้าวสาลี
และซีสุนไทร์ฟอร์ฟาร์บีนและเกล้า 5 สัปดาห์

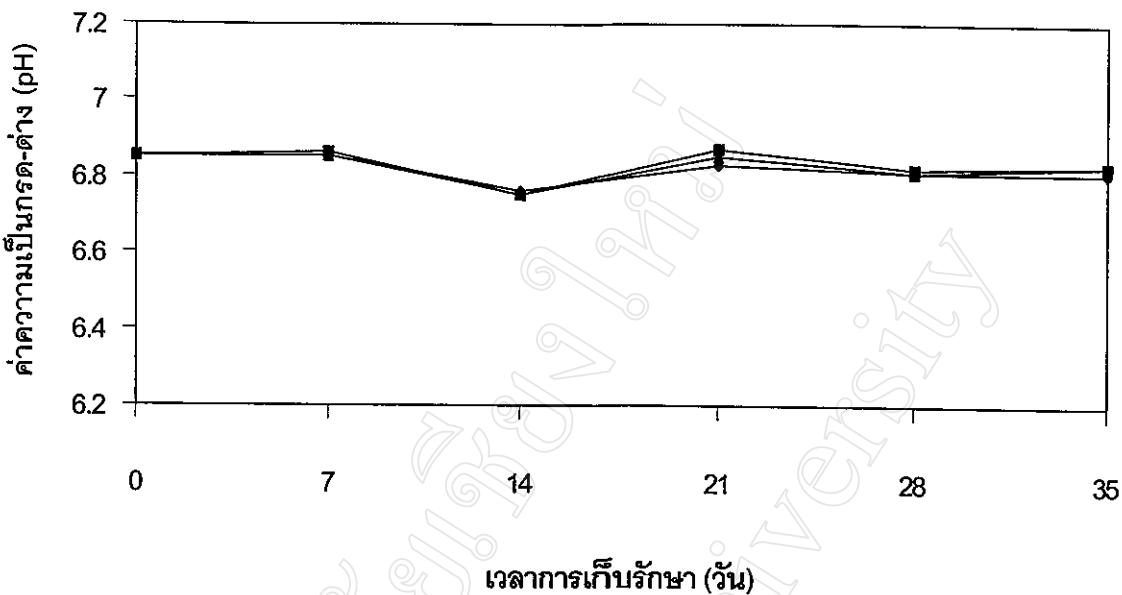
ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH)						
ส่วนประกอบ	ปริมาณตัน	อายุการเก็บ	อายุการเก็บ	อายุการเก็บ	อายุการเก็บ	เฉลี่ย**
(คงศานาเชลส์เตียล)	7 วัน	14 วัน	21 วัน	28 วัน	35 วัน	
1	6.85 ± 0.01	6.85 ± 0.01	6.76 ± 0.01	6.83 ± 0.02	6.81 ± 0.01	6.81 ± 0.02
5	6.85 ± 0.01	6.86 ± 0.01	6.75 ± 0.01	6.87 ± 0.01	6.82 ± 0.01	6.83 ± 0.02
10	6.85 ± 0.01	6.85 ± 0.01	6.75 ± 0.01	6.85 ± 0.01	6.81 ± 0.01	6.83 ± 0.01
เฉลี่ย*	6.85 ± 0.01^c	6.85 ± 0.01^c	6.75 ± 0.02^a	6.85 ± 0.02^c	6.81 ± 0.01^b	6.82 ± 0.01^b

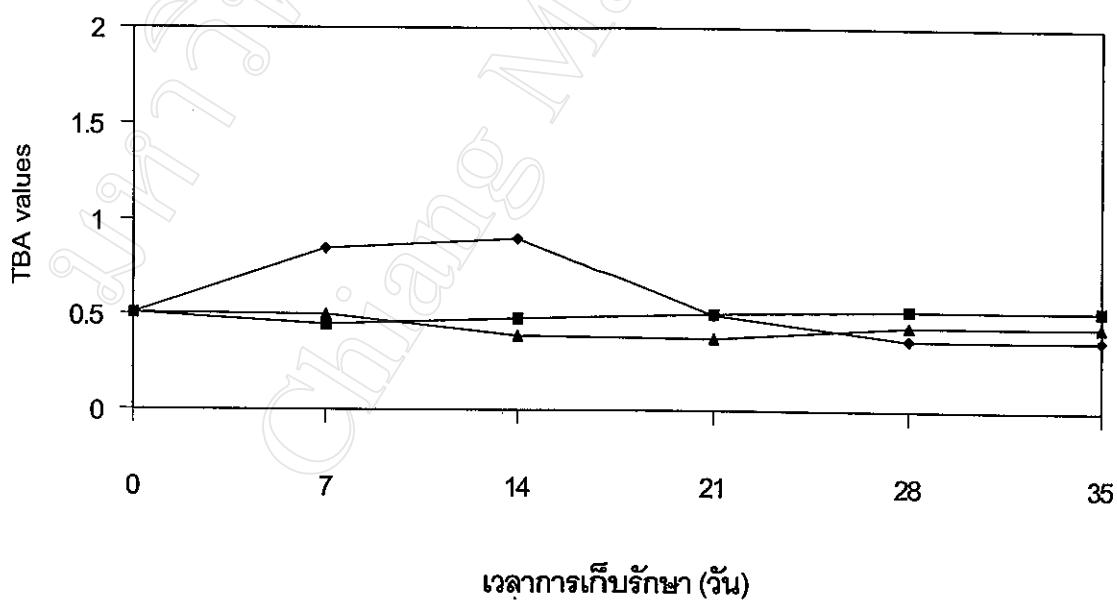
ค่า Thiobarbituric acid number (TBA)						
ส่วนประกอบ	ปริมาณตัน	อายุการเก็บ	อายุการเก็บ	อายุการเก็บ	อายุการเก็บ	เฉลี่ย**
(คงศานาเชลส์เตียล)	7 วัน	14 วัน	21 วัน	28 วัน	35 วัน	
1	0.51 ± 0.02	0.85 ± 0.01	0.49 ± 0.01	0.50 ± 0.01	0.37 ± 0.01	0.37 ± 0.01
5	0.51 ± 0.02	0.45 ± 0.01	0.48 ± 0.01	0.51 ± 0.01	0.53 ± 0.02	0.53 ± 0.02
10	0.511 ± 0.02	0.50 ± 0.01	0.39 ± 0.01	0.38 ± 0.01	0.44 ± 0.01	0.44 ± 0.01
เฉลี่ย*	0.51 ± 0.01	0.60 ± 0.22	0.45 ± 0.05	0.46 ± 0.07	0.47 ± 0.08	0.47 ± 0.08

*ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ทำกับค่าของช่วงเวลาในแนวนอนเดียวกัน แสดงว่าให้ค่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ P≤0.05

** ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ทำกับค่าของช่วงเวลาในแนวนอนเดียวกัน แสดงว่าให้ค่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ P≤0.05

ภาพที่ 4.20 : การเปลี่ยนแปลงคุณภาพของค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) ของผลิตภัณฑ์ ระหว่างการเก็บรักษาเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์

ภาพที่ 4.21 : การเปลี่ยนแปลงคุณภาพของค่า Thiobarbituric acid number ระหว่างการเก็บรักษาเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์

————◆———— อุณหภูมิ 1 องศาเซลเซียส   ———■———— อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส   ———▲———— อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส

การเปลี่ยนแปลงค่าความชอบด้านสีที่ปรากฏของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพรในสภาวะการเก็บที่แตกต่างกัน

การเปลี่ยนแปลงความชอบด้านสีที่ปรากฏ ของผลิตภัณฑ์แสดงในตารางที่ 4.36 และภาพที่ 4.22 แสดงให้เห็นว่าความชอบด้านสีที่ปรากฏของผลิตภัณฑ์นั้นได้รับการยอมรับใกล้เคียงกัน แต่พบว่าที่ระยะการเก็บรักษา 7 วัน ได้รับคะแนนความชอบน้อยที่สุดคือ 0.98 ซึ่งมีความแตกต่างกับระยะการเก็บรักษาอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) อุณหภูมิใน การเก็บรักษาผลิตภัณฑ์นั้นไม่มีผลทำให้ความชอบด้านสีที่ปรากฏแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

การเปลี่ยนแปลงความชอบด้านการกระจายตัวของส่วนผสมของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพรในสภาวะการเก็บที่แตกต่างกัน

การเปลี่ยนแปลงความชอบด้านการกระจายตัวของส่วนผสมของผลิตภัณฑ์แสดงใน ตารางที่ 4.36 และภาพที่ 4.23 แสดงให้เห็นว่าทั้งอุณหภูมิและเวลาในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ ไม่มีผลทำให้ความชอบด้านการกระจายตัวของส่วนผสมของผลิตภัณฑ์แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

ตารางที่ 4.36 : การเปลี่ยนแปลงการรักษาระบบน้ำที่ปราบาก ผลกระทบจากสารเคมีต่างๆ ของยาปฏิชีวนิก ยาปฏิชีวนิกที่เป็นยาต้านเชื้อรา และยาต้านเชื้อราในสัตว์และมนุษย์ สำหรับตัวอย่างขนาด 5 ลิตรในห้องทดลอง

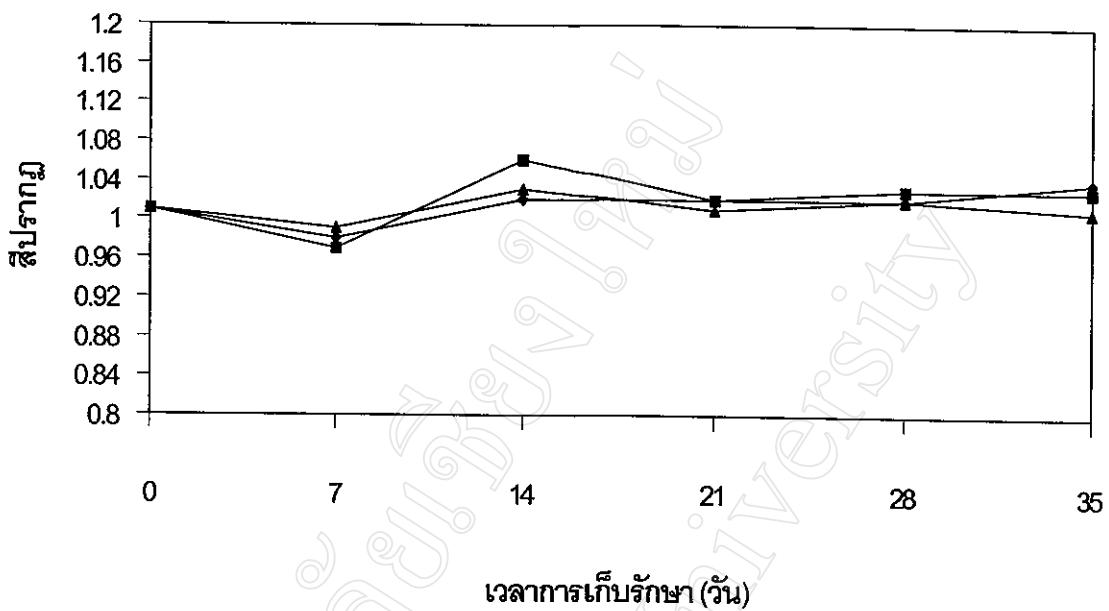
สิ่งปฏิรูป						
สภาวะภารกิจ (องค์ประกอบที่ใช้)	น้ำมันต้น	อาชญากรเก็บ 7 วัน	อาชญากรเก็บ 14 วัน	อาชญากรเก็บ 21 วัน	อาชญากรเก็บ 28 วัน	อาชญากรเก็บ 35 วัน
1	1.01 ± 0.02	0.98 ± 0.08	1.02 ± 0.06	1.02 ± 0.04	1.02 ± 0.13	1.04 ± 0.18
5	1.01 ± 0.02	0.97 ± 0.11	1.06 ± 0.08	1.02 ± 0.02	1.03 ± 0.06	1.03 ± 0.08
10	1.01 ± 0.02	0.99 ± 0.07	1.03 ± 0.05	1.01 ± 0.02	1.02 ± 0.03	1.01 ± 0.06
เฉลี่ย*	1.01 ± 0.01^a	0.98 ± 0.08^b	1.03 ± 0.06^a	1.01 ± 0.02^a	1.01 ± 0.06^a	1.02 ± 0.08^a

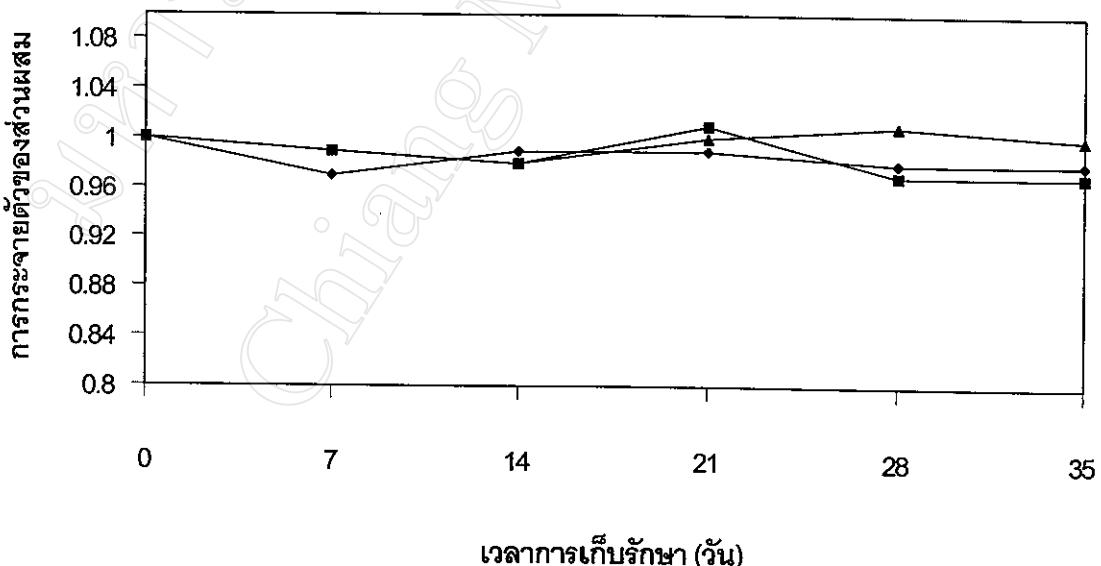
ภาระระดับตัวอย่างทั่วไป						
สภาวะภารกิจ (องค์ประกอบที่ใช้)	น้ำมันต้น	อาชญากรเก็บ 7 วัน	อาชญากรเก็บ 14 วัน	อาชญากรเก็บ 21 วัน	อาชญากรเก็บ 28 วัน	อาชญากรเก็บ 35 วัน
1	1.00 ± 0.01	0.97 ± 0.06	0.99 ± 0.02	0.99 ± 0.01	0.98 ± 0.03	0.98 ± 0.04
5	1.00 ± 0.01	0.99 ± 0.14	0.98 ± 0.04	1.01 ± 0.01	0.97 ± 0.07	0.97 ± 0.05
10	1.00 ± 0.01	0.99 ± 0.09	0.98 ± 0.04	1.00 ± 0.01	1.01 ± 0.04	1.00 ± 0.06
เฉลี่ย*	1.00 ± 0.01	0.99 ± 0.05	0.98 ± 0.03	1.00 ± 0.01	0.99 ± 0.05	0.99 ± 0.05

*ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่กำกับค่าของตัวอยู่ในแนวนอนเดียวกัน แสดงว่าไม่คำนึงถึงตัวอย่างสิ่งที่ P≤0.05

** ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่กำกับค่าของตัวอยู่ในแนวนอนเดียวกัน แสดงว่าไม่คำนึงถึงตัวอย่างสิ่งที่ P≤0.05

ภาพที่ 4.22 : การเปลี่ยนแปลงคุณภาพความชื้นด้านสีสีภูภูมิของผลิตภัณฑ์ ระหว่างการเก็บรักษาเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์

ภาพที่ 4.23 : การเปลี่ยนแปลงคุณภาพความชื้นด้านการกระจายตัวของส่วนผสมผลิตภัณฑ์ ระหว่างการเก็บรักษาเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์

◆ อุณหภูมิ 1 องศาเซลเซียส ■ อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ▲ อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส

การเปลี่ยนแปลงค่าความชอบด้านกลิ่นปลาของผลิตภัณฑ์ปลายอุดไขมันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพรในสภาวะการเก็บที่แตกต่างกัน

การเปลี่ยนแปลงความชอบด้านกลิ่นปลาของผลิตภัณฑ์แสดงในตารางที่ 4.37 และภาพที่ 4.24 แสดงให้เห็นว่าทั้งอุณหภูมิและระยะเวลาในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์นั้นไม่มีผลทำให้ความชอบด้านกลิ่นปลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$)

การเปลี่ยนแปลงความชอบด้านกลิ่นรสสมุนไพรของผลิตภัณฑ์ปลายอุดไขมันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพรในสภาวะการเก็บที่แตกต่างกัน

การเปลี่ยนแปลงความชอบด้านกลิ่นรสสมุนไพรของผลิตภัณฑ์แสดงในตารางที่ 4.37 และภาพที่ 4.25 แสดงให้เห็นว่าระยะเวลาในการเก็บรักษามีผลต่อความชอบด้านกลิ่นรสสมุนไพรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\leq0.05$) โดยมีค่าลดลงเมื่อระยะเวลาการเก็บรักษานาน 28 และ 35 วัน โดยที่เวลาการเก็บรักษา 35 วันมีคะแนนความชอบด้านกลิ่นรสสมุนไพรต่ำที่สุดคือ 0.93 ด้านอุณหภูมิในการเก็บรักษาไม่มีผลต่อความชอบด้านกลิ่นรสสมุนไพรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$)

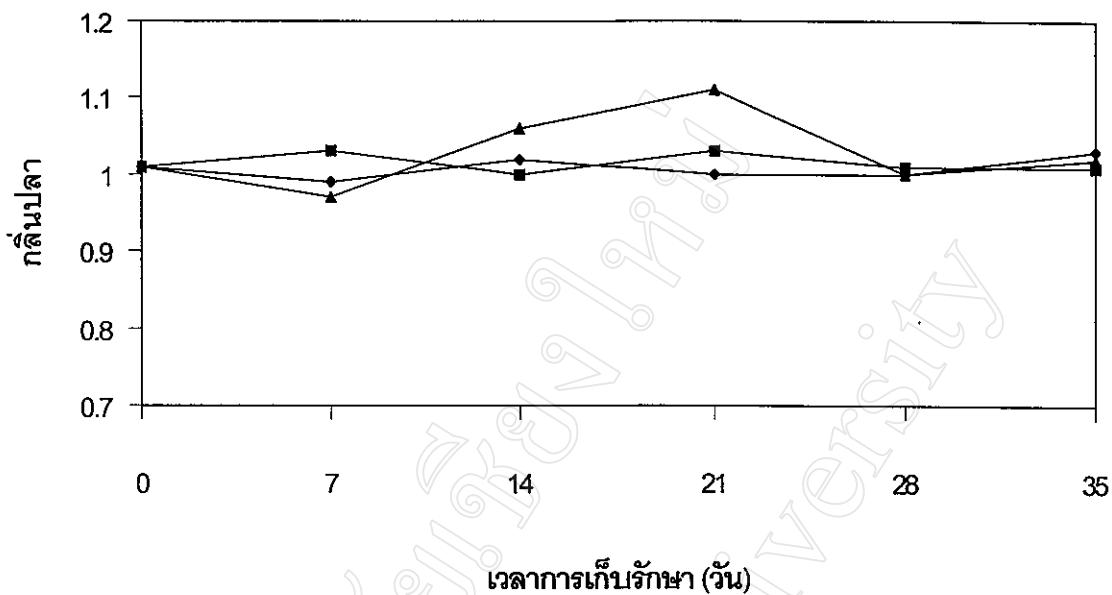
ตารางที่ 4.37 : การเปลี่ยนแปลงภาระไขมันรูปต้านกลิ่นปลา และการสกัดไขมันไฟฟ้าดูดสำหรับปลาบลาก ลดไขมันผ่านกระบวนการเผาไหม้โดยอากาศและสารเคมีในกระบวนการไฟฟ้า

การนำไปใช้ประโยชน์ในอาหารทะเล 5 สเปเด้น

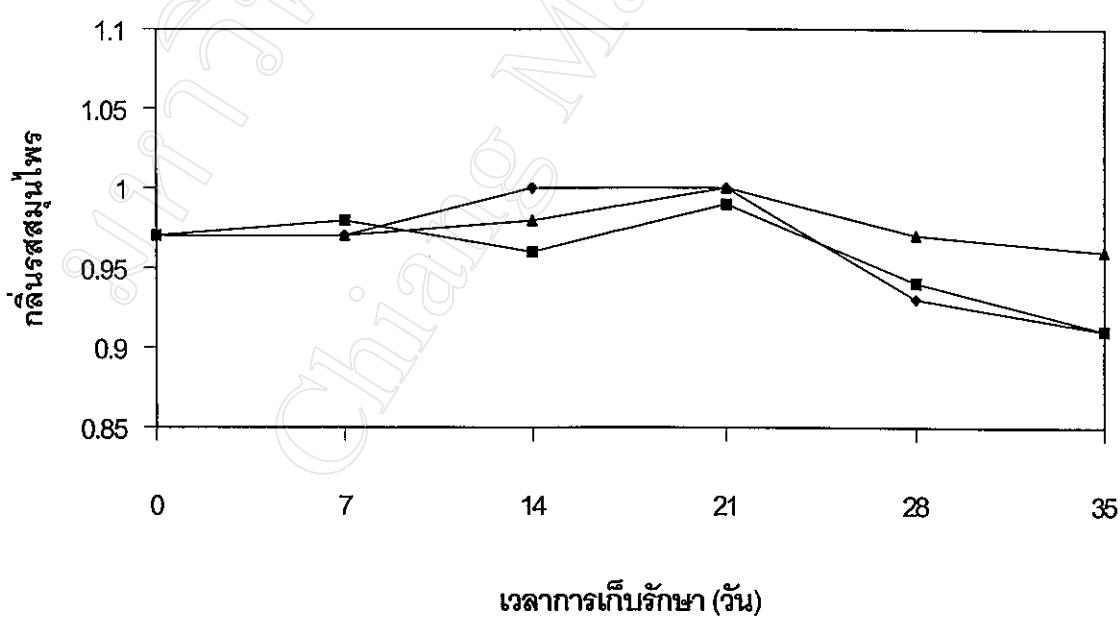
กลั่นปลา						
สภาวะภาระไขมัน (องศาเซลเซียส)	เริ่มต้น	อายุการเก็บ 7 วัน	อายุการเก็บ 14 วัน	อายุการเก็บ 21 วัน	อายุการเก็บ 28 วัน	อายุการเก็บ 35 วัน
1	1.01 ± 0.02	0.99 ± 0.11	1.02 ± 0.10	1.00 ± 0.01	1.00 ± 0.08	1.03 ± 0.12
5	1.01 ± 0.02	1.03 ± 0.07	1.00 ± 0.10	1.03 ± 0.08	1.01 ± 0.07	1.02 ± 0.08
10	1.01 ± 0.02	0.97 ± 0.12	1.06 ± 0.10	1.11 ± 0.10	1.00 ± 0.06	1.02 ± 0.08
เฉลี่ย*	1.01 ± 0.02	1.00 ± 0.10	1.02 ± 0.09	1.04 ± 0.08	1.00 ± 0.07	1.02 ± 0.09
กลั่นรีดไขมันในพืช						
สภาวะภาระไขมัน (องศาเซลเซียส)	เริ่มต้น	อายุการเก็บ 7 วัน	อายุการเก็บ 14 วัน	อายุการเก็บ 21 วัน	อายุการเก็บ 28 วัน	อายุการเก็บ 35 วัน
1	0.97 ± 0.05	0.97 ± 0.08	1.00 ± 0.01	1.00 ± 0.01	0.93 ± 0.07	0.91 ± 0.07
5	0.97 ± 0.05	0.98 ± 0.04	0.96 ± 0.06	0.99 ± 0.02	0.94 ± 0.08	0.91 ± 0.08
10	0.97 ± 0.05	0.97 ± 0.08	0.98 ± 0.06	1.00 ± 0.03	0.97 ± 0.08	0.96 ± 0.06
เฉลี่ย*	0.97 ± 0.05^a	0.98 ± 0.06^a	0.98 ± 0.05^a	1.00 ± 0.05^a	0.95 ± 0.07^b	0.93 ± 0.07^b

* ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่กำกับค่าของตัวอยุ�ณ์ในแบบต่างกันอย่างน้อยสองตัวต่อหน้าเพื่อแสดงว่าไม่คำนึงถึงความต่างกันของตัวอยุ�ณ์ที่ $P \leq 0.05$

** ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่กำกับค่าของตัวอยุ�ณ์ในแบบตั้งเดียวทั้งหมด แสดงว่าไม่คำนึงถึงความต่างกันของตัวอยุ�ณ์ที่ $P \leq 0.05$

ภาพที่ 4.24 : การเปลี่ยนแปลงคุณภาพความชื้บด้านกลินปลารของผลิตภัณฑ์ ระหว่างการเก็บรักษาเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์

ภาพที่ 4.25 : การเปลี่ยนแปลงคุณภาพความชื้บด้านกลินรัสสนูนไพรของผลิตภัณฑ์ ระหว่างการเก็บรักษาเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์

————◆———— อุณหภูมิ 1 องศาเซลเซียส   ———■———— อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส   ———▲———— อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส

**การเปลี่ยนแปลงค่าความชอบด้านรสเด็ดของผลิตภัณฑ์ปลายอ
อาหารและสมุนไพรในสภาวะการเก็บที่แตกต่างกัน ลดไขมันผสมเส้นใย**

การเปลี่ยนแปลงความชอบด้านรสเด็ดของผลิตภัณฑ์แสดงในตารางที่ 4.38 และภาพที่ 4.26 แสดงให้เห็นว่าความชอบด้านรสเด็ดของผลิตภัณฑ์มีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลาการเก็บรักษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) โดยที่เริ่มต้นของการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ได้รับความชอบด้านรสเด็ดมากที่สุดคือ 1.00 ด้านอุณหภูมิในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์นั้นไม่มีผลทำให้ความชอบด้านรสเด็ดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

**การเปลี่ยนแปลงความชอบด้านความแน่นเนื้อของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสม
เส้นใยอาหารและสมุนไพรในสภาวะการเก็บที่แตกต่างกัน**

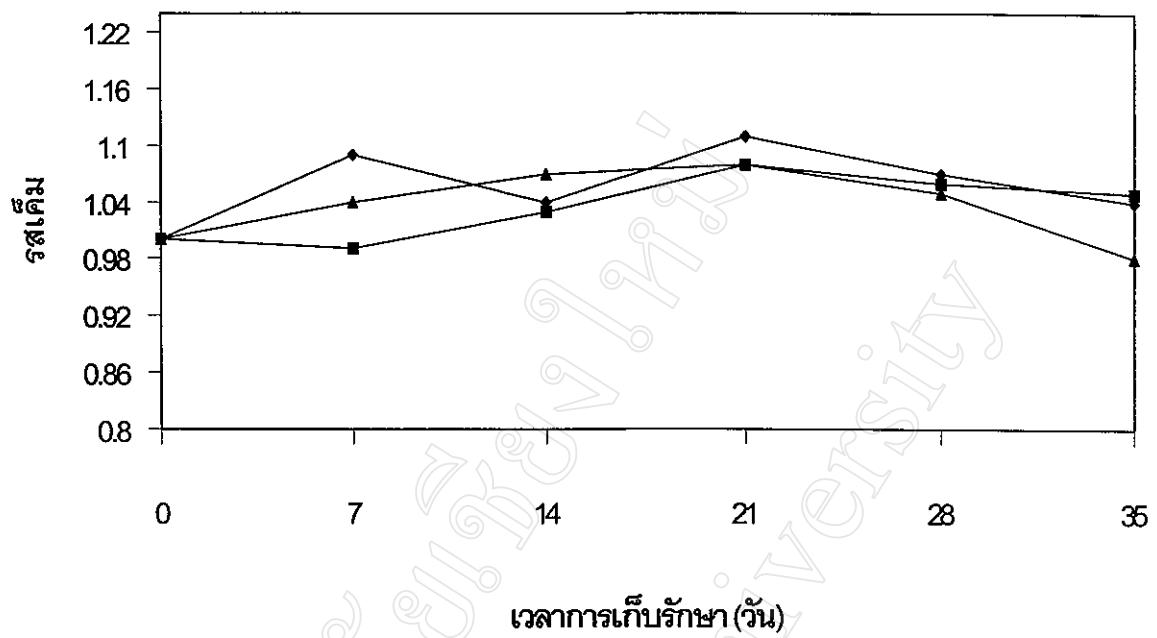
การเปลี่ยนแปลงความชอบด้านความแน่นเนื้อของผลิตภัณฑ์แสดงในตารางที่ 4.38 และภาพที่ 4.27 แสดงให้เห็นว่าระยะเวลาในการเก็บรักษามีผลต่อความชอบด้านความแน่นเนื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) โดยมีค่าลดลงเมื่อระยะเวลาการเก็บรักษานานขึ้น ที่เวลาการเก็บรักษา 35 วันมีคะแนนความชอบด้านความแน่นเนื้อต่ำที่สุดคือ 0.85 ด้านอุณหภูมิในการเก็บรักษาไม่มีผลต่อความแน่นเนื้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

ตารางที่ 4.38 : การเปลี่ยนแปลงการยอมรับต้านストレス และความเมมโมรี ของผลิตภัณฑ์ปราสาท ลดได้มั่นคงและสม่ำเสมอในระยะยาว
การเก็บข้อมูลระยะเวลา 5 สัปดาห์

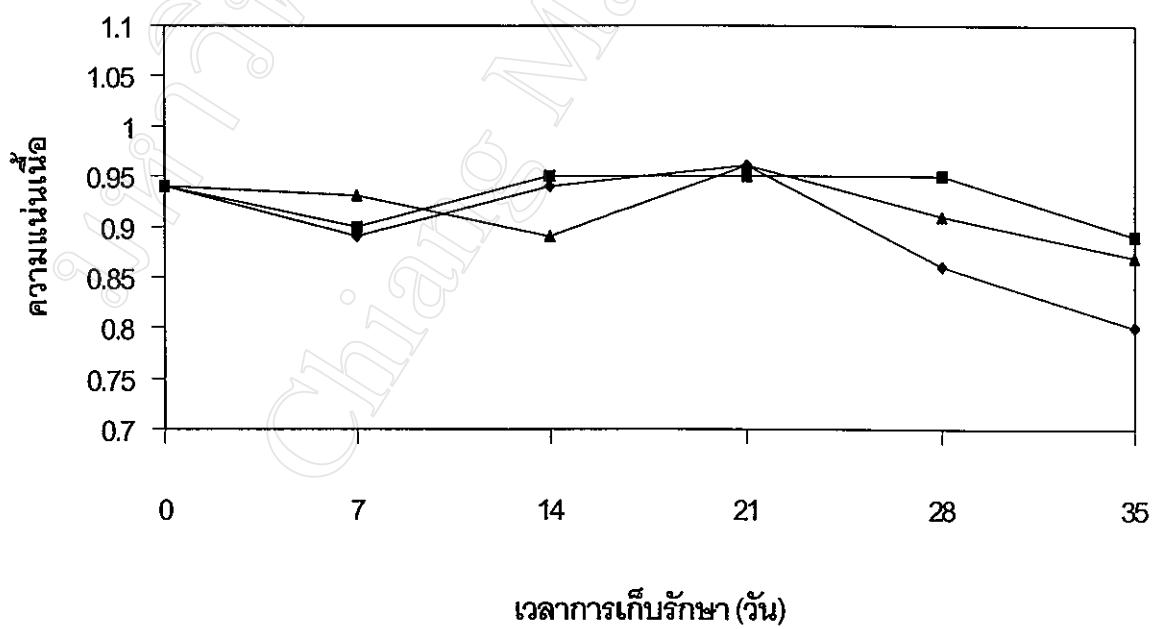
สภาวะการเจ็บปวด (คงคาเฉลี่ย)		ชั้นเรียน			
สภาวะการเจ็บปวด (คงคาเฉลี่ย)	เริ่มต้น	ชั้นเรียน	ชั้นเรียน	ชั้นเรียน	ชั้นเรียน
1	1.00 ± 0.01	0.99 ± 0.07	1.03 ± 0.06	1.08 ± 0.10	1.05 ± 0.11
5	1.00 ± 0.01	1.04 ± 0.12	1.07 ± 0.11	1.08 ± 0.08	1.05 ± 0.10
10	1.00 ± 0.01	1.09 ± 0.14	1.04 ± 0.08	1.11 ± 0.10	1.07 ± 0.11
เฉลี่ย*	1.00 ± 0.01^a	1.04 ± 0.12^{ab}	1.04 ± 0.09^{abc}	1.09 ± 0.09^c	1.06 ± 0.11^{bc}
ความแน่นหนื้น					
สภาวะการเจ็บปวด (คงคาเฉลี่ย)	เริ่มต้น	ชั้นเรียน	ชั้นเรียน	ชั้นเรียน	ชั้นเรียน
1	0.94 ± 0.04	0.89 ± 0.11	0.94 ± 0.06	0.96 ± 0.06	0.86 ± 0.16
5	0.94 ± 0.04	0.90 ± 0.07	0.95 ± 0.05	0.95 ± 0.05	0.95 ± 0.07
10	0.94 ± 0.04	0.93 ± 0.08	0.89 ± 0.07	0.96 ± 0.03	0.91 ± 0.07
เฉลี่ย*	0.94 ± 0.04^a	0.91 ± 0.09^a	0.93 ± 0.06^{ab}	0.95 ± 0.04^b	0.91 ± 0.11^a

* ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงบานมาตรฐาน ตัวอย่างรากฐานที่กับค่าเฉลี่ยที่ก่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P \leq 0.05$

** ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงบานมาตรฐาน ตัวอย่างรากฐานที่กับค่าเฉลี่ยที่ก่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P \leq 0.05$

ภาพที่ 4.26 : การเปลี่ยนแปลงคุณภาพความชอบด้านรสเด็ดของผลิตภัณฑ์ ระหว่างการเก็บรักษาเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์

ภาพที่ 4.27 : การเปลี่ยนแปลงคุณภาพความชอบด้านความแห้งแห้งของผลิตภัณฑ์ ระหว่างการเก็บรักษาเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์

◆—◆ อุณหภูมิ 1 องศาเซลเซียส ■—■ อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ▲—▲ อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส

การเปลี่ยนแปลงค่าความชอบด้านความจำ�้าของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสม เส้นไขอาหารและสมุนไพรในสภาวะการเก็บที่แตกต่างกัน

การเปลี่ยนแปลงความชอบด้านความจำ�้าของผลิตภัณฑ์แสดงในตารางที่ 4.39 และภาพที่ 4.28 แสดงให้เห็นว่าความชอบด้านความจำ�้าของผลิตภัณฑ์มีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลาการเก็บรักษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) โดยที่เวลาการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ 28 วันได้รับความชอบด้านความจำ�้าดีที่สุดคือ 0.99 ด้านอุณหภูมิในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์นี้ไม่มีผลทำให้ความชอบด้านความจำ�้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

การเปลี่ยนแปลงการยอมรับโดยรวมของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไขมันผสมเส้นไขอาหาร และสมุนไพรในสภาวะการเก็บที่แตกต่างกัน

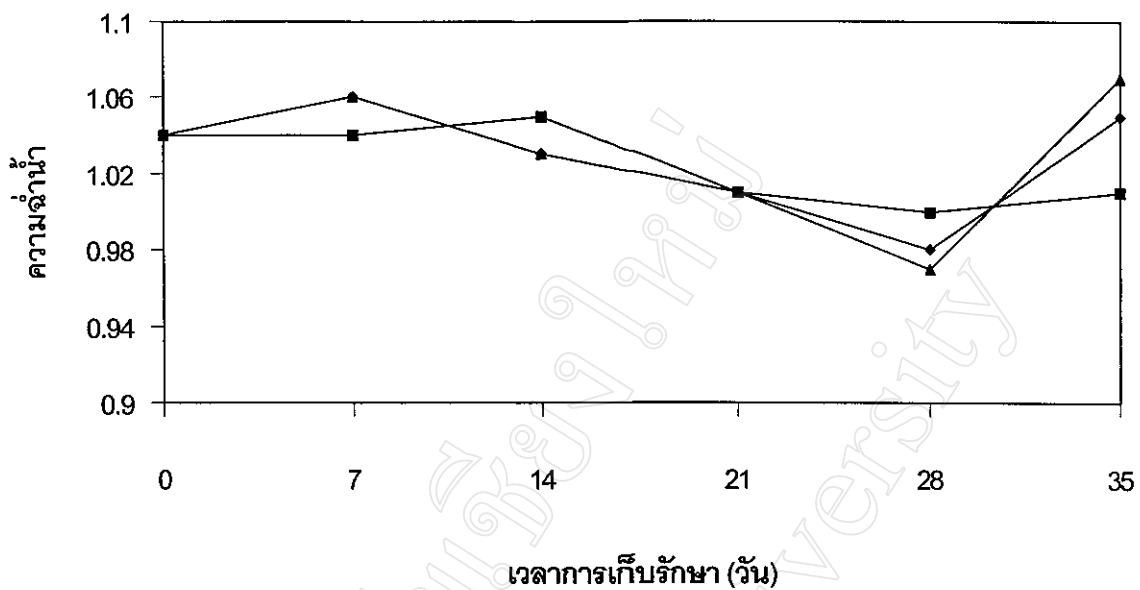
การเปลี่ยนแปลงการยอมรับโดยรวมของผลิตภัณฑ์แสดงใน ตารางที่ 4.39 และภาพที่ 4.29 แสดงให้เห็นว่าระยะเวลาในการเก็บรักษา มีผลต่อการยอมรับโดยรวมของผลิตภัณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) โดยที่เริ่มต้นการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ได้รับการยอมรับโดยรวมมากที่สุดคือ 0.92 และที่การเก็บรักษา 7 วันเริ่มได้รับการยอมรับโดยรวมลดลงและลดลงเรื่อยๆ ตามการเก็บรักษา ที่เวลาการเก็บรักษา 35 วัน ผลิตภัณฑ์ได้รับการยอมรับโดยรวมต่ำที่สุดคือ 0.66 ด้านอุณหภูมิในการเก็บรักษาไม่มีผลต่อการยอมรับโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

ตารางที่ 4.39 : การเปลี่ยนแปลงการยอมรับต้านทานในมนุษย์ ผลกระทบของรูปแบบราก ขนาดตัวตัวอย่าง ขนาดผิวหนังและสมูน้ำพื่นที่
ระหว่างกราฟิกเบร็คกี้เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์

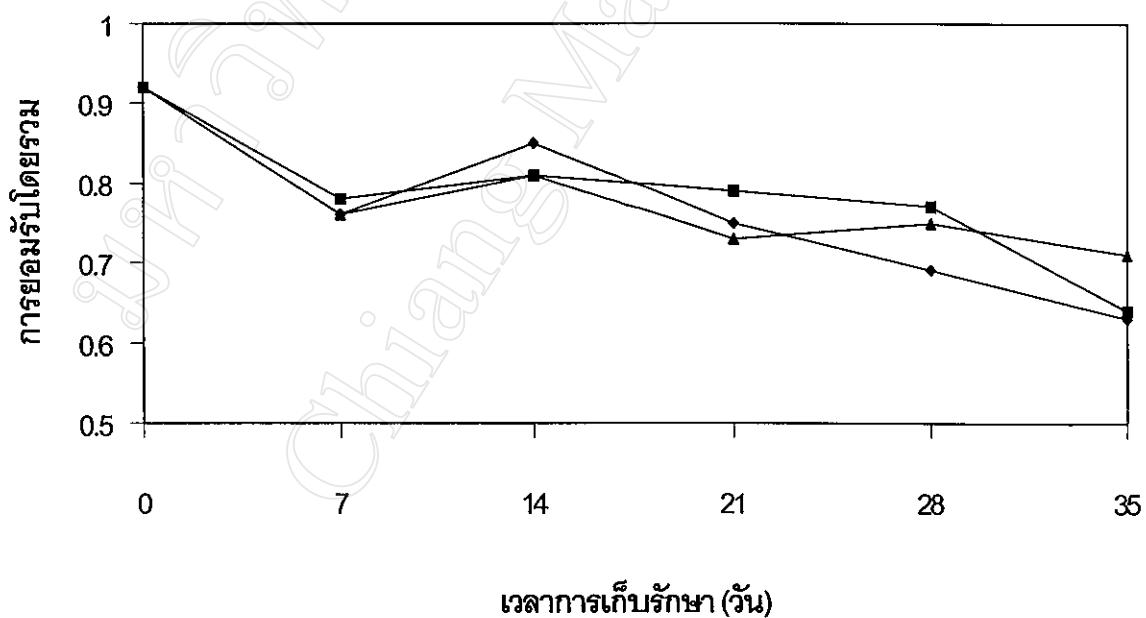
ความฉันหน้า		ความฉันหน้า			
สภาวะภาระภูมิ (องค์ชาเซลเชียส)	ผู้มีต้น	อายุภาระภูมิ 7 วัน	อายุภาระภูมิ 14 วัน	อายุภาระภูมิ 21 วัน	อายุภาระภูมิ 28 วัน
1 °C	1.04 ± 0.05	1.06 ± 0.13	1.03 ± 0.04	1.01 ± 0.08	0.98 ± 0.11
5 °C	1.04 ± 0.05	1.04 ± 0.10	1.05 ± 0.06	1.01 ± 0.03	1.00 ± 0.02
10 °C	1.04 ± 0.05	1.067 ± 0.14	1.03 ± 0.06	1.01 ± 0.04	0.97 ± 0.08
เฉลี่ย*	1.04 ± 0.05 ^a	1.05 ± 0.12 ^a	1.04 ± 0.05 ^a	1.01 ± 0.05 ^b	0.99 ± 0.08 ^b
การยอมรับโดยรวม					
สภาวะภาระภูมิ (องค์ชาเซลเชียส)	ผู้มีต้น	อายุภาระภูมิ 7 วัน	อายุภาระภูมิ 14 วัน	อายุภาระภูมิ 21 วัน	อายุภาระภูมิ 28 วัน
1	0.92 ± 0.08	0.76 ± 0.10	0.85 ± 0.09	0.75 ± 0.16	0.69 ± 0.12
5	0.92 ± 0.08	0.78 ± 0.12	0.81 ± 0.11	0.79 ± 0.12	0.77 ± 0.09
10	0.92 ± 0.08	0.76 ± 0.11	0.81 ± 0.12	0.73 ± 0.13	0.75 ± 0.09
เฉลี่ย*	0.92 ± 0.08 ^a	0.77 ± 0.11 ^c	0.82 ± 0.10 ^b	0.75 ± 0.14 ^c	0.74 ± 0.11 ^c
เฉลี่ย**					

* ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงบานมาตรฐาน ตัวอย่างรากษาตัวอย่างที่ทำการตัดต่อในแบบเดียวทั้งหมดในแต่ละวัน แสดงว่าให้ค่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P \leq 0.05$

** ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงบานมาตรฐาน ตัวอย่างรากษาตัวอย่างที่ทำการตัดต่อในแบบเดียวทั้งหมดในแต่ละวัน แสดงว่าให้ค่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P \leq 0.05$

ภาพที่ 4.28 : การเปลี่ยนแปลงคุณภาพความชื้นด้านความชื้นของผลิตภัณฑ์ ระหว่างการเก็บรักษาเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์

ภาพที่ 4.29 : การเปลี่ยนแปลงคุณภาพการยอมรับโดยรวมของผลิตภัณฑ์ ระหว่างการเก็บรักษาเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์

◆— อุณหภูมิ 1 องศาเซลเซียส ■— อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ▲— อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส

การเปลี่ยนแปลงจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมด (Total count) ของผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไนน์ ผสมเส้นไขอาหารและสมุนไพรในสภาวะการเก็บที่แตกต่างกัน

การเปลี่ยนแปลงจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดของผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์แสดงในตารางที่ 4.40 และภาพที่ 4.30 แสดงให้เห็นว่าจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาการเก็บรักษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) โดยที่เวลาการเก็บรักษา 21 วัน ผลิตภัณฑ์มีจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดเพิ่มขึ้นจากวันเริ่มต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) ในขณะที่เวลาการเก็บรักษา 35 วัน ผลิตภัณฑ์มีจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดมากที่สุด ด้านอุณหภูมิในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์นั้นไม่มีผลทำให้จำนวนจุลินทรีย์เพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

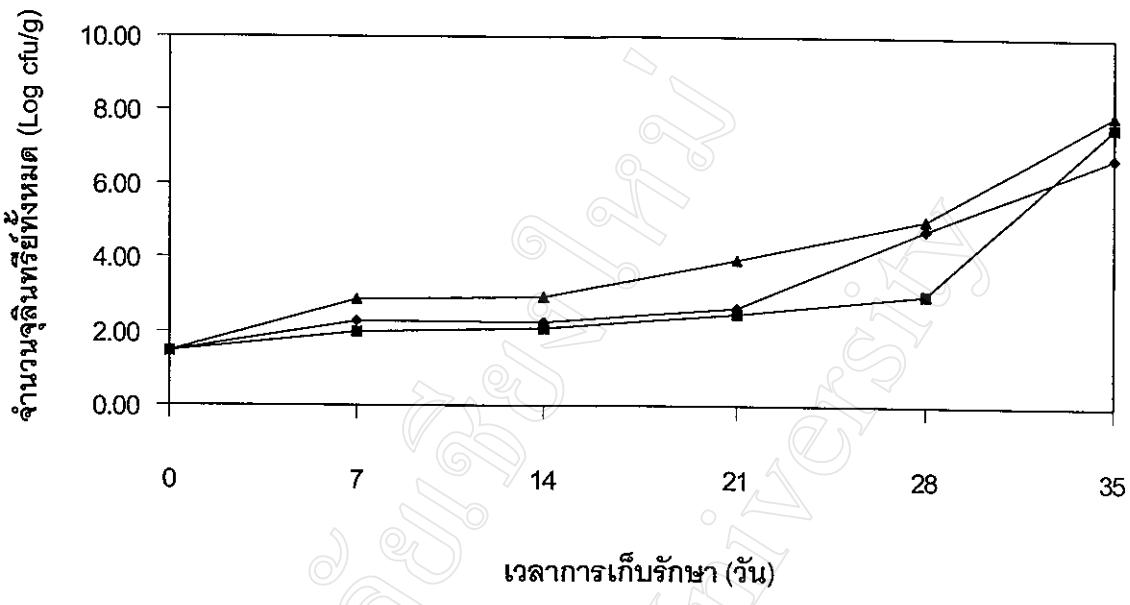
ตารางที่ 4.40 : การเปลี่ยนแปลงจำนวนเชื้อพัฒนาของผึ้งหางมดของผึ้งตัวเมีย ลดลงเมื่อผึ้งหางมดห่างจากไข่ไปรักษาเป็นระยะ

กราฟ 5 ส์ปีดาห์

สภาวะการเก็บ (องค์ประกอบเชิง)		จำนวนเชื้อพัฒนา (Log cfu/g)			
ครึ่งต้น	ครึ่งหลัง	อายุการเก็บ 7 วัน	อายุการเก็บ 14 วัน	อายุการเก็บ 21 วัน	อายุการเก็บ 28 วัน
1	1.48 ± 0.01	2.28 ± 0.06	2.24 ± 0.34	2.63 ± 0.46	4.76 ± 0.59
5	1.48 ± 0.01	2.00 ± 0.01	2.10 ± 0.02	2.48 ± 0.01	3.00 ± 0.06
10	1.48 ± 0.01	2.87 ± 0.03	2.92 ± 0.11	3.94 ± 0.14	5.02 ± 0.34
เฉลี่ย*	1.48 ± 0.01^a	2.380 ± 0.44^{ab}	2.422 ± 0.44^{ab}	3.02 ± 0.80^b	4.26 ± 1.10^d
					7.42 ± 0.59^d

* ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่กำกับค่าของข้อมูลในแบบอ่อนน้อมถ่อมตนเดียวกัน แสดงว่าให้คำที่แตกต่างกันอย่างมีสำคัญทางสถิติที่ $P \leq 0.05$

** ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่กำกับค่าของข้อมูลในแบบอ่อนน้อมถ่อมตนเดียวกัน แสดงว่าให้คำที่แตกต่างกันอย่างมีสำคัญทางสถิติที่ $P \leq 0.05$

ภาพที่ 4.30 : การเปลี่ยนแปลงจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดของผลิตภัณฑ์ ระหว่างการเก็บรักษาเป็นเวลา 5 สปดาห์ ที่อุณหภูมิต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์

◆ อุณหภูมิ 1 องศาเซลเซียส ■ อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ▲ อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส

การคาดคะเนอายุการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงคุณภาพด้านต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์ระหว่างการเก็บรักษาพบว่าคุณภาพทางด้านจุลชีวิทยามีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุดจนกระทั่งผู้บริโภคไม่ยอมรับซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพทางจุลชีวิทยาของอาหารและภาชนะสัมผัสอาหาร ตามหัวข้ออาหารปูรุสสุกทั่วไป โดยกำหนดให้มีจุลทรีย์รวมได้ไม่เกิน 6 Log cfu/กรัมอาหาร ที่ระยะเวลาการเก็บ 35 วัน ที่อุณหภูมิ 1, 5 และ 10 องศาเซลเซียส ผลิตภัณฑ์มีปริมาณจุลินทรีย์รวมเกินเกณฑ์กำหนด ดังนั้นจึงถือว่าคุณภาพทางด้านจุลชีวิทยา ซึ่งพิจารณาที่ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด (Total plate count) เป็นต้นนี้บ่งชี้ถึงการเสื่อมเสียของผลิตภัณฑ์

การคาดคะเนอายุการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์ ทำได้โดยศึกษาอัตราเร็วและอันดับของปฏิกิริยา เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทางเคมีขององค์ประกอบของอาหารมีชนิดของปฏิกิริยาอันดับหนึ่ง คือ มีการเปลี่ยนแปลงของความเข้มข้นของสารตั้งต้นกับเวลาเป็นแบบ Logarithmic ดังนั้นจึงสามารถหาอัตราเร็วของปฏิกิริยาการเปลี่ยนแปลงด้านปริมาณจุลินทรีย์

ทั้งหมด หรือค่า k ได้จากการของ Arrhenius (ดังแสดงในภาคผนวก ง) ของผลิตภัณฑ์ ปลายอ ลดไขมันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพรเมื่อเก็บรักษาที่สภาวะต่าง ๆ ดังแสดงในตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.41 : อัตราเร็วของปฏิกิริยาการเปลี่ยนแปลงปริมาณจุลินทรีทั้งหมดของผลิตภัณฑ์ ปลายอ ลดไขมันผสมเส้นใยอาหารและสมุนไพรที่สภาวะการเก็บรักษาต่าง ๆ

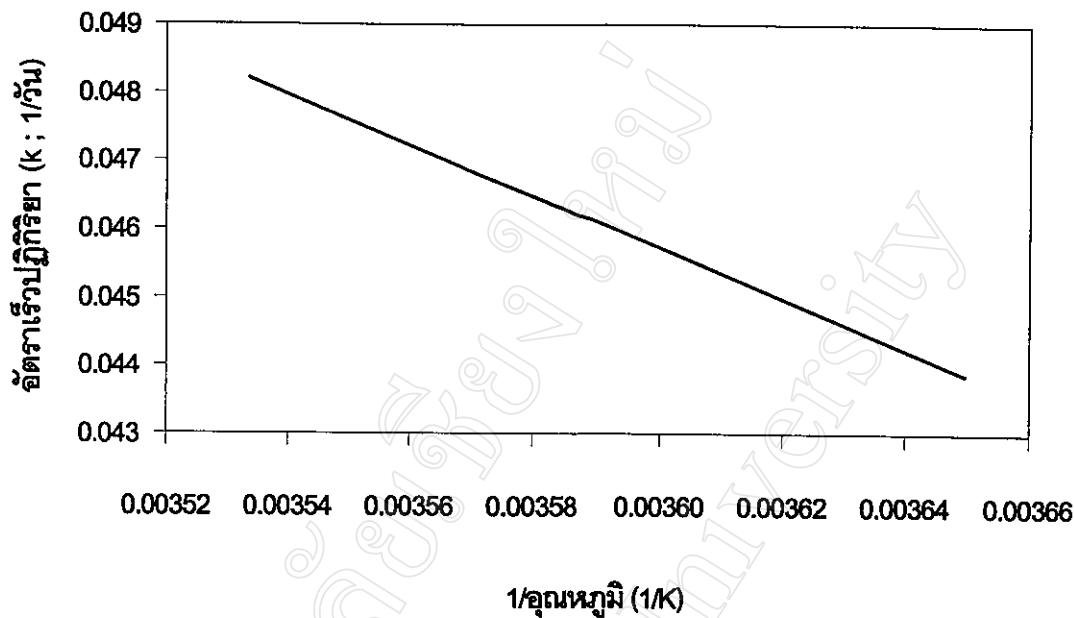
อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	อัตราเร็วของปฏิกิริยา (k ; 1/วัน)
1	0.0434
5	0.0467
10	0.0478

ตารางที่ 4.41 แสดงให้เห็นว่าอัตราเร็วของปฏิกิริยา (k) มีค่าสูงขึ้นเมื่ออุณหภูมิในการเก็บรักษาสูงขึ้น จากค่า k ที่ได้ เมื่อนำมาสร้างกราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่า k และอุณหภูมิ¹ ดังภาพที่ 4.31 จะแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงอัตราเร็วของปฏิกิริยา (k) การเปลี่ยนแปลงด้านจำนวนจุลินทรีทั้งหมดของผลิตภัณฑ์ ซึ่งแสดงว่า เมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น ค่า k จะเพิ่มขึ้น และเมื่อสร้างสมการถดถอย (Linear regression) เพื่อใช้คาดคะเนอัตราเร็วของปฏิกิริยาการเสื่อมเสียของผลิตภัณฑ์เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ ได้สมการดังนี้

$$k = 0.18 - 37.196 (1/T) \quad R^2 = 0.8910$$

เมื่อ T คือ อุณหภูมิ (องศาเคลวิน)

สมการถดถอยที่ได้ สามารถนำมาหาอายุการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์ โดยการหาค่า k ที่อุณหภูมิได ๆ ที่ต้องการทราบอายุการเก็บรักษาจากสมการ จากนั้นแทนค่าลงใน สมการของ Arrhenius เพื่อหาอายุการเก็บรักษา เมื่อความเข้มข้นเริ่มต้นและความเข้มข้นสุดท้ายของดัชนีการเสื่อมเสียเป็น 1.48 และ 6.76 Log cfu/กรัม

ภาพที่ 4.31 : กราฟความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเรื่องของปฏิกิริยาการเปลี่ยนแปลงจำนวนผู้ลิขิตทรีฟ์ ทั้งหมดของผลิตภัณฑ์กับอายุณหกุนีของการเก็บรักษา

ผลการศึกษาอายุการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ พบร่วมกับการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์เดลล์ อุณหกุนีนั้นมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย โดยผลิตภัณฑ์มีอายุการเก็บรักษาที่อุณหกุนี 1 องศาเซลเซียส นานประมาณ 34 วัน ที่อุณหกุนี 5 องศาเซลเซียส นาน 32 วัน และที่อุณหกุนี 10 องศาเซลเซียส นาน 31 วัน ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าอุณหกุนีที่เหมาะสมในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์คือ 1 องศาเซลเซียส

ต้นทุนในการผลิต

1. ค่าวัตถุดิบ ทำการประมาณค่าวัตถุดิบที่ใช้ในกระบวนการการผลิต ตามสูตรที่ใช้จริงดังนี้

ตารางที่ 4.42 : ต้นทุนของวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์ปลายอ ลดไวน์ผสมเส้นไโยาหารและสมุนไพร

ส่วนประกอบ	ปริมาณวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต 1 batch 5 กก. (หน่วยกรัม)	ราคาวัตถุดิบ / กก. (บาท)	ราคาวัตถุดิบ / 1 batch (บาท)
เนื้อป่า	9162.50	70.00	641.38
มันแข็ง	500.00	45.00	22.50
น้ำแข็ง	700.00	2.00	1.40
โปรตีนถั่วเหลือง	101.25	180.00	18.23
คาร์ราจีแนน	33.75	1100.00	37.13
เสจ	3.96	900.00	3.56
กะเพรา	3.02	388.00	1.17
เลมอนบาล์ม	3.02	800.00	2.42
แครอท	96.00	30.00	2.88
เห็ดหอม	81.60	150.00	12.24
สาหร่ายทะเล	22.40	320.00	7.17
เกลือ	110.00	10.00	1.10
น้ำตาล	150.00	14.00	2.10
พริกไทย	80.00	130.00	10.40
ผงชูรส	10.00	100.00	1.00
STPP	5.00	800.00	4.00
Potassium Sorbate	5.00	1000.00	5.00
ต้นทุนวัตถุดิบรวมต่อ 1 batch (บาท)			773.66
ต้นทุนวัตถุดิบต่อผลิตภัณฑ์ 1 แท่ง (1 batch ผลิตได้ 35 แท่ง)			22.10
น้ำหนักผลิตภัณฑ์แท่งละ 135 กรัม (บาท)			

2. ค่าภาษีน้ำประปา ประมาณ 0.25 บาท/แท่ง
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในกระบวนการ ค่าโสหุย ค่าแรงงาน โดยทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 30 ของค่าวัสดุดิบและค่าภาษีน้ำประปา ตั้งน้ำน้ำคิดเป็นเงิน 6.71 บาท/แท่ง
4. ค่าต้นทุนการผลิตทั้งหมด

- ค่าวัสดุดิบ	22.10 บาท/แท่ง
- ค่าภาษีน้ำประปา	0.25 บาท/แท่ง
- ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	6.71 บาท/แท่ง
รวม	29.06 บาท/แท่ง (135 กรัม)